

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

เพิ่มเติม (Supplement) จาก อ.พ. 5/2566

อ.พ. 3/2567 สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง

อ.พ. 3/2567
สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง

อ.พ. 5/2566
สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง

สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร 0 2242 5900 ต่อ 5730, 5740, 5750

ร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
เพิ่มเติม (Supplement) จาก อ.พ. 5/2566

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติ ญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ พระราชกำหนด ญัตติ หรือหนังสือสัญญา ระหว่างประเทศ ที่เข้าสู่การประชุมของสภาผู้แทนราษฎร และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความทางวิชาการ และ/หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น ให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา กรรมการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา ใช้ในการประกอบการพิจารณา ตลอดจนเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้สนใจทั่วไป

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้รับผิดชอบ

นายมานิช อินทิม

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

นางสาววิภารัตน์ ฌมยา

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการวิชาการ 3

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายอนุชา ดีสวัสดิ์

นิติกรชำนาญการ

นางมัลลิกา สมบัติศิริ

เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

นางสาวเมษณีญา สอนทรัพย์

เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

นางสาวอชฌา ไตรมาลัย

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางเสาวภา วาสนา

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นายกันตภณ สุคันธพงษ์

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

มกราคม 2567

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 บังคับใช้มาเป็นระยะเวลากว่า 15 ปี ซึ่งผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว พบว่ามุ่งเน้นในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จากการจำหน่าย และการบริโภคตามสถานที่ต่าง ๆ แต่ยังมีข้อถกเถียงว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันหรือไม่เพียงไร กฎหมายได้ให้ความเสมอภาคหรือไปเกี่ยวข้องกับประเพณี วัฒนธรรม วิธีการดำรงชีวิตของชุมชนแต่ละชุมชนหรือไม่ อย่างไร การบังคับใช้กฎหมายมีการเลือกปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงาน หรือใช้กฎหมายได้เต็มตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ การลงโทษต่อผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย มีการเลือกปฏิบัติหรือบังคับให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายได้เพียงใด ข้อถกเถียงเหล่านี้ จึงนำมาสู่การเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ) ตามมาตรา 133 (3) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเรียบร้อยแล้ว

ทั้งนี้ ได้พบประเด็นปัญหาสำคัญของการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และประเด็นปัญหาของร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทั้ง 3 ฉบับ ซึ่งประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งร่วมกันเข้าชื่อเสนอ 5 ประการ ได้แก่ ปัญหาการกำหนดบทนิยาม ปัญหาการกำหนดสถานที่จำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ปัญหาการกำหนดช่วงเวลาในการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ปัญหาการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดโทษ โดยได้มีข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้

อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทั้ง 3 ฉบับ หากพิจารณาในเชิงหลักการและเหตุผลจะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) เห็นว่าระบบคณะกรรมการอาจก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจต่าง ๆ ได้ จึงกำหนดให้มีการยกเลิกระบบคณะกรรมการในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ทั้งหมด และยกเลิกบทบัญญัติของกฎหมายที่เป็นการจำกัดสิทธิของผู้ประกอบการในการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เช่น เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้โดยไม่กำหนดเวลาลดข้อจำกัดสำหรับการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานที่ต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม ร่างกฎหมายฉบับนี้ยังกำหนดห้ามผู้ประกอบการผลิต หรือจำหน่าย โฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ซึ่งเป็นเยาวชน ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ) เป็นการกำหนดรูปแบบการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน คุ่มครอง

ประโยชน์ของผู้บริโภคและประชาชนทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนปรับปรุงกำหนดโทษให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ) มุ่งเน้นในการกำหนดมาตรการควบคุมต่าง ๆ ให้มีความครอบคลุมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากการเสนอให้มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องตีมแอลกอฮอล์ให้ครอบคลุมถึงการนำตราผลิตภัณฑ์เครื่องตีมแอลกอฮอล์ของผู้ประกอบธุรกิจเครื่องตีมแอลกอฮอล์ไปใช้ในสินค้าประเภทอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการขายทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะน้ำดื่มบรรจุขวดหลากหลายยี่ห้อที่วางขายตามร้านสะดวกซื้อทั่วไปด้วย

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้แทนราษฎร	ก
ส่วนที่ 1 - หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	1-1
- หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	1-6
- หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	1-8
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	1-10
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	1-29
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	1-33
- ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 กับร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	1-36
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	
และ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	
ส่วนที่ 2 บทวิเคราะห์	2-1
ส่วนที่ 3 ข้อมูลประกอบการพิจารณา	3-1
1) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คืออะไร	3-1
2) พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	3-1
3) มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของต่างประเทศ	3-4

4) ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์	3-8
5) อำนาจหน้าที่และองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ แห่งชาติและคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์	3-9
6) มาตรการการจำกัดการเข้าถึงเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในกลุ่มประเทศอาเซียน	3-12
7) การศึกษากฎหมายและนโยบายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ต่างประเทศ	3-20
8) สถานการณ์การบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย	3-22
9) รายละเอียดและมุมมองกฎหมายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ฉบับประชาชน	3-24
10) ความจำเป็นของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์	3-27
11) มุมมองต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของภาคีเครือข่ายป้องกัน และลดผลกระทบจากเครื่องตี้มแอลกอฮอล์	3-28
12) โทษทางปกครองของผู้ประกอบการเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในต่างประเทศ	3-29
13) การดำเนินคดีและการร่วมรับผิดชอบกับผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และผู้เมา และขับชี่ยานพาหนะ	3-30
14) การควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในต่างประเทศ	3-33

ส่วนที่ 1

หลักการและเหตุผล

ของร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขนิยามคำว่า “เครื่องตี้มแอลกอฮอล์” “โฆษณา” และ “การสื่อสารการตลาด” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3)

(2) เพิ่มนิยามคำว่า “ผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์” “ผู้ประกอบการ” “ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง” และ “ผู้ดำเนินการ” “ผู้อนุญาต” “สมาชิกเครือข่ายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3)

(3) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการที่มีปรึกษา และเพิ่มบทบัญญัติเรื่องการจัดประชุม สมาชิกเครือข่ายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในจังหวัดหรือภูมิภาค เพื่อเป็นกลไกติดตาม ประเมินผลนโยบาย หรือแผนปฏิบัติการด้านการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ระดับชาติ และเพื่อพัฒนาข้อเสนอในการควบคุม เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในระดับจังหวัดและท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6)

(4) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมในส่วนกรรมการโดยตำแหน่ง ผู้แทนองค์กรเอกชน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10)

(5) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องการประชุมคณะกรรมการควบคุม โดยกำหนดจำนวนครั้งในการจัดประชุมแต่ละปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 15)

(6) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมเพื่อให้สอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 16)

(7) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 17)

(8) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานคร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 18)

(9) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19)

(10) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการประชุมคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัด (เพิ่มเติมมาตรา 21 วรรคสอง)

(11) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 22)

(12) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการประสานงานการจัดประชุมการจัดประชุมสมัชชาเครือข่ายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในจังหวัด (เพิ่มเติมมาตรา 23/1)

(13) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับสภาพปัญหา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 25)

(14) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องเพิ่มสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (เพิ่มเติมมาตรา 27 (7/1) (7/2))

(15) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องออกประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขกำหนดระยะห่างจากสถานที่หรือบริเวณตามวรรคหนึ่งเพื่อมิให้มีการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และกำหนดให้ผู้ดำเนินการมีหน้าที่จัดทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ไว้ให้เห็นได้โดยชัดเจน (เพิ่มเติมมาตรา 27 วรรคสองและวรรคสาม)

(16) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องการห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่บุคคลบางกลุ่มที่จะได้รับผลกระทบด้านสุขภาพจากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 29)

(17) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องหน้าที่ของผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทไม่ดื่มที่ร้าน และผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทดื่มที่ร้าน (เพิ่มเติมมาตรา 29/1)

(18) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการห้ามขายหรือเสนอขายผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ต่อประชาชนโดยมีข้อยกเว้น และห้ามขายโดยผิดเงื่อนไขหรือวิธีการในการออกใบอนุญาตขายสุรา (เพิ่มเติมมาตรา 30 (5/1) และ (5/2))

(19) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยนำเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มาเจือปนในน้ำ เครื่องตี้มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ หรือของเหลวอื่นใด (เพิ่มเติมมาตรา 30/1)

(20) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณให้เกิดความชัดเจนขึ้น ป้องกันปัญหาการตีความ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 31 (2) (3) (4) และ (6))

(21) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องหน้าที่ของผู้ดำเนินการมีหน้าที่ประชาสัมพันธ์หรือแจ้งเตือน ห้ามบุคคลใดบริโภคในสถานที่หรือบริเวณตามมาตรา 31 และมีข้อยกเว้นที่ผู้ดำเนินการไม่ต้องรับผิดชอบ (เพิ่มเติมมาตรา 31/1)

(22) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องห้ามโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และทำการสื่อสารการตลาดเว้นแต่การโฆษณาที่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 32)

(23) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องห้ามการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายการค้าของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือแสดงเครื่องหมายการค้า สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดโดยทำให้ประชาชนเข้าใจว่าเป็นชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ผ่านสื่อต่าง ๆ (เพิ่มเติมมาตรา 32/1)

(24) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องห้ามการนำชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ไปแสดงบนผลิตภัณฑ์อื่นใดที่ไม่ใช่เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (เพิ่มเติมมาตรา 32/2)

(25) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องห้ามการโฆษณาโดยการนำชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มาตัด ต่อเติม หรือตัดแปลงข้อความให้เป็นส่วนหนึ่งของชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์หรือสินค้าอื่น (เพิ่มเติมมาตรา 32/3)

(26) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องห้ามผู้ประกอบการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้การอุปถัมภ์ หรือให้การสนับสนุนบุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนตามที่บัญญัติไว้ เว้นแต่จะเข้าข่ายยกเว้นที่กำหนด (เพิ่มเติมมาตรา 32/4)

(27) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริจาด หรือการช่วยเหลือตามมนุษยธรรม ในกรณีที่เกิดสาธารณภัยร้ายแรงตามมาตรา 32/4 วรรคสอง (เพิ่มเติมมาตรา 32/5)

(28) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายของผู้ที่ได้รับความเสียหายถึงแก่ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นผลจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งขับขีหรือควบคุมยานพาหนะ (เพิ่มเติมมาตรา 33/1)

(29) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องอายุความการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามมาตรา 33/1 (เพิ่มเติม มาตรา 33/2)

(30) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องพฤติกรรมของผู้มีเจตนาจะหลีกเลี่ยงการทดสอบขับขีขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายหรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสหรืออันตรายแก่กาย (เพิ่มเติมมาตรา 33/3)

(31) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องเพิ่มอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมาย มีประสิทธิภาพมากขึ้น (เพิ่มเติมมาตรา 34 (4) (5) (6) (7) และ (8))

(32) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือสำนักงานอาจมอบหมายงานให้บุคคล ซึ่งผ่านการอบรมช่วยปฏิบัติงานตามความเหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 37)

(33) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องอัตราโทษอาญากรณีฝ่าฝืนมาตรา 26 (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 38)

(34) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องเปลี่ยนบทลงโทษอาญา เป็นโทษปรับทางปกครอง กรณีฝ่าฝืนมาตรา 27 หรือมาตรา 28 (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 39)

(35) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องบทบัญญัติเรื่องโทษปรับทางปกครอง กรณีฝ่าฝืนมาตรา 27 วรรคสาม (เพิ่มเติมมาตรา 39/1)

(36) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องอัตราโทษอาญากรณีฝ่าฝืนมาตรา 29 หรือมาตรา 30 (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 40)

(37) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการถูกเพิกถอนใบอนุญาตจำหน่ายสุราของผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ฝ่าฝืนมาตรา 28 มาตรา 29 และมาตรา 30 (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 41)

(38) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ฝ่าฝืนมาตรา 29/1 ให้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขายสุราด้วยและต้องชำระค่าปรับทางปกครอง (เพิ่มเติมมาตรา 41/1)

(39) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ฝ่าฝืนมาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 และ มาตรา 29/1 ดำเนินการในสถานที่ที่มีลักษณะเป็นสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ (เพิ่มเติม มาตรา 41/2)

(40) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องเปลี่ยนบทลงโทษอาญา เป็นโทษปรับทางปกครองกรณีฝ่าฝืน มาตรา 31 (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 42)

(41) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องอัตราโทษอาญา โดยปรับลดอัตราโทษปรับลงในกรณีผู้ฝ่าฝืนเป็นบุคคลทั่วไปที่ฝ่าฝืนมาตรา 32 และกำหนดโทษกรณีผู้กระทำความผิดเป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้ประกอบการอื่น และกำหนดโทษอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนมาตรา 32/1 (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 43)

(42) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องโทษอาญากรณีฝ่าฝืนมาตรา 32/2 (เพิ่มเติมมาตรา 43/1)

(43) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องโทษอาญากรณีฝ่าฝืนมาตรา 32/3 (เพิ่มเติมมาตรา 43/2)

(44) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องโทษอาญากรณีฝ่าฝืนมาตรา 32/4 (เพิ่มเติมมาตรา 43/3)

(45) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นผู้ดำเนินการตามมาตรา 31/1 วรรคหนึ่ง (เพิ่มเติมมาตรา 44/1)

(46) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องอัตราโทษของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตำรวจ (เพิ่มเติมมาตรา 44/2)

(47) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง และการบังคับทางปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (เพิ่มเติมมาตรา 45/1)

(48) เพิ่มบทบัญญัติเรื่องโทษปรับทางปกครองกรณีที่เป็นนิติบุคคล (เพิ่มเติมมาตรา 45/2)

(49) เพิ่มบทเฉพาะกาลเรื่องการชะลอการบังคับใช้บทบัญญัติในมาตรา 32/1 มาตรา 32/2 และมาตรา 32/3 ในช่วงเวลาที่กฎหมายบัญญัติไว้

(50) เพิ่มบทเฉพาะกาลซึ่งกำหนดให้ผู้ได้รับความเสียหายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับหรือผู้มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายจากผู้ซบชี่หรือผู้ควบคุมยานพาหนะตามมาตรา 33/1 มีสิทธิฟ้องเป็นคดีผู้บริโภครวมกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค เมื่อได้ฟ้องคดีภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 33/2

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน มีการโฆษณาแฝงเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสินค้าอื่น เพื่อเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมาย โดยเฉพาะธุรกิจผลิตจำหน่ายนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่มีขนาดใหญ่ อีกทั้งด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้มีการพัฒนาสื่อในรูปแบบใหม่ ประกอบกับมีกรณีปัญหาการบังคับใช้กฎหมายข้อจำกัดเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัด คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร และอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีข้อจำกัดหลายประการ มีการออกใบอนุญาตเป็นจำนวนมากโดยภาครัฐไม่มีนโยบายจำกัดออกใบอนุญาต ทำให้ไม่สามารถบรรลุเจตนารมณ์ในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลเสียต่อสุขภาพประชาชน ส่งผลกระทบต่อด้านลบทางเศรษฐกิจและสังคมจากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในวงกว้างในสังคม จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่รัดกุมที่จะคุ้มครองประชาชน เด็กเยาวชน ทำให้รู้เท่าทันพิษภัยจากเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รู้เท่าทันการตลาดของธุรกิจแอลกอฮอล์ ซึ่งเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นสารเสพติดที่สร้างผลเสียต่อสังคมในวงกว้าง มีการจัดประชุมสมัชชาเครือข่ายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เพื่อให้ภาคประชาชนสามารถยื่นข้อเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนเพิ่มเติม ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดประเภทและหน้าที่ของผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ซึ่งเป็นมาตรการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ กำหนดให้คดีฟ้องเรียกค่าเสียหายของผู้ได้รับความเสียหายจากผู้ซบซึ่หรือควบคุมยานพาหนะที่บริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ฝ่าฝืนกฎหมายเป็นคดีผู้บริโภค ยกเลิกบทลงโทษอาญาในบางกรณีโดยบัญญัติเป็นโทษปรับทางปกครองหรือการทำงานบริการสังคมหรือเพื่อสาธารณประโยชน์แทน ซึ่งจะเป็นมาตรการป้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หลักการและเหตุผล
ของร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ดังต่อไปนี้

- (1) แก้ไขนิยามคำว่า “ชาย” “โฆษณา” และ “จัดเลี้ยงตามประเพณี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3)
- (2) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดให้มีผู้แทนสมาคมการค้าของผู้ผลิตและจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการนโยบาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 (2))
- (3) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการผลิตเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการนโยบาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 (3))
- (4) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้มีผู้แทนองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการแสวงหากำไรเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ยกเลิกมาตรา 10 (4))
- (5) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ ฉลาก เพื่อลดภาระของผู้ผลิต (ยกเลิกมาตรา 16 (2))
- (6) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจกำหนดเวลาขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ สถานที่ห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ วิธีหรือลักษณะการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ต้องห้าม สถานที่หรือบริเวณห้ามบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และสิ่งอื่นใดที่ใช้เป็นการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์
- (7) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจในการเชิญบุคคลเข้ามาให้ปากคำ (ยกเลิกมาตรา 16 (8))
- (8) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องอำนาจการออกข้อกำหนดให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า โดยให้ออกเป็นกฎกระทรวงแทน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 26 (1))
- (9) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้อำนาจคณะกรรมการควบคุมออกกฎเพิ่มเติมโดยไม่มีข้อจำกัดอำนาจ (ยกเลิกมาตรา 26 (2))
- (10) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้อำนาจคณะกรรมการควบคุมออกกฎเพิ่มเติมโดยไม่มีข้อจำกัดอำนาจ (ยกเลิกมาตรา 27 (8))
- (11) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องการห้ามขายในเวลาที่กำหนด โดยให้ยกเลิกเนื่องจากไม่มีหลักฐานสนับสนุนว่าช่วยให้การบริโภคแอลกอฮอล์ที่เป็นอันตราย ลดลง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 28 (1))

(12) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้เรขายแอลกอฮอล์ได้หากได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 30 (2))

(13) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้การแจก แคม สามารถกระทำได้ ณ จุดขาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 30 (5))

(14) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้อำนาจคณะกรรมการควบคุมออกกฎหมายเพิ่มเติมโดยไม่มีข้อจำกัดอำนาจ (ยกเลิกมาตรา 30 (6))

(15) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนาหากเป็นการจัดเลี้ยงตามประเพณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 31 (1))

(16) เพิ่มบทบัญญัติเพิ่มเติมสถานศึกษาที่สอนด้านการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เป็นหนึ่งในสถานที่ที่ได้รับการยกเว้นให้สามารถบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 31 (4))

(17) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้อำนาจคณะกรรมการควบคุมออกกฎหมายเพิ่มเติมโดยไม่มีข้อจำกัดอำนาจ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 31 (7))

(18) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณา ให้กระทำได้แต่ต้องไม่อวดอ้างสรรพคุณอันเป็นเท็จ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 32 (1) และยกเลิกมาตรา 32 (2))

(19) แก้ไขบทกำหนดโทษ กรณีการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26 (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 38)

(20) แก้ไขบทกำหนดโทษ กรณีการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 32 (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 43)

(21) ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ โดยให้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบปรับแทนคณะกรรมการควบคุม และไม่ให้มีหักเงินค่าปรับเป็นเงินสินบนรางวัล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 45)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน จึงมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และยังมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล มีการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุหลายประการ ทำให้บุคคลไม่สามารถประกอบอาชีพสุจริตตามกฎหมายได้อย่างอิสระ จึงเป็นหลักเกณฑ์ที่ไม่คุ้มครองบุคคลให้มีเสรีภาพในการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมเพียงพอตามมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อีกทั้งมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ ได้กำหนดว่า รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน จึงเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อให้การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สอดคล้องกับรูปแบบการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน มีการคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภคและประชาชนทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนปรับปรุงบทกำหนดโทษเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หลักการและเหตุผล
ของร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.
(นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ดังต่อไปนี้

- (1) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” “คณะกรรมการควบคุม” “สำนักงาน” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “ผู้อำนวยการ” และ “อธิบดี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3)
- (2) แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4)
- (3) ยกเลิกหมวด 1 คณะกรรมการนโยบายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แห่งชาติ หมวด 2 คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และหมวด 3 สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ยกเลิกมาตรา 5 ถึงมาตรา 25)
- (4) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลากพร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้าทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 26)
- (5) แก้ไขเพิ่มเติมสถานที่หรือบริเวณที่ห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ได้แก่ สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้า สโมสร หรือโรงแรมในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 27 (5))
- (6) แก้ไขเพิ่มเติมสถานที่หรือบริเวณที่ห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ได้แก่ สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 27 (8))
- (7) ยกเลิกเรื่องการห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ (ยกเลิกมาตรา 28)
- (8) แก้ไขเพิ่มเติมการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มโดยใช้เครื่องขายอัตโนมัติที่ไม่สามารถยืนยันตัวตนผู้ซื้อได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 30 (1))
- (9) ยกเลิกการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มโดยการลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 30 (3))
- (10) แก้ไขเพิ่มเติมการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มโดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 30 (6))

(11) แก้ไขเพิ่มเติมการห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักผ่อนบุคคล หรือสโมสร โรงแรม หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 31 (4))

(12) ยกเลิกการห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป (ยกเลิกมาตรา 31 (6))

(13) แก้ไขเพิ่มเติมการห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 31 (7))

(14) แก้ไขเพิ่มเติมโดยห้ามมิให้ผู้ประกอบการผลิต หรือจำหน่าย โฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อ หรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี โดยหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการโฆษณาตามบทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 32)

(15) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือญาติ คณะบุคคล หรือองค์กรทั้งภาครัฐหรือเอกชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสุขภาพผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ อาจขอรับการสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสุขภาพจากกรมควบคุมโรคได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กฎกระทรวงกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 33)

(16) ยกเลิกบรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจเปรียบเทียบปรับ (ยกเลิกมาตรา 45)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติหลายประการที่เป็น การจำกัดสิทธิของผู้ประกอบการในการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และมีการกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการ โฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในลักษณะจำกัดสิทธิโดยเด็ดขาดซึ่งส่งผลกระทบต่อธุรกิจเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ในภาพรวมและมีได้เป็นการแก้ปัญหาสังคมที่อาจเกิดจากเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้อย่างแท้จริง อีกทั้งยังมีการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยใช้ระบบคณะกรรมการอันอาจก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้ ดุลพินิจและขอบอำนาจในการพิจารณาและวินิจฉัยในเรื่องต่าง ๆ จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้สามารถป้องกันการเกิดปัญหาสังคม อันเนื่องมาจากเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยมีให้เป็นการจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพของผู้ประกอบธุรกิจ เครื่องตี้มแอลกอฮอล์มากจนเกินสมควร เพื่อให้การแก้ปัญหาทางสังคมและการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ สามารถดำเนินไปได้โดยสอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)

1. ชื่อร่าง

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” (ร่างมาตรา 1)

2. วันที่มีผลใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา 2)

3. แก้ไขนิยาม “เครื่องตี้มแอลกอฮอล์” “โฆษณา” และ “การสื่อสารการตลาด”

ให้ยกเลิกความในบทนิยาม คำว่า “เครื่องตี้มแอลกอฮอล์” “โฆษณา” และ “การสื่อสารการตลาด” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องตี้มแอลกอฮอล์” หมายความว่า สุราตามกฎหมายภาษีสรรพสามิต ทั้งนี้ ไม่รวมถึงยาที่มีความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ไม่เกินปริมาณที่คณะกรรมการยาตามกฎหมายว่าด้วยยากำหนด ผลิตภัณฑ์สมุนไพร วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยิน หรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“การสื่อสารการตลาด” หมายความว่า การกระทำในรูปแบบต่าง ๆ โดยการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การสร้างข่าว การเผยแพร่ข่าวสาร การส่งเสริมการขาย การแสดง ณ จุดขาย การตลาดแบบตรง การขายหรือส่งเสริมการขายโดยใช้บุคคลเป็นการเฉพาะ และการตลาดในเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้าหรือบริการ หรือสร้างภาพลักษณ์ (ร่างมาตรา 3)

4. เพิ่มนิยามคำว่า “ผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์” “ผู้ประกอบการ” “ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง” และ “ผู้ดำเนินการ” “ผู้อนุญาต” “สมาชิกเครือข่ายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์”

“ผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์” หมายความว่า ผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทไม่ตี้มที่ร้านและผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทตี้มที่ร้าน โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตหรือไม่ก็ตาม เช่น ผู้จัดการ พนักงาน เจ้าของ ผู้รับผิดชอบในการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และให้หมายความรวมถึงผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

“ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง” หมายความว่า บุคคลหรือองค์กรที่ทำการแทนผู้ประกอบการ สมาคมหรือชมรมธุรกิจเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือสมาคมหรือชมรมผู้ค้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร

ที่ได้รับเงินสนับสนุนหรือผลประโยชน์อื่นใดจากผู้ประกอบการหรือธุรกิจที่เกี่ยวกับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์อื่นที่มีเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นข้างมากที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการ

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า เจ้าของ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานประกอบการ บริเวณ หรือยานพาหนะที่กำหนดห้ามขายหรือห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมโรค

“สมัชชาเครือข่ายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” หมายความว่า กระบวนการที่ให้ภาคประชาชนและหน่วยงานของรัฐได้ร่วมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ความเห็น และเรียนรู้อย่างสมานฉันท์ เพื่อจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร่างมาตรา 4)

4. ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการมีที่ปรึกษา และเพิ่มบทบัญญัติเรื่องการจัดประชุมสมัชชาเครือข่ายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดหรือภูมิภาค เพื่อเป็นกลไกติดตาม ประเมินผลนโยบายหรือแผนปฏิบัติการด้านการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับชาติ และเพื่อพัฒนาข้อเสนอในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับจังหวัดและท้องถิ่น

ให้ยกเลิกความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 6 เพื่อประโยชน์ในการพัฒนากลไกติดตาม ประเมินผลนโยบายหรือแผนปฏิบัติการด้านการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับชาติ และเพื่อพัฒนาข้อเสนอในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับจังหวัดและท้องถิ่น ให้คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร สำนักงาน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องพิจารณาอำนวยความสะดวกให้มีการจัดประชุมสมัชชาเครือข่ายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดหรือภูมิภาคตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ให้สำนักงานจัดทำระเบียบหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดประชุมสมัชชาเครือข่ายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

กรณีที่สมัชชาตามวรรคหนึ่งมีข้อเสนอเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้สำนักงานรวบรวมข้อเสนอเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ คณะกรรมการควบคุม คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาดำเนินการให้บรรลุผลตามควรแก่กรณีต่อไป” (ร่างมาตรา 5)

5. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมในส่วนกรรมการโดยตำแหน่ง ผู้แทนองค์กรเอกชน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 10 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” ประกอบด้วย

- (1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

(2) ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง ปลัดกระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง และปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการคนที่สาม

(3) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และเลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

(4) ผู้แทนองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์ไม่แสวงหากำไร จำนวนสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคล ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการแสวงหากำไร และดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนและรณรงค์ให้มีการลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านการคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือสตรี ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านสุขภาพหรือสาธารณสุข โดยมีผู้แทนองค์กรเอกชนในแต่ละด้านไม่เกินหนึ่งคน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(5) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการแพทย์หรือการสาธารณสุข ด้านสังคมศาสตร์หรือเศรษฐศาสตร์ ด้านนิติศาสตร์ ด้านกฎหมายโดยมีผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละด้านไม่เกินหนึ่งคน ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ อธิบดีกรมสรรพสามิตเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ช่วยเลขานุการ” (ร่างมาตรา 6)

6. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมในส่วนกรรมการโดยตำแหน่ง ผู้แทนองค์กรเอกชน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้ยกเลิกความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 15 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับกับการประชุมคณะกรรมการควบคุมโดยอนุโลมให้มีการประชุมคณะกรรมการควบคุมอย่างน้อยปีละสามครั้ง” (ร่างมาตรา 7)

7. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต

ให้ยกเลิกความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 16 คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการด้านภาษี การควบคุมจำนวนหรือความหนาแน่นของใบอนุญาตขายสุราในพื้นที่ รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการ

(2) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับบรรพบุรุษ ฉลาด พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิต หรือนำเข้า

(3) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดเวลาขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ สถานที่ห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ วิธีหรือลักษณะการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ต้องห้าม สถานที่หรือบริเวณห้ามบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

(4) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการบำบัดรักษา พันธุ์ผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

(5) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการหรือรัฐมนตรีในการออกประกาศหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

(6) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและพันธุ์ผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

(7) เผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่ประชาชน เยาวชน และหน่วยงานของรัฐให้เข้าใจถึงโทษและพิษภัยของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และสถานการณ์การควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

(8) เชิญข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งเอกสารหรือข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(9) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ข้อกำหนดและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่บุคคลบางกลุ่ม

(10) กำหนดคุณสมบัติ จำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

(11) กำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติในการห้ามโฆษณา การสื่อสารการตลาด และหลักเกณฑ์ เงื่อนไขหรือแนวปฏิบัติในการโฆษณา การอุปถัมภ์หรือให้การสนับสนุนเกี่ยวกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

(12) กำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดโทษปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ การมอบหมายให้พิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครอง รวมทั้งฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนการชำระค่าปรับทางปกครอง

(13) ติดตาม ประเมินผล และให้คำแนะนำในการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานของคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัดและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้ง

(14) กำหนดประเภทหรือลักษณะของผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และมาตรการหรือแนวปฏิบัติสำหรับผู้ขาย

(15) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามมติคณะกรรมการ” (ร่างมาตรา 8)

8. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน

ให้ยกเลิกความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 17 คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการควบคุมมอบหมาย โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยคณะกรรมการดังต่อไปนี้

(1) คณะกรรมการร่างและแก้ไขปรับปรุงกฎหมายหรืออนุบัญญัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

(2) คณะกรรมการพิจารณาการกระทำความผิด ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

(3) คณะกรรมการด้านการรณรงค์และการสร้างภาคี

(4) คณะกรรมการด้านการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟู

(5) คณะกรรมการด้านการโฆษณา การสื่อสารการตลาด การอุปถัมภ์ หรือให้การสนับสนุน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการหรือคณะทำงานโดยอนุโลม” (ร่างมาตรา 9)

9. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร

ให้ยกเลิกความในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 18 ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมสรรพสามิต หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม ศึกษาธิการจังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา และผู้อำนวยการเป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกโดยการเสนอชื่อขององค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์ไม่แสวงหากำไร จำนวนห้าคน โดยเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านรณรงค์ลดละเลิกเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ ด้านการแพทย์หรือสาธารณสุข ด้านนิติศาสตร์ ด้านคุ้มครองผู้บริโภค และด้านกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน

ให้ผู้ว่าราชการสำนักอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในสำนักอนามัยซึ่งผู้อำนวยการสำนักอนามัยมอบหมายไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ” (ร่างมาตรา 10)

10. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์จังหวัด

ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 19 ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์จังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นรองประธานกรรมการ

อัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด สรรพสามิตจังหวัด หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ผู้แทนสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจังหวัดละไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากบุคคลที่องค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์ไม่แสวงหากำไรเสนอชื่อ โดยเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ด้านรณรงค์ลดละเลิกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านพัฒนาเด็กเยาวชน ด้านสุขภาพหรือสาธารณสุขด้านคุ้มครองผู้บริโภค และด้านกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน

ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดและปลัดจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม และให้ข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานซึ่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหรือปลัดจังหวัดมอบหมายไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ” (ร่างมาตรา 11)

11. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการประชุมคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“ให้มีการประชุมคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดอย่างน้อยปีละสามครั้ง” (ร่างมาตรา 12)

12. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด

ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 22 คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(1) เสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการควบคุม

(2) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมการผลิต การนำเข้า การขาย การโฆษณา และการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(3) รวบรวมข้อมูลการบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินคดีของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตำรวจในเขตจังหวัด รวมถึงกำหนดมาตรการเฝ้าระวังหรือควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน

(4) จัดทำแผนปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคเอกชนโดยอย่างน้อยต้องมีเนื้อหาเกี่ยวกับการรณรงค์สร้างค่านิยมลดละเลิกการตีมีแอลกอฮอล์ การให้ความรู้กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย การป้องกันการตีมีแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชน การบำบัดรักษาฟื้นฟูผู้มีปัญหาจากการตีมีสุรา รวมทั้งประสานงานหรืออำนวยความสะดวกในการจัดประชุมสมัชชาเครือข่ายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่

(5) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ (4) และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการตามระยะเวลาที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด

(6) เผยแพร่ข้อมูล ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ หรือมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ บุคคล องค์กร หรือเครือข่ายที่ดำเนินงานด้านควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดำเนินการแทนก็ได้

(7) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุมมอบหมาย” (ร่างมาตรา 13)

13. เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการประสานงานการจัดประชุมสมัชชาเครือข่ายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัด

มาตรา 14 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 23/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 23/1 กรณีที่จะมีการจัดประชุมสมัชชาเครือข่ายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัด ให้คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครทำหน้าที่ประสานงานการจัดประชุมและอำนวยความสะดวกตามความเหมาะสม”

14. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพปัญหา

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 25 (4/1) (4/2) (4/3) (4/4) (4/5) และ (4/6) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 25 ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(4/1) พัฒนาระบบการเฝ้าระวังและกลไกการทำงานควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับจังหวัด และท้องถิ่นเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ โดยร่วมมือกับภาคประชาชน องค์กรเอกชน ที่มีวัตถุประสงค์ไม่แสวงหากำไร คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร ส่วนราชการ และหน่วยงานอื่นของรัฐ

(4/2) เรียกผู้ประกอบการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งคำชี้แจงเอกสาร ข้อมูล หรือวัตถุใดที่จำเป็น เพื่อเป็นข้อมูลหลักฐานในการดำเนินคดีตามมาตรา 4

(4/3) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการกำหนดลักษณะหรือรูปแบบงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์

(4/4) รับผิดชอบแจ้งสโมสรของหน่วยราชการตามมาตรา 27 และมาตรา 31 และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

(4/5) รับผิดชอบผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามมาตรา 29/1 และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

(4/6) ตรวจสอบการโฆษณาตามมาตรา 32 วรรคสอง และสั่งให้แก้ไขหรือระงับการโฆษณารวมถึงยึดหรืออายัดสื่อโฆษณาที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้” (ร่างมาตรา 15)

15. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องเพิ่มสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (2/1) ของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“(2/1) สถานประกอบการเพื่อสุขภาพที่ดำเนินกิจการการดูแลสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุหรือผู้มีภาวะพึ่งพิงตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ” (ร่างมาตรา 16)

16. แก้ไขและเพิ่มบทบัญญัติเรื่องเพิ่มสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ให้ยกเลิกความใน (3) และ (5) ของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(3) สถานที่ราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และพื้นที่ที่อยู่ในกำกับดูแลและใช้ประโยชน์ของราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นสโมสรที่ได้จัดแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้

(5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ หรือสถานรับเลี้ยงเด็กตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก” (ร่างมาตรา 17)

17. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องเพิ่มสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา 18 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (7/1) (7/2) ของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“(7/1) ขายนอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตขายสุรา

(7/2) ขายนบนทางบนทางตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก บนขบวนรถไฟหรือบริเวณสถานีรถไฟตามกฎหมายว่าด้วยการรถไฟและทางหลวง และร้านค้าในบริเวณทางหลวงตามกฎหมายว่าด้วย” (ร่างมาตรา 18)

18. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องออกประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขกำหนดระยะห่างจากสถานที่หรือบริเวณตามวรรคหนึ่งเพื่อมิให้มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และกำหนดให้ผู้ดำเนินการมีหน้าที่จัดทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ไว้ให้เห็นได้โดยชัดเจน

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น วรรคสองและวรรคสามของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“ให้รัฐมนตรีออกประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขกำหนดระยะห่างจากสถานที่หรือบริเวณตามวรรคหนึ่งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม เพื่อมิให้มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในระยะห่างดังกล่าว และให้คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดและคณะกรรมการควบคุม

เครื่องตี้มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร มีอำนาจกำหนดรายละเอียดเรื่องระยะห่างจากสถานที่หรือบริเวณตามวรรคหนึ่ง

ในการนี้ ให้ผู้ดำเนินการมีหน้าที่จัดทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ไว้ให้เห็นได้โดยชัดเจนถึงเขตพื้นที่ที่กำหนดดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง โดยให้สำนักงานออกประกาศกำหนดลักษณะของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ดังกล่าวด้วย” (ร่างมาตรา 19)

19. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องการห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่บุคคลบางกลุ่มที่จะได้รับผลกระทบด้านสุขภาพจากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

ให้ยกเลิกความในมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 29 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่บุคคลดังต่อไปนี้

- (1) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (2) บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้
- (3) สตรีมีครรภ์
- (4) บุคคลที่เป็นผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับอายุของผู้ซื้อหรือผู้รับการให้เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ให้ผู้ขายแอลกอฮอล์แจ้งให้บุคคลดังกล่าวแสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือหลักฐานอื่นที่แสดงบุคคลนั้นก่อน แล้วแต่กรณี

สำนักงานอาจจัดทำระเบียบ ประกาศ คู่มือ หรือแนวทางการพิจารณาอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้ บุคคลที่เป็นผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการปฏิบัติของผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เมื่อผู้ที่ประสงค์จะซื้อเป็นบุคคลตามวรรคหนึ่ง

ห้ามผู้ใดใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้บุคคลอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ขายหรือให้ซึ่งเครื่องตี้มแอลกอฮอล์” (ร่างมาตรา 20)

20. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องหน้าที่ของผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทไม่ตี้มที่ร้าน และผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทตี้มที่ร้าน

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 29/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 29/1 ผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทไม่ตี้มที่ร้าน

(ก) ประจำอยู่ ณ สถานที่ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตขายสุรา

(ข) ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศ

กำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม

(ค) ดูแลการปฏิบัติเกี่ยวกับขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่บุคคลตามมาตรา 29 ให้ถูกต้องครบถ้วน

(ง) ไม่อนุญาตให้ผู้ใดบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานที่ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือบริเวณสถานที่ดังกล่าวที่ผู้ขายดูแล

(จ) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม

(2) ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทดื่มที่ร้าน

(ก) ประจำอยู่ ณ สถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตขายสุรา

(ข) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม

(ค) ดูแลการปฏิบัติเกี่ยวกับขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลตามมาตรา 29 ให้ถูกต้องครบถ้วน

(ง) ไม่อนุญาตหรือยินยอมให้ผู้ที่มีอาการเมึนเมาอยู่ในสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เว้นแต่จะได้ดำเนินการตามมาตราการหรือแนวปฏิบัติที่กำหนดไว้ในประกาศ

(จ) ไม่อนุญาตหรือยินยอมให้เกิดเหตุการณ์ความรุนแรง การทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย การกระทำอันไม่สงบเรียบร้อยในสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือการกระทำผิดตามกฎหมายอื่น ๆ เว้นแต่จะได้ดำเนินการตามมาตราการหรือแนวปฏิบัติที่กำหนดไว้ในประกาศ

(ช) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม ” (ร่างมาตรา 21)

21. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการห้ามขายหรือเสนอขายผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ต่อประชาชนโดยมีข้อยกเว้น และห้ามขายโดยผิดเงื่อนไขหรือวิธีการในการออกใบอนุญาตขายสุรา

มาตรา 22 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (5/1) และ (5/2) ของมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“(5/1) ขายหรือเสนอขายผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ต่อประชาชน แต่ไม่รวมถึงการขายส่งของผู้รับอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตซึ่งคนทั่วไปไม่สามารถเข้าถึงได้

(5/2) ขายโดยผิดเงื่อนไขหรือวิธีการในการออกใบอนุญาตขายสุรา” (ร่างมาตรา 22)

22. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาเจือปนในน้ำเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ หรือของเหลวอื่นใด

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 30/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 30/1 ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาเจือปนในน้ำเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ หรือของเหลวอื่นใด ยกเว้นกรณีการขายอาหารที่ใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นส่วนประกอบ หรือเป็นการขายของผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 2 เฉพาะกรณีการขายในสถานบริการหรือร้านค้าที่ผู้ซื้อได้ดื่มทันทีแก่ผู้ที่มีอายุยี่สิบปีบริบูรณ์” (ร่างมาตรา 23)

23. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณให้เกิดความชัดเจนขึ้น ป้องกันปัญหาการตีความ

ให้ยกเลิกความใน (2) (3) (4) และ (6) ของมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

(3) สถานที่ราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และพื้นที่ที่อยู่ในกำกับดูแลและใช้ประโยชน์ของราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสรที่ได้จัดแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการจัดเลี้ยงงานแต่งงาน หรืองานสโมสรสันนิบาตที่รัฐบาลจัดขึ้น

(4) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสรที่ได้จัดแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการจัดเลี้ยงงานแต่งงาน หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(6) สวนสาธารณะของทางราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือสถานี่ขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก” (ร่างมาตรา 24)

24. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องหน้าที่ของผู้ดำเนินการมีหน้าที่ประชาสัมพันธ์หรือแจ้งเตือน ห้ามบุคคลใดบริโภคในสถานที่หรือบริเวณตามมาตรา 31 และมีข้อยกเว้นที่ผู้ดำเนินการไม่ต้องรับผิดชอบ

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 31/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 31/1 ให้ผู้ดำเนินการมีหน้าที่ประชาสัมพันธ์หรือแจ้งเตือนว่าสถานที่หรือบริเวณตามมาตรา 31 ห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และควบคุมดูแล ห้ามปราม หรือดำเนินการอื่นใด เพื่อมิให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังกล่าว

ในกรณีที่มีผู้ฝ่าฝืนบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังกล่าว หากผู้ดำเนินการได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งตามสมควร และได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบแล้วโดยไม่ชักช้าผู้ดำเนินการนั้นไม่มีความผิด

กรณีที่มีผู้ดำเนินการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยไม่ชักช้า” (ร่างมาตรา 25)

25. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และทำการสื่อสารการตลาดเว้นแต่การโฆษณาที่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อน

ให้ยกเลิกความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 32 ห้ามผู้ใดโฆษณาหรือทำการสื่อสารการตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เว้นแต่การโฆษณาที่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อน

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ผู้อนุญาตอาจกำหนดเงื่อนไขเฉพาะในการโฆษณาและจำกัดการใช้สื่อโฆษณาก็ได้” (ร่างมาตรา 26)

26. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องห้ามการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายการค้าของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือแสดงเครื่องหมายการค้า สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดโดยทำให้ประชาชนเข้าใจว่าเป็นชื่อหรือเครื่องหมาย ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ผ่านสื่อต่าง ๆ

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 32/1 ห้ามผู้ใดแสดงชื่อหรือเครื่องหมายการค้าของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ แสดงชื่อหรือ เครื่องหมายของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อ เครื่องหมายการค้า สัญลักษณ์ หรือ สิ่งอื่นใด โดยทำให้ประชาชนเข้าใจว่าเป็นชื่อ หรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือชื่อหรือเครื่องหมาย ของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ เพื่อการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือสื่อสารการตลาด ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ในสิ่งพิมพ์ เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ป้ายโฆษณา หรือวัสดุอื่นใด

(2) ในโรงแรมสรรพ โรงภาพยนตร์ หรือในการแสดง การละเล่น การประกวด การแข่งขัน งานบุญ ประเพณี การให้บริการ หรือการประกอบกิจกรรมอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

(3) ในสื่อสิ่งอื่นใดหรือสถานที่ใดที่ใช้เพื่อโฆษณาหรือทำการสื่อสารการตลาดได้ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม” (ร่างมาตรา 27)

27. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องห้ามการนำชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ชื่อหรือเครื่องหมายของ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ไปแสดงบนผลิตภัณฑ์อื่นใดที่ไม่ใช่เครื่องตี้มแอลกอฮอล์

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32/2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 32/2 ห้ามผู้ใดนำชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ชื่อหรือเครื่องหมายของ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ไปแสดงบนผลิตภัณฑ์อื่นใดที่ไม่ใช่เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือนำชื่อ หรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มาตัด ต่อเติม หรือดัดแปลงข้อความให้เป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์ หรือสินค้านั้น โดยอาจทำให้ประชาชนนึกถึงหรือเข้าใจว่าเป็นเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

ห้ามผู้ใดนำเข้าเพื่อขาย โฆษณา หรือขายซึ่งผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่งในราชอาณาจักร” (ร่างมาตรา 28)

28. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องห้ามการโฆษณาโดยการนำชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มาตัด ต่อเติม หรือดัดแปลงข้อความให้เป็นส่วนหนึ่งของชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์หรือสินค้านั้น

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32/3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 32/3 ห้ามผู้ใดโฆษณาโดยการนำชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มาตัด ต่อเติม หรือดัดแปลงข้อความให้เป็นส่วนหนึ่งของชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์หรือสินค้านั้น ทั้งนี้ ในลักษณะ ที่อาจทำให้ประชาชนเข้าใจได้ว่าหมายความว่าความถึงการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์” (ร่างมาตรา 29)

29. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องห้ามผู้ประกอบการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้การอุปถัมภ์ หรือให้การสนับสนุนบุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนตามที่บัญญัติไว้ เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้นที่กำหนด

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32/4 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 32/4 ห้ามผู้ประกอบการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้การอุปถัมภ์ หรือให้การสนับสนุนบุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชน ในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(1) เป็นการสร้างภาพลักษณ์ต่อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ผู้ผลิต หรือผู้นำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

(2) ที่ส่งผลหรือที่อาจส่งผลต่อการแทรกแซงนโยบายการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

(3) เป็นกิจกรรมที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กหรือเยาวชนรวมอยู่ด้วย

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช่บังคับกับการกระทำในระหว่างผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้เกี่ยวข้อง กับกระบวนการผลิตและค้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ การบริจาค หรือการช่วยเหลือตามมนุษยธรรมกรณีที่เกิดสาธารณภัยร้ายแรง

ห้ามผู้ใดเผยแพร่กิจกรรมหรือข่าวสาร เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ”
(ร่างมาตรา 30)

30. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริจาค หรือการช่วยเหลือตามมนุษยธรรม ในกรณีที่เกิดสาธารณภัยร้ายแรงตามมาตรา 32/4 วรรคสอง

มาตรา 31 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32/5 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 32/5 การบริจาค หรือการช่วยเหลือตามมนุษยธรรมในกรณีที่เกิดสาธารณภัยร้ายแรงตามมาตรา 32/4 วรรคสอง ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด

ให้หน่วยงานของรัฐที่รับบริจาคหรือการช่วยเหลือตามมนุษยธรรมตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่แจ้งข้อมูล เกี่ยวกับการรับบริจาคหรือการช่วยเหลือดังกล่าวให้แก่สำนักงานทราบภายในกำหนดเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่รับบริจาคหรือการช่วยเหลือนั้น”

31. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายของผู้ที่ได้รับความเสียหายถึงแก่ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นผลจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ตี้มเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ซึ่งซบชี่หรือควบคุมยานพาหนะ

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 5/1 การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย มาตรา 33/1 แห่งพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 33/1 ผู้ที่ได้รับความเสียหายถึงแก่ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใด อันเป็นผลจาก การกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ซึ่งซบชี่หรือควบคุมยานพาหนะ รวมถึงบิดา มารดา ผู้สืบสันดาน สามีหรือภริยา ญาติ ผู้ปกครอง ผู้อนุบาลของผู้เสียหาย หรือบุคคลอื่น ที่รับมอบอำนาจจากผู้เสียหาย มีสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ซบชี่หรือผู้ควบคุมยานพาหนะดังกล่าว

ซึ่งตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์รวมถึงผู้ขายเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ให้แก่ผู้เสียหายโดยฝ่าฝืนมาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 29/ 1 หรือมาตรา 30

คดีฟ้องเรียกค่าเสียหายตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นคดีผู้บริโภคหรือใช้วิธีพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค

ในการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคสมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้บริโภคหรือสมาชิกของสมาคมหรือมูลนิธิได้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ผู้ก่อความเสียหายตามวรรคหนึ่งอาจต้องชดใช้เงินค่าเสียหายตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสิบล้านบาท แต่ศาลอาจพิจารณากำหนดค่าเสียหายมากกว่าที่กำหนดไว้ก็ได้” (ร่างมาตรา 32)

32. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องอายุความการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามมาตรา 33/1

มาตรา 33 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 5/1 การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย มาตรา 33/2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 33/2 การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามมาตรา 33/1 ถ้ามิได้นำคดีสู่ศาลภายในกำหนดสองปี นับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ก่อความเสียหายหรือผู้ประกอบกรที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติกฎหมาย แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย ให้สิทธิในการนำคดีสู่ศาลเป็นอันสิ้นไป”

33. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องพฤติกรรมของผู้มีเจตนาจะหลีกเลี่ยงการทดสอบซ้ำซึ่งบรรดตามกฎหมายว่าด้วยการจรรยาบรรณในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายหรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสหรืออันตรายแก่กาย

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 5/1 การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย มาตรา 33/3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 33/3 ผู้ขับขี่บรรดตามกฎหมายว่าด้วยการจรรยาบรรณโดยบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เสพยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ เสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือบริโภคของเมาอย่างอื่นอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายหรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสหรืออันตรายแก่กาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานจรรยาบรรณมีหน้าที่สั่งให้ผู้ขับขี่หยุดรถและสั่งให้มีการทดสอบว่าขับขี่ดังกล่าวว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะขับขี่หรือเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นหรือไม่

ในกรณีที่ผู้ขับขี่ตามวรรคหนึ่งมีพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นมีเจตนาจะหลีกเลี่ยงการทดสอบตามวรรคหนึ่ง

(1) ไม่ยินยอมให้ทดสอบภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแห่งกรณี โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(2) หลบหนีออกจตุตรวจ โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(3) บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือเสพยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษหรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทหรือของมีนเมาอย่างอื่นภายหลังจากเกิดเหตุการณ์ตามวรรคหนึ่ง” (ร่างมาตรา 34)

34. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องเพิ่มอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากขึ้น (เพิ่มเติมมาตรา 34 (4) (5) (6) (7) และ (8))

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (4) (5) (6) (7) และ (8) ของมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“(4) รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี เช่น ถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวบันทึกเสียง หรือเก็บรวบรวมวัตถุอื่นใด

(5) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้ อาจออกคำสั่งระงับการโฆษณาเป็นการชั่วคราว

(6) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นที่ฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัตินี้

(7) เรียก ขอดูบัตรประจำตัวประชาชน หรือเอกสารอื่นใด ซึ่งระบุชื่อ ที่อยู่ และปรากฏรูปถ่ายของผู้ถือบัตรเพื่อบันทึกข้อมูล ในกรณีที่มีการกระทำความผิดหรือกรณีที่มีหลักฐานตามสมควรว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(8) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อให้ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามหมวด 5 ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกคำสั่ง และแบบของหนังสือดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม” (ร่างมาตรา 35)

35. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือสำนักงานอาจมอบหมายงานให้บุคคลซึ่งผ่านการอบรมช่วยปฏิบัติงานตามความเหมาะสม

เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือสำนักงานอาจมอบหมายงานให้บุคคลซึ่งผ่านการอบรมช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามความเหมาะสม คือ การประชาสัมพันธ์หรือรณรงค์การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการเฝ้าระวังการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด” (ร่างมาตรา 36)

36. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องอัตราโทษอาญากรณีฝ่าฝืนมาตรา 26

ให้ยกเลิกความในมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 38 ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกในอัตราไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่” (ร่างมาตรา 37)

37. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องเปลี่ยนบทลงโทษอาญา เป็นโทษปรับทางปกครอง กรณีฝ่าฝืนมาตรา 27 หรือมาตรา 28

ให้ยกเลิกความในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 39 ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา 27 หรือมาตรา 28 ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองหมื่นบาท” (ร่างมาตรา 38)

38. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องบทบัญญัติเรื่องโทษปรับทางปกครอง กรณีฝ่าฝืนมาตรา 27 วรรคสาม

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 39/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 39/1 ผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 27 วรรคสามต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินห้าพันบาท” (ร่างมาตรา 39)

39. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องอัตราโทษอาญากรณีฝ่าฝืนมาตรา 29 หรือมาตรา 30

ให้ยกเลิกความในมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 40 ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา 27/1 มาตรา 29 วรรคหนึ่งและวรรคสี่ หรือมาตรา 30 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” (ร่างมาตรา 40)

40. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการถูกเพิกถอนใบอนุญาตจำหน่ายสุราของผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ฝ่าฝืนมาตรา 28 มาตรา 29 และมาตรา 30

ให้ยกเลิกความในมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 41 ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ฝ่าฝืนมาตรา 27/1 มาตรา 28 มาตรา 29 และมาตรา 30 ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาตขายสุรตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ให้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขายสุรด้วยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวันแต่ไม่เกินสิบสี่วัน” (ร่างมาตรา 41)

41. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ฝ่าฝืนมาตรา 29/1 ให้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขายสุรด้วยและต้องชำระค่าปรับทางปกครอง

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 41/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 41/1 ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทไม่ดื่มที่ร้านที่ฝ่าฝืนมาตรา 29/1 ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาตขายสุรตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ให้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขายสุรด้วยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวันแต่ไม่เกินสามสิบวัน และต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองหมื่นบาท

หากผู้ฝ่าฝืนเป็นผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทดื่มที่ร้านตามมาตรา 29/1 ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาตขายสุรตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ให้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขายสุรด้วยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวันแต่ไม่เกินสามสิบวัน และต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินห้าหมื่นบาท

กรณีผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทตี้มที่ร้านเป็นลูกจ้างหรือผู้ทำงานในสถานที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นิติบุคคลหรือหุ้นส่วนของผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรามีส่วนร่วมรับผิดชอบชำระค่าปรับทางปกครองด้วยไม่น้อยกว่าร้อยละแปดสิบของจำนวนค่าปรับ” (ร่างมาตรา 42)

42. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ฝ่าฝืนมาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 และมาตรา 29/1 ดำเนินการในสถานที่ที่มีลักษณะเป็นสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ (เพิ่มเติมมาตรา 41/2)

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 41/2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 41/2 กรณีผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ซึ่งดำเนินการในสถานที่ที่มีลักษณะเป็นสถานบริการ ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการฝ่าฝืนมาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 และมาตรา 29/1 ให้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขายสุราด้วยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบสี่วัน แต่ไม่เกินสามสิบวัน และต้องชำระค่าปรับทางปกครอง ในอัตราไม่น้อยกว่าสามหมื่นบาท แต่ไม่เกินสองแสนบาท

กรณีผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทตี้มที่ร้านเป็นลูกจ้างหรือผู้ทำงานในสถานที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นิติบุคคลหรือหุ้นส่วนของผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรามีส่วนร่วมรับผิดชอบชำระค่าปรับทางปกครองด้วยไม่น้อยกว่าร้อยละแปดสิบของจำนวนค่าปรับ” (มาตรา 43)

43. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องเปลี่ยนบทลงโทษอาญา เป็นโทษปรับทางปกครองกรณีฝ่าฝืน มาตรา 31

ให้ยกเลิกความในมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 42 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 31 ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรืออาจกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนการชำระค่าปรับก็ได้” (ร่างมาตรา 44)

44. ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องอัตราโทษอาญา โดยปรับลดอัตราโทษปรับลงในกรณีผู้ฝ่าฝืนเป็นบุคคลทั่วไปที่ฝ่าฝืนมาตรา 32 และกำหนดโทษกรณีผู้กระทำความผิดเป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ผู้ประกอบการอื่น และกำหนดโทษอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนมาตรา 32/1

ให้ยกเลิกความในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 43 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32 หรือมาตรา 32/1 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากการกระทำความผิดตามมาตรา 32 หรือมาตรา 32/1 เป็นการกระทำของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ส่งออกเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ให้ผู้ฝ่าฝืนตามวรรคนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งล้านห้าแสนบาทแต่ไม่เกินสามล้านบาท

หากการกระทำความผิดตามมาตรา 32 หรือมาตรา 32/1 เป็นการกระทำของผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ผู้ประกอบธุรกิจรับทำการโฆษณาหรือการสื่อสารการตลาดต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาท แต่ไม่เกินห้าแสนบาท

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคสองและวรรคสามแล้ว ผู้ฝ่าฝืนตามวรรคสองยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

หากผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่งมีข้อมูลหลักฐานที่พิสูจน์ได้ว่าการกระทำความผิดตามมาตรา 32 เกิดจากการติดต่อ เชิญชวน หรือแนะนำของผู้ประกอบธุรกิจหรือบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์หรือสินค้าอื่น ให้ผู้ประกอบธุรกิจหรือบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์หรือสินค้าอื่นต้องรับผิดชอบร่วมกับผู้ฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่ง โดยให้ชำระค่าปรับร้อยละห้าสิบของจำนวนค่าปรับที่ผู้ฝ่าฝืนต้องชำระ และให้ผู้ฝ่าฝืนตามมาตรา 32 วรรคหนึ่งชำระค่าปรับในส่วนที่เหลือ” (ร่างมาตรา 45)

45. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องโทษอาญากรณีฝ่าฝืนมาตรา 32/2

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 43/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 43/1 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/2 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/2 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” (ร่างมาตรา 46)

46. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องโทษอาญากรณีฝ่าฝืนมาตรา 32/3

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 43/2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 43/2 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/3 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” (ร่างมาตรา 47)

47. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องโทษอาญากรณีฝ่าฝืนมาตรา 32/4

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 43/3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 43/3 ผู้ประกอบการผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/4 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่การกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำของผู้รับจ้างหรือผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตามมาตรา 32/4 วรรคหนึ่ง ให้ระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ประกอบการตามมาตรา 32/4 วรรคหนึ่ง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/4 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/4 วรรคสามและวรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/5 วรรคหนึ่ง ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองแสนบาท

ทั้งนี้ การกำหนดจำนวนเงินค่าปรับตามมาตรา 32/4 ให้คำนึงถึงรายได้หรือทรัพย์สินของผู้ฝ่าฝืนพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด และเหตุอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบกัน” (ร่างมาตรา 48)

48. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นผู้ดำเนินการตามมาตรา 31/1 วรรคหนึ่ง

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 44/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 44/1 ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 31/1 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

(ร่างมาตรา 49)

49. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องอัตราโทษของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตำรวจ

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 44/2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 44/2 พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตำรวจกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น” (ร่างมาตรา 50)

50. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง และการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 45/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 45/1 ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง ให้คำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำความผิด ในการใช้อำนาจดังกล่าวให้คณะกรรมการควบคุมออร์แกนิกแอลกอฮอล์กำหนดค่าปรับทางปกครอง และการมอบหมายให้พิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองแก่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการคณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายกระทำการแทนได้

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ หรือกำหนดมาตรการบังคับอื่นแทนก็ได้ เช่น ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ห้ามดำเนินการใด ๆ ตามระยะเวลาที่กำหนด หรือมาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย ในกรณีนี้ ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมาย ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา และบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้” (ร่างมาตรา 51)

51. เพิ่มบทบัญญัติเรื่องโทษปรับทางปกครองกรณีที่เป็นนิติบุคคล

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 45/2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

“มาตรา 45/2 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปกครองเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย” (ร่างมาตรา 52)

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแมลงกอล (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)

1. ชื่อร่าง

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแมลงกอล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” (ร่างมาตรา 1)

2. วันที่มีผลใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา 2)

3. แก้ไขและเพิ่มเติมบทนิยาม “ขาย” “โฆษณา”

ให้ยกเลิกความหมายของคำว่า “ขาย” และ “โฆษณา” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแมลงกอล พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย หรือแลกเปลี่ยนสินค้ากับเงินหรือผลประโยชน์อื่นใดทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยินหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า” (ร่างมาตรา 3)

ให้เพิ่มความหมายของคำว่า “จัดเลี้ยงตามประเพณี” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแมลงกอล พ.ศ. 2551

“จัดเลี้ยงตามประเพณี” หมายความว่า งานเลี้ยงที่จัดขึ้นโดยเจ้าของสถานที่ หรือมีผู้ขอเช่าใช้สถานที่ในการจัดงานที่เป็นไปตามประเพณีสืบทอดกันมา ได้แก่ งานเลี้ยงปีใหม่ งานแต่งงาน งานเลี้ยงส่ง งานเลี้ยงต้อนรับงานครบรอบ งานเกษียณอายุ (ร่างมาตรา 4)

4. แก้ไขอำนาจหน้าที่คณะกรรมการ

ให้ยกเลิกความใน (2) และ (3) ของมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแมลงกอล พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(2) ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อลดและเลิกการบริโภคเครื่องตีแมลงกอลซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมการค้าของผู้ประกอบการผลิตและจำหน่ายเครื่องตีแมลงกอลซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

(3) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ และด้านการผลิตเครื่องตีแมลงกอล ด้านละหนึ่งคน”

ให้ยกเลิกความใน (4) ของมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 (ร่างมาตรา 6)

5. บทยกเลิก

ให้ยกเลิกความใน (2) (3) และ (8) ของมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 (ร่างมาตรา 7)

ให้ยกเลิกความใน (3) ของมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 (ร่างมาตรา 13)

6. แก้ไขหน้าที่ผู้ผลิตหรือนำเข้า

ให้ยกเลิกความในมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 26 ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง” (ร่างมาตรา 6)

7. แก้ไขมาตรการควบคุมสถานที่ห้ามขาย-ห้ามตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

ให้ยกเลิกความในมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 27 ห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

- (1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
- (2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา
- (3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร
- (4) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
- (5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสรในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา
- (6) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
- (7) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป (ร่างมาตรา 9)

8. แก้ไขมาตรการควบคุมวัน และเวลาที่ห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

ให้ยกเลิกความในมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 28 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในวันที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ทั้งนี้ให้กฎกระทรวงดังกล่าวกำหนดเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นใด ๆ ที่ช่วยลดผลกระทบต่อภาคธุรกิจหรือการท่องเที่ยวได้ด้วย

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายของผู้ผลิตผู้นำเข้าหรือตัวแทนของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา” (ร่างมาตรา 10)

9. แก้ไขมาตรการควบคุมวิธีการหรือลักษณะการขายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ให้ยกเลิกความใน (4) ขอมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(4) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผลิต หรือการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ” (ร่างมาตรา 12)

10. แก้ไขมาตรการควบคุมการโฆษณา

ให้ยกเลิกความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณอันเป็นเท็จ” (ร่างมาตรา 14)

11. แก้ไขบทกำหนดโทษ

ให้ยกเลิกความในมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 38 ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” (ร่างมาตรา 15)

ให้ยกเลิกความในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 43 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” (ร่างมาตรา 16)

ให้ยกเลิกความในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 45 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ แต่ต้องไม่หักเงินค่าปรับเป็นสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายใด ๆ

ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา” (ร่างมาตรา 17)

11. กำหนดบทเฉพาะกาลให้กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา 18)

12. กำหนดให้การดำเนินคดีหรือการเปรียบเทียบใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยุติการดำเนินการและพิจารณาใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินคดีหรือการเปรียบเทียบใดที่ดำเนินการก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ยุติการดำเนินการ และเริ่มพิจารณาใหม่ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 19)

13. บทกำหนดผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 20)

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

1. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” (ร่างมาตรา 1)

2. วันที่มีผลใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา 2)

3. ยกเลิกบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” “คณะกรรมการควบคุม” “สำนักงาน” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “ผู้อำนวยการ” และ “อธิบดี”

ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” “คณะกรรมการควบคุม” “สำนักงาน” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “ผู้อำนวยการ” และ “อธิบดี” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 (ร่างมาตรา 3)

4. แก้ไขให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (ร่างมาตรา 4)

“ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้”

5. ยกเลิกหมวด 1 คณะกรรมการนโยบายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แห่งชาติ หมวด 2 คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

ให้ยกเลิกหมวด 1 คณะกรรมการ นโยบายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แห่งชาติ มาตรา 5 ถึงมาตรา 9 หมวด 2 คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ มาตรา 10 ถึงมาตรา 23 และหมวด 3 สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ มาตรา 24 ถึงมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 (ร่างมาตรา 5)

6. แก้ไขหน้าที่ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

ให้ยกเลิกความในมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง” (ร่างมาตรา 6)

7. แก้ไขมาตรการควบคุมสถานที่ห้ามขาย-ห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ให้ยกเลิกความใน (5) ของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้า สโมสร หรือ โรงแรมในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา” (ร่างมาตรา 7)

8. แก้ไขมาตรการควบคุมสถานที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ให้ยกเลิกความใน (8) ของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(8) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด” (ร่างมาตรา 8)

9. ให้ยกเลิกมาตรการควบคุมวันและเวลาที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ให้ยกเลิกความในมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 (ร่างมาตรา 9)

10. แก้ไขให้ใช้เครื่องขายอัตโนมัติที่ไม่สามารถยืนยันตัวตนผู้ซื้อได้

ให้ยกเลิกความใน (1) ของมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(1) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติที่ไม่สามารถยืนยันตัวตนผู้ซื้อได้” (ร่างมาตรา 10)

11. ยกเลิกมาตรการการลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย

ให้ยกเลิกความใน (3) ของมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 (ร่างมาตรา 11)

12. แก้ไขมาตรการการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้ยกเลิกความใน (6) ของมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(6) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด” (ร่างมาตรา 12)

13. แก้ไขมาตรการห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

ให้ยกเลิกความใน (4) ของมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(4) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร โรงแรม หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ” (ร่างมาตรา 13)

14. ยกเลิกมาตรการห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะของทางราชการ

ให้ยกเลิกความใน (6) ของมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 (ร่างมาตรา 14)

15. แก้ไขมาตรการห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้ยกเลิกความใน (7) ของมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(7) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด” (ร่างมาตรา 15)

16. แก้ไขมาตรการควบคุมการโฆษณา

ให้ยกเลิกความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ประกอบการผลิต หรือจำหน่าย โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี

หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการโฆษณาตามบทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด” (ร่างมาตรา 16)

17. แก้ไขการขอรับการสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพจากกรมควบคุมโรค

ให้ยกเลิกความในมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 33 ผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือยาติ คณะบุคคล หรือองค์กรทั้งภาครัฐหรือเอกชน ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาจขอรับการสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพจากกรมควบคุมโรคได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎกระทรวงกำหนด” (ร่างมาตรา 17)

18. ยกเลิกอำนาจของคณะกรรมการควบคุมในการเปรียบเทียบ

ให้ยกเลิกความในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 (ร่างมาตรา 18)

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 กับร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน) ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ) และ
 ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ร่าง พระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. -----</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</p> <p>.....</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. -----</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</p> <p>.....</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. -----</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</p> <p>.....</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. -----</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</p> <p>.....</p>

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ศหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>“ขาย” หมายความว่ารวมถึง จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า</p> <p>“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่า โดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยินหรือทราบ ข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้ หมายความรวมถึงการสื่อสารการตลาด</p> <p>“การสื่อสารการตลาด” หมายความว่า การกระทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้า บริการหรือ ภาพลักษณ์ การประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ ข่าวสาร การส่งเสริมการขาย การแสดงสินค้า การจัดหรือสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมพิเศษ และการตลาดแบบตรง</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะ กรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ</p> <p>“คณะกรรมการควบคุม” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์</p> <p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงาน คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์</p>	<p>“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่า โดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยิน หรือทราบ ข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า</p> <p>“การสื่อสารการตลาด” หมายความว่า การกระทำในรูปแบบต่าง ๆ โดยการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การสร้างข่าว การเผยแพร่ ข่าวสาร การส่งเสริมการขาย การแสดง ฌ จุด ขาย การตลาดแบบการขายหรือส่งเสริมการขาย โดยใช้บุคคลเป็นการเฉพาะ และการตลาดใน เครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อขายสินค้าหรือบริการ หรือสร้างภาพลักษณ์</p>	<p>“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย <u>หรือ</u> แลกเปลี่ยนสินค้ากับเงินหรือผลประโยชน์อื่นใด <u>ทั้งนี้</u>เพื่อประโยชน์ในทางการค้า</p> <p>“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่า โดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยินหรือทราบ ข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า”</p>	

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่ง รัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์</p> <p>“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุม โรค</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p>	<p>มาตรา 4 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ขาย เครื่องตี้มแอลกอฮอล์” “ผู้ประกอบการ” “ผู้มี ส่วนเกี่ยวข้อง” “ผู้ดำเนินการ” ในมาตรา 3 แห่ง พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ดังนี้</p>	<p>มาตรา 4 ให้เพิ่มความหมายของคำว่า “จัดเลี้ยงตามประเพณี” ในมาตรา 3 แห่ง พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>“จัดเลี้ยงตามประเพณี” หมายความว่า งาน เลี้ยงที่จัดขึ้นโดยเจ้าของสถานที่ หรือมีผู้ขอเช่า ใช้สถานที่ในการจัดงานที่เป็นไปตามประเพณีสืบ ต่อกันมา ได้แก่ งานเลี้ยงปีใหม่ งานแต่งงาน งานเลี้ยงส่ง งานเลี้ยงต้อนรับ งานครบรอบ งานเกษียณอายุ</p>	

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>“ผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์” หมายความว่า <u>ผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทไม่ตี้มที่ร้านเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทไม่ตี้มที่ร้าน โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรา ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตหรือไม่ก็ตาม เช่น ผู้จัดการ พนักงาน เจ้าของ ผู้รับผิดชอบในการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</u></p> <p>“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า <u>ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และ ให้หมายความรวมถึงผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรา ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต</u></p> <p>“ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง” หมายความว่า <u>บุคคล หรือองค์กรที่ทำการแทนผู้ประกอบการ สมาคม หรือชมรมธุรกิจเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือ สมาคมหรือชมรมผู้ค้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือ องค์กรที่ไม่แสวงหากำไรที่ได้รับเงินสนับสนุน หรือผลประโยชน์อื่นใดจากผู้ประกอบการหรือ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์อื่นที่มี เจ้าของหรือผู้ถือหุ้นข้างมากที่เกี่ยวข้องกับ ผู้ประกอบการ</u></p> <p>“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า <u>เจ้าของ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของ</u></p>		

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ศหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา 4 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้ บังคับได้</p>	<p><u>สถานที่ บริเวณ หรือยานพาหนะที่กำหนดห้าม ขายหรือห้ามบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</u> <u>“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีกรม ควบคุมโรค</u> <u>“สมาชิกเครือข่ายควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์” หมายความว่า กระบวนการที่ให้ ภาคประชาชนและหน่วยงานของรัฐได้ร่วม แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ความเห็น และเรียนรู้ อย่างสมานฉันท์ เพื่อจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับการ ควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</u></p>	<p>มาตรา 20 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 20 ยกมาเปรียบเทียบกับมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551)</p>	<p>มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้ แทน “ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้”</p>

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คะหวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แห่งชาติ” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นกรรมการ</p> <p>ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นเลขานุการ และให้อธิบดีและผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p>			<p>มาตรา 5 ให้ยกเลิกหมวด 1 คณะกรรมการนโยบายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แห่งชาติ มาตรา 5 ถึงมาตรา 9 หมวด 2 คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ มาตรา 10 ถึงมาตรา 23 และหมวด 3 สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ มาตรา 24 ถึงมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา 6 ให้คณะกรรมการที่มีปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประกอบด้วย</p> <p>(1) ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย</p> <p>(2) ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อลดและเลิกการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน</p>	<p>มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p><u>“มาตรา 6 เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ประเมินผลนโยบายหรือแผนปฏิบัติการด้านการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ระดับชาติ และเพื่อพัฒนาข้อเสนอในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในระดับจังหวัดและท้องถิ่น ให้คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัด คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร สำนักงาน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องพิจารณาอำนวยความสะดวกให้มีการจัดประชุมสมัชชาเครือข่ายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในจังหวัดหรือภูมิภาคตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ให้สำนักงานจัดทำระเบียบหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดประชุมสมัชชาเครือข่ายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</u></p> <p><u>กรณีที่สมัชชาตามวรรคหนึ่งมีข้อเสนอเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ให้สำนักงานรวบรวมข้อเสนอเพื่อเสนอต่อ</u></p>	<p>มาตรา 5 ให้ยกเลิกความใน (2) และ (3) ของมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(2) ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อลดและเลิกการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมการค้าของผู้ประกอบการผลิตและจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน</p>	

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(3) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย และด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ ด้านละหนึ่งคน</p> <p>การเลือกและการแต่งตั้งที่ปรึกษาตาม (๒) และ (3) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 และมาตรา 14 มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของที่ปรึกษาตาม (2) และ (3) โดยอนุโลม เว้นแต่อำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา 13 (3) ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ</p>	<p><u>คณะกรรมการ คณะกรรมการควบคุม</u> <u>คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</u> <u>จังหวัด คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้ม</u> <u>แอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร ส่วนราชการ</u> <u>หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง</u> <u>เพื่อพิจารณาดำเนินการให้บรรลุผลตามควรแก่</u> <u>กรณีต่อไป”</u></p>	<p>(3) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ และด้านการผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ด้านละหนึ่งคน”</p>	

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ศหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 7 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม</p> <p>ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนหนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่สองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>			

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ฑะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 9 คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับกับการ ประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน โดยอนุโลม</p> <p>มาตรา 10 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์” ประกอบด้วย</p> <p>(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ</p> <p>(2) ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นรอง ประธานกรรมการคนที่หนึ่ง ปลัด กระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการคนที่ สอง และปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรอง ประธานกรรมการคนที่สาม</p> <p>(3) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและ กีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความ</p>	<p>มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 แห่ง พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 10 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์” ประกอบด้วย</p> <p>(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ</p> <p>(2) ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นรอง ประธานกรรมการคนที่หนึ่ง ปลัด กระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการ คน ที่สอง และปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรอง ประธานกรรมการคนที่สาม</p> <p>(3) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและ กีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความ</p>	<p>มาตรา 6 ให้ยกเลิกความใน (4) ของมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มันคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปลัด กรุงเทพมหานคร และผู้จัดการกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ</p> <p>(4) ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวนสามคน ซึ่ง รัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือก จากองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการ แสวงหากำไร และดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับด้าน การสนับสนุนและรณรงค์ให้มีการลดการบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านการคุ้มครองเด็กและ เยาวชนหรือสตรี ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค โดย มีผู้แทนองค์กรเอกชนในแต่ละด้านไม่เกินหนึ่งคน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด</p> <p>(5) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการแพทย์ จิตวิทยาหรือ</p>	<p>มันคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ <u>ปลัดกระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม</u> ผู้บัญชาการตำรวจ แห่งชาติ <u>เลขาธิการสำนักงานหลักประกัน สุขภาพแห่งชาติ</u> ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการ สร้างเสริมสุขภาพ <u>และเลขาธิการคณะกรรมการ สุขภาพแห่งชาติ</u></p> <p>(4) ผู้แทนองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์ไม่ แสวงหากำไร จำนวนสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง จากบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกจากองค์กร เอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการแสวงหากำไร และดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับด้านการสนับสนุน และรณรงค์ให้มีการลดการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ด้านการคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือสตรี ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค <u>ด้านสุขภาพ หรือสาธารณสุข</u> โดยมีผู้แทนองค์กรเอกชนในแต่ ละด้านไม่เกินหนึ่งคน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ รัฐมนตรีกำหนด</p> <p>(5) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสี่คน ซึ่ง รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ด้านการแพทย์หรือการสาธารณสุข</p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>การสาธารณสุข ด้านสังคมสงเคราะห์ สังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ ด้านการศึกษา การศาสนาหรือวัฒนธรรมโดยมี ผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละด้านไม่เกินหนึ่งคน ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ อธิบดี กรมสรรพสามิตเป็นกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการเป็น ผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>มาตรา 11 กรรมการตามมาตรา 10 (4) และ (5) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) มีสัญชาติไทย (2) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือน ไร้ความสามารถ (3) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึง ที่สุดให้จำคุก เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า สองปี หรือเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (4) ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่ามีความผิดในคดี ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องตีมแอลกอฮอล์ เว้นแต่ พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี 	<p>ด้านสังคมศาสตร์หรือเศรษฐศาสตร์ ด้านนิติศาสตร์ <u>ด้านกฎหมาย</u>โดยมี ผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละด้านไม่เกินหนึ่งคน</p> <p>ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ อธิบดี กรมสรรพสามิตเป็นกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการเป็น ผู้ช่วยเลขานุการ”</p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(5) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง</p> <p>(6) ไม่เป็นผู้ประกอบกิจการเครื่องตีม แอลกอฮอล์หรือมีส่วนได้เสียในกิจการเกี่ยวกับ เครื่องตีมแอลกอฮอล์</p> <p>(7) ไม่เป็นผู้ตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์</p> <p>มาตรา 12 กรรมการตามมาตรา 10 (4) และ (5) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการ แต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน สองวาระไม่ได้</p> <p>ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ในวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้น ใหม่ภายในเก้าสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการ แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจาก ตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อ ดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้ง ใหม่เข้ารับหน้าที่</p>			

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 13 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา 10 (4) และ (5) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ตาย (2) ลาออก (3) รัฐมนตรีให้ออก (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 <p>ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา 10 (4) และ (5) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันและในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้</p> <p>มาตรา 14 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา 10 (4) และ (5) ในระหว่างที่กรรมการตามมาตรา 10 (4) และ (5) ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น</p>			

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 15 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับกับการประชุมคณะกรรมการควบคุมโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา 16 คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เสนอนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการด้านภาษี รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการ</p>	<p>มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 15 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับกับการประชุมคณะกรรมการควบคุมโดยอนุโลมให้มีการประชุมคณะกรรมการควบคุมอย่างน้อยปีละสามครั้ง”</p> <p>มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 16 คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เสนอนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการด้านภาษี <u>การควบคุมจำนวนหรือความหนาแน่นของใบอนุญาตขายสุราในพื้นที่</u> รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการ</p>	<p>มาตรา 7 ให้ยกเลิกความใน (2) (3) และ (8) ของมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ฑะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(2) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับบรรจุมัณต์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ผลิต หรือนำเข้า</p> <p>(3) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดเวลาขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ สถานที่ห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ วิธีหรือลักษณะการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ต้องห้าม สถานที่หรือบริเวณห้ามบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และสิ่งอื่นใดที่ใช้เป็นการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</p> <p>(4) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</p> <p>(5) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการหรือรัฐมนตรีในการออกประกาศหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี</p> <p>(6) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการ</p>	<p>(2) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับบรรจุมัณต์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ผลิต หรือนำเข้า</p> <p>(3) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดเวลาขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ สถานที่ห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ วิธีหรือลักษณะการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ต้องห้าม สถานที่หรือบริเวณห้ามบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</p> <p>(4) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการบำบัดรักษา ฟื้นฟูผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</p> <p>(5) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการหรือรัฐมนตรีในการออกประกาศหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี</p> <p>(6) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการ</p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ฑะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>บริเวณเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการ บำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ตี้มเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์</p> <p>(7) จัดให้มีหรือส่งเสริมและสนับสนุนการ เผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่เยาวชนและ ประชาชนโดยทั่วไปให้เข้าใจถึงโทษและพิษภัย ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</p> <p>(8) เชิญข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลหนึ่งบุคคล ใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือ ให้จัดส่งเอกสารหรือข้อมูล เพื่อประกอบการ พิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>บริเวณเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการ บำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้มีปัญหาจากการบริเวณ <u>เครื่องตี้มแอลกอฮอล์และผู้ตี้มเครื่องตี้ม</u> แอลกอฮอล์</p> <p>(7) เผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่ ประชาชน เยาวชน และหน่วยงานของรัฐให้ เข้าใจถึงโทษและพิษภัยของเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ และสถานการณ์การควบคุม <u>เครื่องตี้มแอลกอฮอล์</u></p> <p>(8) เชิญข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลหนึ่งบุคคล ใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือ ให้จัดส่งเอกสารหรือข้อมูล เพื่อประกอบการ พิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(9) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ข้อกำหนด และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการห้ามขาย เครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่บุคคลบางกลุ่ม</p> <p>(10) กำหนดคุณสมบัติ จำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</p>		

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p>(11) กำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติใน การห้ามโฆษณา การสื่อสารการตลาด และ หลักเกณฑ์ เงื่อนไขหรือแนวปฏิบัติในการโฆษณา การอุปถัมภ์หรือให้การสนับสนุนเกี่ยวกับ เครื่องตี้มแอลกอฮอล์</p> <p>(12) กำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดโทษปรับ ทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ การ มอบหมายให้พิจารณากำหนดค่าปรับทาง ปกครอง รวมทั้งฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทำงานบริการสังคมหรือ ทำงานสาธารณประโยชน์แทนการชำระค่าปรับ ทางปกครอง</p> <p>(13) ติดตาม ประเมินผล และให้คำแนะนำ ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานของ คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุม เครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัดและ คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้ง</p> <p>(14) กำหนดประเภทหรือลักษณะของผู้ขาย เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และมาตรการหรือแนว ปฏิบัติสำหรับผู้ขาย</p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ฑะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(9) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามมติคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา 17 คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการควบคุมมอบหมาย</p>	<p>(15) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามมติคณะกรรมการ”</p> <p>มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 17 คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการควบคุมมอบหมาย โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย <u>คณะอนุกรรมการดังต่อไปนี้</u></p> <p>(1) <u>คณะอนุกรรมการร่างและแก้ไขปรับปรุงกฎหมายหรืออนุบัญญัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</u></p> <p>(2) <u>คณะอนุกรรมการพิจารณาการกระทำ ความผิด ป้องกันและปราบปรามการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</u></p> <p>(3) <u>คณะอนุกรรมการด้านการรณรงค์และ การสร้างภาคี</u></p> <p>(4) <u>คณะอนุกรรมการด้านการบำบัดรักษา หรือฟื้นฟู</u></p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คุหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการหรือคณะทำงาน โดยอนุโลม</p> <p>มาตรา 18 ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมสรรพสามิต หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งหนึ่งคน ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา ผู้อำนวยการสำนัก</p>	<p><u>(5) คณะอนุกรรมการด้านการโฆษณา การสื่อสารการตลาด การอุปถัมภ์ หรือให้การสนับสนุน</u></p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการหรือคณะทำงาน โดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 18 ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมสรรพสามิต หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม <u>ศึกษาธิการจังหวัดกรุงเทพมหานคร</u> ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา และผู้อำนวยการเป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่า</p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>การแพทย์ และผู้อำนวยการเป็นกรรมการ และ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คนซึ่งผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคม สงเคราะห์ การแพทย์ จิตวิทยา และกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน</p> <p>ให้ผู้อำนวยการสำนักอนามัยเป็นกรรมการ และเลขานุการ คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ในสำนักอนามัยไม่เกินสองคนเป็น ผู้ช่วยเลขานุการก็ได้</p> <p>มาตรา 19 ให้มีคณะกรรมการควบคุม เครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่า ราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่า ราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่า ราชการจังหวัดเป็นรองประธานกรรมการ ผู้</p>	<p>ราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากผู้ได้รับการ คัดเลือกโดยการเสนอชื่อขององค์กรเอกชนที่มี วัตถุประสงค์ไม่แสวงหากำไร จำนวนห้าคน โดย เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ด้านรณรงค์ลดละเลิกเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ด้าน การแพทย์หรือสาธารณสุข ด้านนิติศาสตร์ ด้านคุ้มครองผู้บริโภค และด้านกฎหมาย ด้านละ หนึ่งคน</p> <p>ให้ผู้อำนวยการสำนักอนามัยเป็นกรรมการ และเลขานุการ และให้ข้าราชการหรือ ผู้ปฏิบัติงานในสำนักอนามัย ซึ่งผู้อำนวยการ สำนักอนามัยมอบหมายไม่เกินสองคนเป็น ผู้ช่วยเลขานุการ”</p> <p>มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 19 ให้มีคณะกรรมการควบคุม เครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่า ราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่า ราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่า ราชการจังหวัดเป็นรองประธานกรรมการ</p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ฑะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด สรรพสามิตพื้นที่ซึ่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งหนึ่งคน หัวหน้า สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใน จังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งหนึ่งคน ประชาสัมพันธ์จังหวัด พัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงาน ป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขต จังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจังหวัดละไม่ เกินสี่คน เป็นกรรมการ และกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ด้านสังคมสงเคราะห์ การแพทย์ จิตวิทยา และกฎหมายด้านละหนึ่งคน</p> <p>ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็น กรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการควบคุม เครื่องตีมแอลกอฮอล์จังหวัดจะแต่งตั้งข้าราชการ</p>	<p><u>อัยการจังหวัด</u> ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด สรรพสามิตจังหวัด หัวหน้าสำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยจังหวัด <u>ผู้แทนสำนักงาน</u> <u>ศึกษาธิการจังหวัด</u> <u>วัฒนธรรมจังหวัด</u> ประชาสัมพันธ์จังหวัด พัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงาน ป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด <u>ท้องถิ่นจังหวัด</u> ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นภายในเขตจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัด แต่งตั้งจังหวัดละไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งผู้ว่า ราชการจังหวัดแต่งตั้งจากบุคคลที่องค์กรเอกชน ที่มีวัตถุประสงค์ไม่แสวงหากำไรเสนอชื่อ โดย เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ด้านรณรงค์ลดละเลิกเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ด้าน พัฒนาเด็กเยาวชน ด้านสุขภาพหรือสาธารณสุข ด้านคุ้มครองผู้บริโภค และด้านกฎหมาย ด้านละ หนึ่งคน</p> <p>ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด<u>และปลัด</u> <u>จังหวัด</u>เป็นกรรมการและเลขานุการ<u>ร่วม</u> และให้ <u>ข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานซึ่งนายแพทย์</u></p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ศหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้</p> <p>มาตรา 20 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 และมาตรา 14 มาใช้ บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การแต่งตั้งกรรมการแทนและการปฏิบัติหน้าที่ ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 18 และ มาตรา 19 โดยอนุโลม เว้นแต่อำนาจของ รัฐมนตรีตามมาตรา 13 (3) ให้เป็นอำนาจของ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการ จังหวัดแล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา 21 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 และ มาตรา 9 มาใช้บังคับกับการประชุมและการ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานของ คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุม เครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัดโดยอนุโลม</p>	<p>สาธารณสุขจังหวัดหรือปลัดจังหวัดมอบหมาย ไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ”</p> <p>มาตรา 12 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค สองของมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทระวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 22 คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการควบคุม</p> <p>(2) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมการผลิต การนำเข้า การขาย การโฆษณา</p>	<p><u>“ให้มีการประชุมคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัดอย่างน้อยปีละสามครั้ง”</u></p> <p>มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 22 คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูผู้มีปัญหาจากการบริโภค<u>เครื่องตี้มแอลกอฮอล์และผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</u>ต่อคณะกรรมการควบคุม</p> <p>(2) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมการผลิต การนำเข้า การขาย การโฆษณา</p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะหวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะเป็นผู้เสนอ)
<p>และการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</p> <p>(3) กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนไปเกี่ยวข้องกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</p> <p>(4) กำหนดแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการในการลดและเลิกการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</p>	<p>และการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้มีปัญหาจากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</p> <p>(3) รวบรวมข้อมูลการบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินคดีของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตำรวจในเขตจังหวัด รวมถึงกำหนดมาตรการเฝ้าระวังหรือควบคุมการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน</p> <p>(4) จัดทำแผนปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคเอกชนโดยอย่างน้อยต้องมีเนื้อหาเกี่ยวกับการรณรงค์สร้างค่านิยมลดละเลิกการตี้มแอลกอฮอล์ การให้ความรู้กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย การป้องกันการตี้มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชน การบำบัดรักษาฟื้นฟูผู้มีปัญหาจากการตี้มสุรา รวมทั้งประสานงานหรืออำนวยความสะดวกในการจัดประชุมสัมมนาเครือข่ายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในพื้นที่</p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทระวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(5) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดและเลิกการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ แล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการควบคุม</p> <p>(6) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุมมอบหมาย</p> <p>มาตรา 23 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p>	<p>(5) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ (4) และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการตามระยะเวลาที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด</p> <p>(6) เผยแพร่ข้อมูล ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ หรือมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ บุคคล องค์กร หรือเครือข่ายที่ดำเนินงานด้านควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ดำเนินการแทนก็ได้</p> <p>(7) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุมมอบหมาย”</p> <p>มาตรา 14 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 23/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>“มาตรา 23/1 กรณีที่จะมีการจัดประชุม สัมมนาเครือข่ายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในจังหวัด ให้คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัดและคณะกรรมการควบคุม</p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 24 ให้จัดตั้ง "สำนักงาน คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์" ขึ้น ในกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข</p> <p>มาตรา 25 ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ และคณะกรรมการควบคุม</p> <p>(2) ดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการ ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และดำเนินการ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย รวมทั้งแผนงานและมาตรการต่าง ๆ ในการ ควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และการ บำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสุขภาพผู้ติดเครื่องตี้ม</p>	<p><u>เครื่องตี้มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครทำหน้าที่ ประสานงานการจัดประชุมและอำนวยความสะดวก สะดวกตามความเหมาะสม”</u></p> <p>มาตรา 15 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 25 (4/1) (4/2) (4/3) (4/4) (4/5) และ (4/6) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>“มาตรา 25 ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตัดแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตัด แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตัด แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตัด แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>แอลกอฮอล์ของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานให้คณะกรรมการควบคุมทราบและพิจารณาเสนอคณะกรรมการ</p> <p>(3) ประสานงานและร่วมมือกับคณะกรรมการควบคุมเครื่องตัดแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการควบคุมเครื่องตัดแอลกอฮอล์จังหวัด ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องตัดแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตัดแอลกอฮอล์</p> <p>(4) เป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องตัดแอลกอฮอล์</p>	<p>(4/1) พัฒนาระบบการเฝ้าระวังและกลไกการทำงานควบคุมเครื่องตัดแอลกอฮอล์ในระดับจังหวัดและท้องถิ่นเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ โดยร่วมมือกับภาคประชาชน องค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์ไม่แสวงหากำไร คณะกรรมการควบคุมเครื่องตัดแอลกอฮอล์จังหวัด คณะกรรมการควบคุมเครื่องตัดแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร ส่วนราชการ และหน่วยงานอื่นของรัฐ</p>		

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการควบคุม มอบหมาย</p>	<p>(4/2) เรียกผู้ประกอบการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือบุคคลใดมาให้อภัยคำหรือให้ส่งคำ ชี้แจงเอกสาร ข้อมูล หรือวัตถุใดที่จำเป็น เพื่อ เป็นข้อมูลหลักฐานในการดำเนินคดีตามมา หมวด 4</p> <p>(4/3) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการกำหนด ลักษณะหรือรูปแบบงานบริการสังคมหรือทำงาน สาธารณประโยชน์</p> <p>(4/4) จัดแจ้งสโมสรของหน่วยราชการตาม มาตรา 27 และมาตรา 31 และกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(4/5) รับแจ้งผู้ขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ตามมาตรา 29/1 และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(4/6) ตรวจสอบการโฆษณาตามมาตรา 32 วรรคสอง และสั่งให้แก้ไขหรือระงับการโฆษณา รวมถึงยึดหรืออายัดสื่อโฆษณาที่ไม่ปฏิบัติ พระราชบัญญัตินี้”</p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ศหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 26 ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ปฏิบัติดังต่อไปนี้</p> <p>(1) จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตีมแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(2) การอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา 27 ห้ามขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้</p> <p>(1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา</p> <p>(2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา</p>	<p>มาตรา 16 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (2/1) ของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 26 ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตีมแอลกอฮอล์ จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตีมแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p> <p>มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 27 ห้ามขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้</p> <p>(1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา</p> <p>(2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา</p>	<p>มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 26 ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตีมแอลกอฮอล์จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตีมแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง”</p> <p>มาตรา 7 ให้ยกเลิกความใน (5) ของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ศหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะเป็นผู้เสนอ)
<p>(3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร</p> <p>(4) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก</p> <p>(5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ</p> <p>(6) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง</p>	<p>“(2/1) <u>สถานประกอบการเพื่อสุขภาพที่ดำเนินกิจการการดูแลผู้สูงอายุหรือผู้มีภาวะพึ่งพิงตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ</u>”</p> <p>มาตรา 17 ให้ยกเลิกความใน (3) และ (5) ของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(3) สถานที่ราชการ <u>รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และพื้นที่ที่อยู่ในกำกับดูแล</u> และใช้ประโยชน์ของราชการ <u>รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นสโมสรที่ได้จัดแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้</u></p> <p>(5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ <u>หรือสถานรับเลี้ยงเด็กตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก</u>”</p>	<p>(3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร</p> <p>(4) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก</p> <p>(5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ <u>ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้า หรือสโมสรในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา</u></p> <p>(6) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง</p>	<p>“(5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ <u>ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้า สโมสร หรือโรงแรมในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา</u>”</p>

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ศหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(7) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้ เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป</p> <p>(8) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ</p>	<p>มาตรา 18 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (7/1) (7/2) ของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 “(7/1) <u>ขายนอกสถานที่ที่ระบุไว้ใน ใบอนุญาตขายสุรา</u> (7/2) <u>ขายบนทางบกตามกฎหมายว่า ด้วยการจราจรทางบก บนขบวนรถไฟหรือ บริเวณสถานีรถไฟตามกฎหมายว่าด้วยการการ รถไฟและทางหลวง และร้านค้าในบริเวณทาง หลวงตามกฎหมายว่าด้วย</u>”</p>	<p>(7) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้ เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป</p>	<p>มาตรา 8 ให้ยกเลิกความใน (8) ของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้ แทน “(8) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”</p>

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p>มาตรา 19 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค สองและวรรคสามของมาตรา 27 แห่ง พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p><u>“ให้รัฐมนตรีออกประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขกำหนดระยะห่างจากสถานที่หรือบริเวณ ตามวรรคหนึ่งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ควบคุม เพื่อมิให้มีการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ภายในระยะห่างดังกล่าว และให้คณะกรรมการ ควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัดและ คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานคร มีอำนาจกำหนดรายละเอียด เรื่องระยะห่างจากสถานที่หรือบริเวณตาม วรรคหนึ่ง</u></p> <p><u>ในการนี้ ให้ผู้ดำเนินการมีหน้าที่จัดทำ เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ไว้ให้เห็นได้โดย ชัดเจนถึงเขตพื้นที่ที่กำหนดดังกล่าวตาม วรรคหนึ่ง โดยให้สำนักงานออกประกาศกำหนด ลักษณะของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ดังกล่าว ด้วย</u></p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 28 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในวัน หรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นใด ๆ เท่าที่จำเป็นไว้ด้วยก็ได้</p> <p>บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือตัวแทนของผู้ผลิต หรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา</p> <p>มาตรา 29 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์แก่บุคคลดังต่อไปนี้</p> <p>(1) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์</p> <p>(2) บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้</p>	<p>มาตรา 20 ให้ยกเลิกความในมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 29 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์แก่บุคคลดังต่อไปนี้</p> <p>(1) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์</p> <p>(2) บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้</p> <p><u>(3) สตรีมีครรภ์</u></p> <p><u>(4) บุคคลที่เป็นผู้ติดเครื่องตีมแอลกอฮอล์</u></p>	<p>มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 28 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในวันที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ให้กฎกระทรวงดังกล่าวกำหนดเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นใด ๆ ที่ช่วยลดผลกระทบต่อภาคธุรกิจหรือการท่องเที่ยวไว้ด้วย</p> <p>บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือตัวแทนของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา”</p>	<p>มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p><u>ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับอายุของผู้ซื้อ หรือผู้รับการให้เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ให้ผู้ขาย แอลกอฮอล์แจ้งให้บุคคลดังกล่าวแสดงบัตร ประจำตัวประชาชนหรือหลักฐานอื่นที่แสดง บุคคลนั้นก่อน แล้วแต่กรณี</u></p> <p><u>สำนักงานอาจจัดทำระเบียบ ประกาศ คู่มือ หรือแนวทางการพิจารณาอากรเงินเมจจนครอง สติไม่ได้ บุคคลที่เป็นผู้ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการปฏิบัติของผู้ขาย เครื่องตี้มแอลกอฮอล์เมื่อผู้ที่ประสงค์จะซื้อเป็น บุคคลตามวรรคหนึ่ง</u></p> <p><u>ห้ามผู้ใดใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้บุคคล อายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ขายหรือให้ซึ่ง เครื่องตี้มแอลกอฮอล์”</u></p> <p><u>มาตรา 21 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 29/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</u></p> <p><u>“มาตรา 29/1 ผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มี หน้าที่ ดังต่อไปนี้</u></p> <p><u>(1) ผู้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทไม่ ตี้มที่ร้าน</u></p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตัดแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตัด แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ศหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตัด แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตัด แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>(ก) <u>ประจำอยู่ ณ สถานที่ขายเครื่องตัดแอลกอฮอล์ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตขายสุรา</u></p> <p>(ข) <u>ขายเครื่องตัดแอลกอฮอล์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม</u></p> <p>(ค) <u>ดูแลการปฏิบัติเกี่ยวกับขายเครื่องตัดแอลกอฮอล์แก่บุคคลตามมาตรา 29 ให้ถูกต้องครบถ้วน</u></p> <p>(ง) <u>ไม่อนุญาตให้ผู้ใดบริโภคเครื่องตัดแอลกอฮอล์ในสถานที่ขายเครื่องตัดแอลกอฮอล์หรือบริเวณสถานที่ดังกล่าวที่ผู้ขายดูแล</u></p> <p>(จ) <u>ปฏิบัติการอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม</u></p> <p>(2) <u>ผู้ขายเครื่องตัดแอลกอฮอล์ประเภทดื่มที่ร้าน</u></p> <p>(ก) <u>ประจำอยู่ ณ สถานที่ขายเครื่องตัดแอลกอฮอล์ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตขายสุรา</u></p> <p>(ข) <u>ขายเครื่องตัดแอลกอฮอล์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม</u></p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 30 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะ ดังต่อไปนี้</p>	<p>(ค) <u>ดูแลการปฏิบัติเกี่ยวกับขายเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์แก่บุคคลตามมาตรา 29 ให้ถูกต้อง ครบถ้วน</u></p> <p>(ง) <u>ไม่อนุญาตหรือยินยอมให้ผู้ที่มีอากรมึน เมาอยู่ในสถานที่ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เว้นแต่จะได้ดำเนินการตามมาตรการหรือแนว ปฏิบัติที่กำหนดไว้ในประกาศ</u></p> <p>(จ) <u>ไม่อนุญาตหรือยินยอมให้เกิดเหตุการณ์ ความรุนแรง การทะเลาะวิวาท การทำร้าย ร่างกาย การกระทำอันไม่สงบเรียบร้อยใน สถานที่ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือการ กระทำผิดตามกฎหมายอื่น ๆ เว้นแต่จะได้ ดำเนินการตามมาตรการหรือแนวปฏิบัติที่ กำหนดไว้ในประกาศ</u></p> <p>(ช) <u>ปฏิบัติการอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ควบคุม”</u></p>	<p>มาตรา 11 ให้ยกเลิกความใน (1) (3) (5) และ (6) ของมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>มาตรา 10 ให้ยกเลิกความใน (1) ของ มาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้ แทน</p>

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(1) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ</p> <p>(2) การเร่ขาย</p> <p>(3) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม การขาย</p> <p>(4) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าขมการ แข่งขัน การแสดง การให้บริการการชิงโชค การ ชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบ แทนแก่ผู้ซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำ หีบห่อหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องตีม แอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ</p> <p>(5) โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับ เครื่องตีมแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือการ ให้บริการอย่างอื่น แล้วแต่กรณี หรือแจกจ่าย เครื่องตีมแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของ เครื่องตีมแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจ สาธารณชนให้บริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่ เป็นการบังคับซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์โดย ทางตรงหรือทางอ้อม</p>			<p>“(1) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติที่ไม่สามารถ ยืนยันตัวตนผู้ซื้อได้”</p> <p>มาตรา 11 ให้ยกเลิกความใน (3) ของ มาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คุหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(6) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p>	<p>มาตรา 22 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (5/1) และ (5/2) ของมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>“(5/1) ขายหรือเสนอขายผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ต่อประชาชนแต่ไม่รวมถึงการขายส่งของผู้รับอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตซึ่งคนทั่วไปไม่สามารถเข้าถึงได้</p> <p>(5/2) ขายโดยผิดเงื่อนไขหรือวิธีการในการออกไปอนุญาตขายสุรา”</p>		<p>มาตรา 12 ให้ยกเลิกความใน (6) ของมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(6) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”</p>

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้</p> <p>(1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา</p>	<p>มาตรา 23 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 30/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>“<u>มาตรา 30/1 ห้ามผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยนำเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มาเจือปนในน้ำ เครื่องตี้มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ หรือของเหลวอื่นใด ยกเว้นกรณีการขายอาหารที่ใช้เครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นส่วนประกอบ หรือเป็นการขายของผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 2 เฉพาะกรณีการขายในสถานบริการหรือร้านค้าที่ผู้ซื้อได้ตี้มทันทีแก่ผู้ที่มีอายุยี่สิบปีบริบูรณ์</u>”</p> <p>มาตรา 24 ให้ยกเลิกความใน (2) (3) (4) และ (6) ของมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>มาตรา 12 ให้ยกเลิกความใน (4) ของมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>มาตรา 13 ให้ยกเลิกความใน (4) ของมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คุหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะเป็นผู้เสนอ)
<p>(2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล</p> <p>(3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี</p> <p>(4) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ</p> <p>(5) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง</p>	<p>“(2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา</p> <p>(3) สถานที่ราชการ <u>รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และพื้นที่ที่อยู่ในกำกับดูแล และใช้ประโยชน์ของราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสรที่ได้จัดแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการจัดเลี้ยงงานแต่งงานหรืองานสโมสรสันนิบาตที่รัฐบาลจัดขึ้น</u></p> <p>(4) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสร<u>ได้จัดแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการจัดเลี้ยงงานแต่งงานหรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ</u></p>	<p>“(4) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผลิต หรือการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ”</p>	<p>“(4) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสร <u>โรงแรม</u> หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ”</p>

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(6) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้ เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป</p> <p>(7) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p>	<p>(6) สวนสาธารณะของทางราชการ <u>รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือสถาน ขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก”</u></p> <p>มาตรา 25 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 31/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>“<u>มาตรา 31/1 ให้ผู้ดำเนินการมีหน้าที่</u> <u>ประชาสัมพันธ์หรือแจ้งเตือนว่าสถานที่หรือ</u> <u>บริเวณตามมาตรา 31 ห้ามบริโภคเครื่องตี้ม</u> <u>แอลกอฮอล์ และควบคุมดูแล ห้ามปราม หรือ</u> <u>ดำเนินการอื่นใด เพื่อมิให้มีการบริโภคเครื่องตี้ม</u> <u>แอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังกล่าว</u> <u>ในกรณีที่มีผู้ฝ่าฝืนบริโภคเครื่องตี้ม</u> <u>แอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังกล่าว หาก</u> <u>ผู้ดำเนินการได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งตาม</u></p>	<p>มาตรา 13 ให้ยกเลิกความใน (7) ของ มาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>มาตรา 14 ให้ยกเลิกความใน (6) ของ มาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>มาตรา 15 ให้ยกเลิกความใน (7) ของ มาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้ แทน</p> <p>“(7) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”</p>

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ฑะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของ เครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้าง สรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นตี้มโดยตรงหรือโดย อ้อม การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใด ๆ โดย ผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ทุกประเภทให้กระทำ ได้เฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เชิง สร้างสรรค์สังคม โดยไม่มีการปรากฏภาพของ สินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ นั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏของภาพสัญลักษณ์ ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือสัญลักษณ์ของ</p>	<p><u>สมควร และได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ แล้วโดยไม่ชักช้าผู้ดำเนินการนั้นไม่มีความผิด กรณีผู้ดำเนินการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีหน้าที่ดำเนินการตาม อำนาจหน้าที่โดยไม่ชักช้า”</u></p> <p>มาตรา 26 ให้ยกเลิกความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 32 ห้ามผู้ใดโฆษณาหรือทำการ สื่อสารการตลาดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เว้นแต่ การโฆษณาที่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อน การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตาม วรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการควบคุมโดยประกาศในราชกิจจานุ เบกษา ทั้งนี้ ผู้อนุญาตอาจกำหนดเงื่อนไข เฉพาะในการโฆษณาและจำกัดการใช้สื่อโฆษณา ก็ได้”</p>	<p>มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 32 แห่ง พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณอันเป็น เท็จ”</p>	<p>มาตรา 16 ให้ยกเลิกความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ประกอบการผลิต หรือจำหน่าย โฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือ แสดงชื่อ หรือเครื่องหมายของเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการโฆษณาตาม บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนด”</p>

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>บริษัทผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์นั้นเท่านั้น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้ บังคับกับการโฆษณาที่มีต้นกำเนิดนอก ราชอาณาจักร</p>	<p>มาตรา 27 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p><u>“มาตรา 32/1 ห้ามผู้ใดแสดงชื่อหรือ เครื่องหมายการค้าของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือ ผู้นำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อ เครื่องหมายการค้า สัญลักษณ์ หรือ สิ่งอื่นใดโดย ทำให้ประชาชนเข้าใจว่าเป็นชื่อหรือเครื่องหมาย ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือชื่อหรือ เครื่องหมายของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ ทั้งนี้ เพื่อการโฆษณาเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์หรือสื่อสารการตลาด ในกรณี ดังต่อไปนี้</u></p> <p>(1) ในสิ่งพิมพ์ เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สื่อ</p>		

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p><u>อิเล็กทรอนิกส์ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ป้าย โฆษณา หรือวัสดุอื่นใด</u> (2) ในโรงแรมหรืสป โรงภาพยนตร์ หรือในการ แสดง การละเล่น การประกวด การแข่งขัน งาน บุญประเพณี การให้บริการ หรือการประกอบ กิจกรรมอื่นใดในลักษณะเดียวกัน (3) ในสื่อสิ่งอื่นใดหรือสถานที่ใดที่ใช้เพื่อ โฆษณาหรือทำการสื่อสารการตลาดได้ตามที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการควบคุม”</p> <p>มาตรา 28 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32/2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 “มาตรา 32/2 ห้ามผู้ใดนำชื่อหรือ เครื่องหมายของเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ชื่อหรือ เครื่องหมายของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องตีม แอลกอฮอล์ไปแสดงบนผลิตภัณฑ์อื่นใดที่ไม่ใช่ เครื่องตีมแอลกอฮอล์ หรือนำชื่อหรือ เครื่องหมายของเครื่องตีมแอลกอฮอล์มาตัด ต่อ เติม หรือตัดแปลงข้อความให้เป็นส่วนหนึ่งของ</p>		

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ศหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p><u>ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าอื่น โดยอาจทำให้ประชาชน นึกถึงหรือเข้าใจว่าเป็นเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</u> <u>ห้ามผู้ใดนำเข้าไปเพื่อขาย โฆษณา หรือขายซึ่ง ผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่งในราชอาณาจักร”</u></p> <p>มาตรา 29 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32/3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>“มาตรา 32/3 ห้ามผู้ใดโฆษณาโดยการนำ ชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มา ตัด ต่อเติม หรือดัดแปลงข้อความให้เป็นส่วน หนึ่งของชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์หรือ สินค้าอื่น ทั้งนี้ ในลักษณะที่อาจทำให้ประชาชน เข้าใจได้ว่าหมายความถึงการโฆษณาเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์”</p> <p>มาตรา 30 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32/4 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>“มาตรา 32/4 ห้ามผู้ประกอบการและผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องให้การอุปถัมภ์ หรือให้การ สนับสนุนบุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงานของรัฐ</p>		

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะวงค์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะเป็นผู้เสนอ)</p>
	<p><u>หรือองค์กรเอกชน ในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</u></p> <p>(1) <u>เป็นการสร้างภาพลักษณ์ต่อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ผู้ผลิต หรือผู้นำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง</u></p> <p>(2) <u>ที่ส่งผลหรือที่อาจส่งผลต่อการแทรกแซงนโยบายการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์</u></p> <p>(3) <u>เป็นกิจกรรมที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กหรือเยาวชนรวมอยู่ด้วย</u></p> <p><u>ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการกระทำในระหว่างผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้ช้องกับกระบวนการผลิตและค้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ การบริจาด หรือการช่วยเหลือตามมนุษยธรรมกรณีที่เกิดสาธารณภัยร้ายแรง</u></p> <p><u>ห้ามผู้ใดเผยแพร่กิจกรรมหรือข่าวสาร เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง”</u></p> <p>มาตรา 31 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32/5 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>		

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p>“<u>มาตรา 32/5 การบริจาด หรือการ ช่วยเหลือตามมนุษยธรรมในกรณีที่เกิดสาธารณ ภัยร้ายแรงตามมาตรา 32/4 วรรคสอง ต้อง ปฏิบัติหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการควบคุมกำหนด</u> ให้หน่วยงานของรัฐที่รับบริจาดหรือการ ช่วยเหลือตามมนุษยธรรมตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการรับบริจาดหรือการ ช่วยเหลือดังกล่าวให้แก่สำนักงานทราบภายใน กำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่รับบริจาดหรือ การช่วยเหลือนั้น”</p> <p>มาตรา 32 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 5/1 การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย มาตรา 33/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>“<u>มาตรา 33/1 ผู้ที่ได้รับความเสียหายถึง แก่ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่ง อย่างใดอันเป็นผลจากการกระทำโดยจงใจหรือ ประมาทเลินเล่อของผู้ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ซึ่งขบขันหรือควบคุมยานพาหนะ รวมถึงบิดา มารดา ผู้สืบสันดาน สามีหรือภริยา ญาติ</u></p>		

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p><u>ผู้ปกครอง ผู้อนุบาลของผู้เสียหาย หรือบุคคลอื่น ที่รับมอบอำนาจจากผู้เสียหาย มีสิทธิฟ้องเรียก ค่าเสียหายจากผู้ขับขี่หรือผู้ควบคุมยานพาหนะ ดังกล่าวซึ่งตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์รวมถึงผู้ขาย เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้เสียหายโดยฝ่าฝืน มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 29/1 หรือมาตรา 30</u></p> <p><u>คดีฟ้องเรียกค่าเสียหายตามวรรคหนึ่งให้ถือ เป็นคดีผู้บริโภคหรือใช้วิธีพิจารณาตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค</u></p> <p><u>ในการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามวรรค หนึ่ง ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคสมาคม หรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค รับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้บริโภคหรือ สมาชิกของสมาคมหรือมูลนิธิได้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ผู้ก่อความเสียหาย</u></p> <p><u>ตามวรรคหนึ่งอาจต้องชดใช้เงินค่าเสียหาย ตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสิบล้านบาท แต่ศาลอาจ พิจารณากำหนดค่าเสียหายมากกว่าที่กำหนดไว้ ก็ได้”</u></p>		

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คะหวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา 33 ผู้ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือ ญาติ คณะบุคคล หรือองค์กรทั้งภาครัฐหรือ เอกชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบำบัดรักษาหรือ ฟื้นฟูสภาพผู้ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ อาจขอรับ การสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟู สภาพจากสำนักงานได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุม กำหนด</p> <p>มาตรา 34 ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ หน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ สถานที่ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ สถานที่ เก็บเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ในเวลาทำการของ</p>	<p>มาตรา 33 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 5/1 การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย มาตรา 33/2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>“<u>มาตรา 33/2 การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย</u> <u>ตามมาตรา 33/1 ถ้ามีได้นำคดีสู่ศาลภายใน</u> <u>กำหนดสองปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายและ</u> <u>รู้ตัวผู้ก่อความเสียหายหรือผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืน</u> <u>บทบัญญัติกฎหมาย แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่รู้</u> <u>ถึงความเสียหาย ให้สิทธิในการนำคดีสู่ศาลเป็น</u> <u>อันสิ้นไป</u>”</p>		<p>มาตรา 17 ให้ยกเลิกความในมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 33 ผู้ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือ ญาติ คณะบุคคล หรือองค์กรทั้งภาครัฐหรือ เอกชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบำบัดรักษาหรือ ฟื้นฟูสภาพผู้ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ อาจขอรับ การสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟู สภาพจากกรมควบคุมโรคได้ ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎกระทรวง กำหนด”</p>

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>สถานที่นั้น รวมถึงเข้าตรวจสอบยานพาหนะเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(2) ยึดหรืออายัดเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(3) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา</p>	<p>มาตรา 34 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 5/1 การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย มาตรา 33/3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p><u>“มาตรา 33/3 ผู้ขับขี่ขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกโดยบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ เสพยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ เสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือบริโภคของเมาอย่างอื่นอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายหรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสหรืออันตรายแก่กาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานจราจรมีหน้าที่สั่งให้ผู้ขับขี่หยุดรถและสั่งให้มีการ</u></p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>ทดสอบว่าข้อข้อดังกล่าวว่าหย่อนความสามารถใน อันที่จะขับหรือเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น หรือไม่</u></p> <p><u>ในกรณีที่ผู้ขับซึ่งตามวรรคหนึ่งมีพฤติกรรม อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นมี เจตนาจะหลีกเลี่ยงการทดสอบตามวรรคหนึ่ง</u></p> <p>(1) <u>ไม่ยินยอมให้ทดสอบภายในระยะเวลา เท่าที่จำเป็นแห่งกรณี โดยไม่มีเหตุอันสมควร</u></p> <p>(2) <u>หลบหนีออกจุดตรวจ โดยไม่มีเหตุอัน สมควร</u></p> <p>(3) <u>บริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือเสพยา เสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้ โทษ หรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและ ประสาทหรือของมีเมาอย่างอื่นภายหลังจาก เกิดเหตุการณ์ตามวรรคหนึ่ง”</u></p> <p>มาตรา 35 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (4) (5) (6) (7) และ (8) ของมาตรา 34 แห่ง พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>		

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p>“(4) รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อประโยชน์ ในการดำเนินคดี เช่น ถ่ายภาพนิ่งภาพ เคลื่อนไหวบันทึกเสียง หรือเก็บรวบรวม วัตถุอื่นใด</p> <p>(5) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการ กระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้ อาจออกคำสั่ง ระงับการโฆษณาเป็นการชั่วคราว</p> <p>(6) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือส่ง เอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นที่ฝ่าฝืนตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>(7) เรียก ขอดูบัตรประจำตัวประชาชน หรือ เอกสารอื่นใด ซึ่งระบุชื่อ ที่อยู่ และปรากฏรูป ถ่ายของผู้ถือบัตรเพื่อบันทึกข้อมูล ในกรณีที่มี การกระทำความผิดหรือกรณีที่มีหลักฐาน ตามสมควรว่ามีการกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>(8) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อให้ชำระเงิน ค่าปรับตามที่เปรียบเทียบในกรณีที่มีการกระทำ ความผิดตามหมวด 5 ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกคำสั่ง และแบบของหนังสือ ดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศ</p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ฑะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 37 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>มาตรา 38 ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p><u>กำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม”</u></p> <p>มาตรา 36 เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p><u>“พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือสำนักงานอาจมอบหมายงานให้บุคคลซึ่งผ่านการอบรมช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามความเหมาะสมคือ การประสัมพันธ์หรือรณรงค์การควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และการเฝ้าระวังการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”</u></p> <p>มาตรา 37 ให้ยกเลิกความในมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p><u>“มาตรา 38 ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกใน</u></p>	<p>มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p><u>“มาตรา 38 ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</u></p>	

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ฑะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 39 ผู้ใดขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ โดยฝ่าฝืนมาตรา 27 หรือมาตรา 28 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 40 ผู้ใดขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ โดยฝ่าฝืนมาตรา 29 หรือมาตรา 30 (1) ต้อง</p>	<p><u>อัตราไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่”</u></p> <p>มาตรา 38 ให้ยกเลิกความในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 39 ผู้ใดขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ โดยฝ่าฝืนมาตรา 27 หรือมาตรา 28 ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองหมื่นบาท”</p> <p>มาตรา 39 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 39/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>“มาตรา 39/1 ผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 27 วรรคสามต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินห้าพันบาท”</p> <p>มาตรา 40 ให้ยกเลิกความในมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 40 ผู้ใดขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ โดยฝ่าฝืนมาตรา <u>27/1</u> มาตรา <u>24</u> วรรคหนึ่ง</p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 41 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 30 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p><u>และวรรคสี่ หรือมาตรา 30 ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ”</u></p> <p>มาตรา 41 ให้ยกเลิกความในมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 41 <u>ผู้ขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ที่ฝ่า ฝืนมาตรา 27/1 มาตรา 28 มาตรา 29 และ มาตรา 30 ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาตขายสุราตาม กฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ให้ถูกเพิกถอน ใบอนุญาตขายสุราด้วยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ด วันแต่ไม่เกินสิบสี่วัน”</u></p> <p>มาตรา 42 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 41/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>“มาตรา 41/1 <u>ผู้ขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ประเภทไม่ตีมที่ร้านที่ฝ่าฝืนมาตรา 29/1 ซึ่งเป็น ผู้รับอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยภาษี สรรพสามิต ให้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขายสุรา ด้วยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวันแต่ไม่เกินสามสิบ</u></p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตัดแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตัด แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตัด แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตัด แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>วัน และต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่ เกินสองหมื่นบาท</u></p> <p><u>หากผู้ฝ่าฝืนเป็นผู้ขายเครื่องตัดแอลกอฮอล์ ประเภทดื่มที่ร้านตามมาตรา 29/1 ซึ่งเป็นผู้รับ อนุญาตขายสุรตามกฎหมายว่าด้วยภาษี สรรพสามิต ให้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขายสุรา ด้วยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวันแต่ไม่เกินสามสิบ วัน และต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่ เกินห้าหมื่นบาท</u></p> <p><u>กรณีผู้ขายเครื่องตัดแอลกอฮอล์ประเภทดื่ม ที่ร้านเป็นลูกจ้างหรือผู้ทำงานในสถานที่ตาม วรรคหนึ่ง ให้นิติบุคคลหรือหุ้นส่วนของผู้ได้รับ ใบอนุญาตขายสุรามีส่วนร่วมรับผิดชอบชำระค่าปรับ ทางปกครองด้วยไม่น้อยกว่าร้อยละแปดสิบของ จำนวนค่าปรับ”</u></p> <p><u>มาตรา 43 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 41/2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตัด แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</u></p> <p><u>“มาตรา 41/2 กรณีผู้ขายเครื่องตัด แอลกอฮอล์ซึ่งดำเนินการในสถานที่ที่มีลักษณะ เป็นสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถาน</u></p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 42 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 31 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p><u>บริการฝ่าฝืนมาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 และมาตรา 29/1 ให้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขายสุรด้วยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบสี่วัน แต่ไม่เกินสามสิบวัน และต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่น้อยกว่าสามหมื่นบาท แต่ไม่เกินสองแสนบาท</u></p> <p><u>กรณีผู้ขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ประเภทตีมที่ร้านเป็นลูกจ้างหรือผู้ทำงานในสถานที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นิติบุคคลหรือหุ้นส่วนของผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรามีส่วนร่วมรับผิดชอบชำระค่าปรับทางปกครองด้วยไม่น้อยกว่าร้อยละแปดสิบของจำนวนค่าปรับ”</u></p> <p>มาตรา 44 ให้ยกเลิกความในมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p><u>“มาตรา 42 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 31 ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรืออาจกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนทำงานบริการสังคม หรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนการชำระค่าปรับก็ได้”</u></p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 43 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง</p>	<p>มาตรา 45 ให้ยกเลิกความในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 43 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32 หรือ <u>มาตรา 32/1</u> ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p><u>หากการกระทำความผิดตามมาตรา 32 หรือมาตรา 32/1 เป็นการกระทำของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ส่งออกเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ให้ผู้ฝ่าฝืนตามวรรคนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งล้านห้าแสนบาทแต่ไม่เกินสามล้านบาท</u></p> <p><u>หากการกระทำความผิดตามมาตรา 32 หรือมาตรา 32/1 เป็นการกระทำของผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ผู้ประกอบธุรกิจรับทำการโฆษณาหรือการสื่อสาร การตลาดต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทแต่ไม่เกินห้าแสนบาท</u></p> <p><u>นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคสองและวรรคสามแล้ว ผู้ฝ่าฝืนตามวรรคสองยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าหมื่นบาท</u></p>	<p>มาตรา 16 ให้ยกเลิกความในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 43 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>	

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p>ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ ถูกต้อง</p> <p>หากผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่งมีข้อมูล หลักฐานที่พิสูจน์ได้ว่าการกระทำความผิดตาม มาตรา 32 เกิดจากการติดต่อ เชิญชวน หรือ แนะนำของผู้ประกอบธุรกิจหรือบุคคลที่มีความ เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์หรือสินค้าอื่น ให้ผู้ ประกอบธุรกิจหรือบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับ ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าอื่นต้องรับผิดชอบกับผู้ฝ่าฝืน ตามวรรคหนึ่ง โดยให้ชำระค่าปรับร้อยละห้าสิบ ของจำนวนค่าปรับที่ผู้ฝ่าฝืนต้องชำระ และให้ ผู้ฝ่าฝืนตามมาตรา 32 วรรคหนึ่งชำระค่าปรับใน ส่วนที่เหลือ”</p> <p>มาตรา 46 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 43/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>“มาตรา 43/1 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/2 วรรค หนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ โทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>		

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p><u>ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/2 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</u></p> <p>มาตรา 47 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 43/2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p><u>“มาตรา 43/2 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/3 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</u></p> <p>มาตรา 48 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 43/3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p><u>“มาตรา 43/3 ผู้ประกอบการผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/4 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</u></p> <p><u>ในกรณีที่การกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำของผู้รับจ้างหรือผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตามมาตรา 32/4 วรรคหนึ่ง ให้ระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ประกอบการตามวรรคหนึ่งผู้มี</u></p>		

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ศหะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p><u>ส่วนเกี่ยวข้องผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/4 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่ เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</u> <u>ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/4 วรรคสามและวรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท</u> <u>ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32/5 วรรคหนึ่ง ต้องชำระ ค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองแสนบาท</u> <u>ทั้งนี้ การกำหนดจำนวนเงินค่าปรับตาม มาตรานี้ให้คำนึงถึงรายได้หรือทรัพย์สินของ ผู้ฝ่าฝืนพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด และ เหตุอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบกัน”</u></p> <p>มาตรา 49 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 44/ 1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>“มาตรา 44/1 ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 31/1 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้า พันบาท”</p> <p>มาตรา 50 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 44/2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>		

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ฑะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา 45 บรรดาความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการควบคุมมี อำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ให้ คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจมอบหมายให้ คณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวน หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ หรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับ มอบหมายตามที่เห็นสมควรก็ได้</p> <p>ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่า บุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงาน สอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการควบคุมหรือ ผู้ซึ่งคณะกรรมการควบคุมมอบหมายให้มีอำนาจ</p>	<p><u>“มาตรา 44/2 พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้หรือตำรวจกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่า ของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น”</u></p> <p>มาตรา 17 ให้ยกเลิกความในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 45 บรรดาความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการเปรียบเทียบได้ แต่ต้องไม่หักเงิน ค่าปรับเป็นสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายใด ๆ</p> <p>ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่า บุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงาน สอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความ ยินยอมให้เปรียบเทียบ</p>	<p>มาตรา 18 ให้ยกเลิกความในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ฑะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>เปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่ วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่ เปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>	<p>มาตรา 51 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 45/1 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p>“มาตรา 45/1 ในการพิจารณาออกคำสั่ง ลงโทษปรับทางปกครอง ให้คำนึงถึงความ ร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด ในการใช้อำนาจดังกล่าวให้คณะกรรมการ ควบคุมอกระเบียบหลักเกณฑ์การกำหนด ค่าปรับทางปกครอง และการมอบหมายให้ พิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองแก่ คณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ จังหวัด คณะกรรมการควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายกระทำการแทนได้</p>	<p>เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่ เปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”</p>	

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p><u>ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติ เกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่า ด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ โดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถ ดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาล ปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ หรือกำหนด มาตรการบังคับอื่นแทนก็ได้ เช่น ห้ามจำหน่าย เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ห้ามดำเนินการใด ๆ ตาม ระยะเวลาที่กำหนด หรือมาตรการตามกฎหมาย ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย ในกรณีนี้ ถ้าศาล ปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วย กฎหมาย ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณา พิพากษา และบังคับให้มีการยึดหรืออายัด ทรัพย์สินขายทอด ตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้”</u></p> <p>มาตรา 52 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 45/2 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>		

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะหวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p><u>“มาตรา 45/2 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองเป็นนิติบุคคล ถ้า การกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการ สั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของ นิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมี หน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่ง การหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้น กระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย”</u></p> <p>มาตรา 53 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p><u>“มาตรา 46 ให้ผู้ประกอบการที่ผลิตหรือ นำเข้าสินค้าตามมาตรา 32/2 มีหน้าที่เรียกคืน หรือสามารถจำหน่ายสินค้าดังกล่าวภายใน ระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และต้องดำเนินการ เรียกคืนสื่อโฆษณาจากผู้ประกอบการรายอื่น ภายในระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</u></p>		

<p>พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ ทะวงค์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p><u>ผู้ฝ่าฝืนมาตรา 32/1 มาตรา 32/2 และ มาตรา 32/3 ในช่วงเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ แจ้งเตือนผู้ฝ่าฝืน เมื่อผู้ฝ่าฝืนได้ดำเนินการแก้ไข เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายภายในระยะเวลาที่ เหมาะสมหรือปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ มีต้องดำเนินคดีตามกฎหมาย”</u></p> <p>มาตรา 54 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p> <p><u>“มาตรา 47 ให้ผู้ได้รับความเสียหายก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับหรือผู้มีสิทธิฟ้อง คดีเรียกค่าเสียหายจากผู้ขับขีหรือผู้ควบคุม ยานพาหนะตามมาตรา 33/1 มีสิทธิฟ้องเป็นคดี ผู้บริโภครวมกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดี ผู้บริโภคหากได้ฟ้องคดีภายในกำหนดเวลาตาม มาตรา 33/2”</u></p>		

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	<p><u>มาตรา 18</u> บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่ใช้ บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออก ตามความในพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p><u>การดำเนินการออกกฎกระทรวง หรือ ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้ว เสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</u></p> <p><u>มาตรา 19</u> การดำเนินคดีหรือการ เปรียบเทียบคดีที่ดำเนินการก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่าง การพิจารณา ให้ยุติการดำเนินการ และเริ่ม พิจารณาใหม่ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	<p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>

ส่วนที่ 2

บทวิเคราะห์

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ได้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2551 เป็นต้นมา ด้วยเหตุผลของการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ ครอบครัว อุบัติเหตุและอาชญากรรม ซึ่งมีผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ สมควรกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ รวมทั้งการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตีมแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยลดปัญหาและผลกระทบทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน โดยให้ตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ตลอดจนช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย หรือต้องการลดนักตีมหน้าใหม่ที่หันมาเริ่มต้นเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ซึ่งหากดูจากมาตรการและวิเคราะห์ถึงเหตุและผลของการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ถือว่ามีความเหมาะสมกับการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในสถานการณ์ปัจจุบัน แต่ในทางตรงกันข้ามกลับพบว่านับแต่มีการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เด็กและเยาวชนที่หันมาเริ่มต้นเครื่องตีมแอลกอฮอล์ยังมีจำนวนเพิ่มอยู่ตลอดเวลา ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากเครื่องตีมแอลกอฮอล์ยังมีอยู่ในทุกชุมชน ผู้ก่อเหตุจากการบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์มักขาดสติยังคิดและไม่มีความเกรงกลัวต่อบทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดโทษทางอาญาทั้งโทษจำคุกและโทษปรับ

จากผลของการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่มุ่งเน้นในการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ทั้งจากการจำหน่าย การบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นข้อห้าม ข้อยกเว้น ยังเป็นข้อถกเถียงกันอยู่ตลอดเวลาว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันหรือไม่เพียงไร กฎหมายได้ให้ความเสมอภาคหรือไปเกี่ยวข้องกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีการดำรงชีวิตของชุมชนแต่ละชุมชนหรือไม่อย่างไร การบังคับใช้กฎหมายมีการเลือกปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน หรือใช้กฎหมายได้เต็มตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ การลงโทษต่อผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายมีการเลือกปฏิบัติหรือบังคับให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายได้เพียงใด

ทั้งนี้ เมื่อวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) กับร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 10,942 คน เป็นผู้เสนอ) และ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นร่างกฎหมายที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งร่วมกันเข้าชื่อเสนอ ตามมาตรา 133 (3) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเรียบร้อยแล้ว โดยพบประเด็นปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นกฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบัน และประเด็นปัญหาของร่างกฎหมายทั้ง 3 ฉบับ ที่สำคัญ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

ประการที่หนึ่ง ปัญหาการกำหนดบทนิยาม

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ร่วมกันเข้าชื่อเสนอ ให้แก้ไขคำนิยาม “ชาย” และ “โฆษณา” เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นลดปัญหาการใช้ดุลพินิจในการตีความ ซึ่งจากการพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เห็นว่าคำนิยามตามพระราชบัญญัติฯ มีความครอบคลุม เหมาะสม และชัดเจนแล้ว การปรับแก้คำนิยาม จะทำให้การจ่าย แจก การให้เครื่องตี้มแอลกอฮอล์เพื่อประโยชน์ทางการค้า ไม่อยู่ในนิยามคำว่า “ชาย” จะทำให้บุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าถึงเครื่องตี้มได้ง่ายขึ้น ซึ่งขัดต่อเจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่ต้องการควบคุมการบริโภคเพื่อลดผลกระทบจากเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

การเพิ่มเติมคำนิยาม “จัดเลี้ยงตามประเพณี” เห็นว่า เป็นการกำหนดให้การจัดเลี้ยงตามประเพณีครอบคลุมเกือบทุกงานเลี้ยงสังสรรค์ และทำให้สถานที่ราชการและสถานศึกษาสามารถบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้อย่างกว้างขวางและบ่อยครั้งมากขึ้น ซึ่งขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้สถานที่ราชการและสถานศึกษาเป็นสถานที่ปลอดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เพื่อป้องกันนักตี้มหน้าใหม่ การช่วยเหลือ หรือการควบคุมและป้องกันผลิตภัณฑ์เครื่องตี้มแอลกอฮอล์รูปแบบต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งกลยุทธ์ทางการตลาดที่ดึงดูดใจกลุ่มเป้าหมายเด็กและเยาวชนนั้น ต้องให้ความสำคัญในการดำเนินงานภายในสถานศึกษา เนื่องจากเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ยังอยู่ในระบบการศึกษา

ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 92,978 คน เป็นผู้เสนอ) ได้เสนอแก้ไขนิยาม “เครื่องตี้มแอลกอฮอล์” “โฆษณา” และ “การสื่อสารการตลาด” ให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น กล่าวคือ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ยังมีบทนิยามที่ไม่ครอบคลุมและไม่สอดคล้องกับกฎหมายอื่น เช่น นิยามคำว่า “เครื่องตี้มแอลกอฮอล์” ไม่สอดคล้องกับกฎหมายวิชาชีพสรรพสามิต ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่าต้องไม่รวมไปถึงแอลกอฮอล์ที่เป็นตัวประกอบของยาตามที่คณะกรรมการยากำหนด

อย่างไรก็ตาม นิยามคำว่า “โฆษณา” และ “การสื่อสารการตลาด” ที่ปรากฏในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มีลักษณะของบทนิยามที่ไม่แยกจากกันเด็ดขาด กล่าวคือ โฆษณานั้นเป็นการกระทำใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยินหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และหมายรวมถึงการสื่อสารการตลาดด้วย เพราะฉะนั้น เมื่อพิจารณาจากบทนิยาม การสื่อสารการตลาดทุกอย่างล้วนเป็นการโฆษณา แต่การโฆษณาบางอย่างอาจไม่ใช้การสื่อสารการตลาด ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในการตีความได้

ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่า ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) เสนอหลักการยกเลิกบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” “คณะกรรมการควบคุม” “สำนักงาน” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “ผู้อำนวยการ” และ “อธิบดี” ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่แยกเล็กลง 1 หมวด 2 และหมวด 3 ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้มีคณะกรรมการต่าง ๆ ประกอบกับเหตุผล

ของร่างกฎหมายฉบับนี้ที่เห็นว่าการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยใช้ระบบคณะกรรมการอาจก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจและขอบอำนาจในการพิจารณาและวินิจฉัยในเรื่องต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ เห็นว่าบทนิยาม “ชาย” และ “โฆษณา” ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มีความหมายครอบคลุมเกินไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และไม่ควรเพิ่มนิยามจัดเลี้ยงตามประเพณีในสถานที่ราชการ สถานศึกษา ซึ่งขัดกับหลักการสถานศึกษาทุกระดับเป็นสถานที่ปลอดจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่เห็นควรเพิ่มเติมบทนิยามให้เกิดความชัดเจนและเกิดความสอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในเรื่องของการโฆษณา การโฆษณาแฝง การโฆษณาในรูปแบบอื่น เช่น การนำเครื่องหมายหรือโลโก้ของผู้ประกอบธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปใช้ในสินค้าประเภทอื่น ๆ

ประการที่สอง ปัญหาการกำหนดสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะเป็นผู้เสนอ) มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยเพิ่มบทยกเว้นสถานที่หรือบริเวณที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้า สโมสร หรือโรงแรม ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา แก้ไขเพิ่มเติมการห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้น บริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักผ่อนส่วนบุคคล หรือสโมสร โรงแรม หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเลิกการห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป และแก้ไขเพิ่มเติมการห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เมื่อพิจารณาจากร่างกฎหมายดังกล่าว พบว่ามีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เป็นการจำกัดสิทธิของผู้ประกอบการในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้มีสถานที่จำหน่ายได้มากขึ้นซึ่งเป็นไปตามบทยกเว้น กล่าวคือ แต่เดิมห้ามผู้ประกอบการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษาโดยไม่มีข้อยกเว้น ในขณะที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ ผู้ประกอบการสามารถจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักผ่อนส่วนบุคคล หรือสโมสร โรงแรม หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ในขณะเดียวกัน แต่เดิมผู้บริโภครู้สึกถูกจำกัดไม่ให้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะ แต่หลักการตามร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ยกเลิกการห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งการจะประกาศกำหนดสถานที่ห้ามบริโภคเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีเท่านั้น ซึ่งตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่าการกำหนดสถานที่ห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รัฐมนตรีจะต้องประกาศกำหนดโดยมีคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติด้วย ทั้งนี้ สอดคล้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่ให้ยกเลิกหมวด 1 หมวด 2 และหมวด 3 ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้มีคณะกรรมการต่าง ๆ ประกอบกับเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติที่เห็นว่าการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยใช้ระบบคณะกรรมการอาจก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจและขอบอำนาจในการพิจารณาและวินิจฉัยในเรื่องต่าง ๆ จึงกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีเท่านั้น

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ) มีการเพิ่มบทบัญญัติให้สามารถขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เฉพาะบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสรในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาได้

เมื่อพิจารณามาตรการห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มีวัตถุประสงค์เพื่อจำกัดการเข้าถึงเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา โดยมีผลงานทางวิชาการจำนวนมากแสดงถึงความสัมพันธ์กันของปัญหาต่าง ๆ ในนักศึกษากับการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เช่น ผลกระทบต่อสุขภาพ การพักผ่อนไม่เพียงพอ อุบัติเหตุต่าง ๆ การทะเลาะวิวาท การใช้ความรุนแรง การล่องละเมิดทางเพศ การขาดเรียน การถูกให้ออกจากสถาบันการศึกษา ตลอดจนอาจเป็นสาเหตุนำไปสู่การติดสารเสพติดประเภทอื่นได้ จึงเห็นว่าไม่ควรแก้ไขให้มีการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ถึงแม้ว่าจะเสนอให้ขายเฉพาะบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสรและในระดับอุดมศึกษาก็ตาม ซึ่งเป็นการขัดกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่มุ่งเน้นลดปริมาณการตี้มแอลกอฮอล์ของประชาชนโดยรวม ป้องกันการเพิ่มขึ้นของผู้ตี้มแอลกอฮอล์ ลดปัญหาด้านสุขภาพครอบครัว อุบัติเหตุและอาชญากรรม รวมทั้งผลกระทบทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งมีสาเหตุสืบเนื่องมาจากเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ) ระบุถึงการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 กฎหมายบัญญัติไว้เป็นข้อห้ามในหลายสถานที่ด้วยกัน ซึ่งบางสถานที่หรือบางแห่งอาจล่อแหลมต่อการกระทำผิดกฎหมายและบางแห่งอาจอาศัยช่องโหว่ของกฎหมายเพื่อหาผลประโยชน์ จึงเป็นปัญหาที่ต้องนำมาวิเคราะห์ถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายที่แท้จริง รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 27 ห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

- (1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
 - (2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยา ตามกฎหมายว่าด้วยยา
 - (3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร
 - (4) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
 - (5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
 - (6) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
 - (7) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป
 - (8) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
- การห้ามจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ตามที่พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 กำหนดนั้น มีหลายสถานที่ที่อาจจะมมีปัญหาในการควบคุมหรือล่อแหลมต่อการกระทำผิดกฎหมาย เช่น

ในวัด ในสถานศึกษา ในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในหอพัก หรือเกือบทุกสถานที่ที่กฎหมายบัญญัติ เป็นข้อห้าม เนื่องจากในสถานที่เหล่านี้หรือบริเวณ โดยรอบของสถานที่เหล่านี้จะมีร้านอาหารจำหน่าย เครื่องดื่ม หรือร้านสะดวกซื้อ ไว้บริการลูกค้าอยู่แล้ว ซึ่งในปัจจุบันยังพบว่ามี การนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เข้าไปดื่มกันในวัด เช่น งานบวช งานศพ หรืองานประเพณีต่าง ๆ ญาติโยมจะนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาดื่ม ในวัดหรือพ่อค้าแม่ค้าจะนำมาจำหน่ายอยู่ในบริเวณด้านนอกติดกำแพงวัด และมักจะอ้างว่านำจำหน่ายเฉพาะ ช่วงที่วัดมีการจัดงานเท่านั้น นอกจากนี้ พบว่าวัดได้ทำสัญญาเช่ากับบุคคลภายนอกให้เข้ามาพักอาศัยหรือ เข้ามาทำมาค้าขาย ซึ่งส่วนมากจะเป็นการขายอาหารประเภทตามสั่ง จึงมักจะมีนักท่องเที่ยวมาดื่มกิน โดยไม่ได้ ใส่ใจเกี่ยวกับมาตรการทางด้านกฎหมายหรือบทลงโทษตามตัวบทกฎหมายแต่อย่างใด ดังนั้น จากการวิเคราะห์ ปัญหาของสถานที่การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ วัด สถานที่ราชการ สถานศึกษา สถานบริการ น้ำมันเชื้อเพลิง สวนสาธารณะของทางราชการ หรือสถานที่อื่นที่รัฐมนตรีกำหนด ล้วนเป็นกรณีที่กฎหมายมุ่งที่ จะเข้าไปควบคุมเฉพาะส่วนที่มองว่าเป็นจุดของปัญหา แต่ไม่ได้ตระหนักถึงการควบคุมในทุกส่วนของพื้นที่ ของการบังคับใช้กฎหมายอย่างเต็มรูปแบบ ทำให้เกิดปัญหาหรือช่องโหว่ของกฎหมายที่ไม่อาจควบคุม ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ กล่าวคือ กฎหมายห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการน้ำมัน เชื้อเพลิง แต่กฎหมายก็ไม่ได้ห้ามร้านค้าหรือซูเปอร์มาร์เก็ตที่อยู่ติดกับสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะ จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อเสนอแนะ เห็นควรห้ามมีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบริเวณสถานศึกษาโดยเด็ดขาด และเห็นควรเพิ่มเติมบทบัญญัติห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบริเวณสถานที่สาธารณะให้ครอบคลุม มากขึ้น ยกเว้นเฉพาะสถานที่หรือบริเวณ และเวลาที่มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการศึกษา วิจัย หรือผลิต เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากขึ้นป้องกันปัญหาการตีความ สถานศึกษาที่สอนการผลิต เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงต้องมีมาตรการในการดูแลมิให้ผู้เรียนดื่มจนไม่สามารถทรงสติได้

ประการที่สาม ปัญหาการกำหนดช่วงเวลาในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) มีหลักการในการยกเลิกเรื่องการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ซึ่งตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 28 วรรคแรก กำหนดห้ามไม่ให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ซึ่งการยกเลิกบทบัญญัติดังกล่าว ทำให้การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถ ขายได้โดยไม่มีกำหนดช่วงเวลา กล่าวคือ ปัจจุบันมีการกำหนดช่วงเวลาในการจำหน่ายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ซึ่งเป็นมาตรการอย่างหนึ่งที่น่ามาใช้เพื่อจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยกำหนดเวลา ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมทางบริโภคของประชาชน และกำหนดห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัน สำคัญต่าง ๆ ทั้งนี้ การยกเลิกกำหนดช่วงเวลาจะทำให้ผู้ประกอบการสามารถจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในวันสำคัญได้ด้วย

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ) มีการเสนอให้ยกเลิกการกำหนดช่วงเวลาห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ซึ่งเป็นการขัดต่อมาตรการในการจำกัดการเข้าถึงเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ทางกายภาพอย่างหนึ่ง โดยกำหนดเวลาจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์สอดคล้องกับพฤติกรรมกบฏของประชาชนและสอดคล้องกับกลยุทธ์เพื่อป้องกันและลดอันตรายจากเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ การควบคุมเวลาขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นมาตรการที่มีการเล็งเห็นถึงประโยชน์ ซึ่งมาตรการห้ามขายนอกจากเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 กล่าวคือ เวลา 11.00-14.00 น. และ 17.00-24.00 น. การห้ามขายแอลกอฮอล์ในเวลาดังกล่าว นอกจากจะเป็นการจำกัดพฤติกรรมกบฏแล้ว เวลาที่ห้ามขายยังเป็นช่วงเวลาที่เด็กหรือเยาวชนอาจยังไม่กลับเข้าอยู่ในความดูแลของผู้ปกครองและสามารถเข้าถึงเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ได้โดยง่ายอีกด้วย

สำหรับประเด็นการแก้ไขเพิ่มเติมโดยให้กำหนดวันห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยกำหนดเป็นกฎกระทรวงแทนนั้น เห็นว่ามาตรการดังกล่าวไม่จำเป็นต้องกำหนดเป็นกฎกระทรวง เนื่องจากการออกกฎกระทรวงมีขั้นตอนและกระบวนการหลายขั้นตอน และหลักการในการออกกฎกระทรวงจะต้องเป็นกรณีที่มีหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงานได้รับผลกระทบจากกฎหมายนั้น ๆ ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นการออกกฎหมายที่บังคับใช้เป็นการทั่วไปไม่ได้มีผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงานโดยตรง

ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ) ไม่ได้มีการเสนอให้มีการแก้ไขกำหนดช่วงเวลาในการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

ข้อเสนอแนะ ในการกำหนดช่วงเวลาในการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นมาตรการทางกายภาพที่มุ่งเน้นควบคุมการเข้าถึงเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนไม่ให้เข้าถึงเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยง่ายเพราะช่วงเวลา 14.00-17.00 น. เป็นช่วงที่เด็กนักเรียนกำลังเลิกเรียนและเดินทางกลับบ้าน ทั้งยังเป็นการช่วยลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เช่น การเกิดอาชญากรรมพฤติกรรมเลียนแบบ เป็นต้น

ประการที่สี่ ปัญหาการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะเป็นผู้เสนอ) มีหลักการในการแก้ไขเพิ่มเติมโดยห้ามไม่ให้ผู้ประกอบการผลิต หรือ จำหน่าย โฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อ หรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี โดยหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการโฆษณาตามบทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 32 ไม่ได้กำหนดอายุของบุคคลไว้ ทั้งนี้ การกำหนดห้ามผู้ประกอบการผลิต หรือ จำหน่าย โฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อ หรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์บรรลุนิติภาวะของประเทศไทย

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ) เสนอให้มีการห้ามโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณอันเป็นเท็จ ซึ่งเห็นว่าประเด็นดังกล่าวมีกฎหมายควบคุมการโฆษณาในลักษณะดังกล่าวบังคับ

เป็นการเฉพาะอยู่แล้ว เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 เป็นต้น กรณีจึงไม่จำเป็นต้องมีการแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นสินค้าที่ก่อให้เกิดปัญหาการบริโภคและผลกระทบจากการบริโภคอย่างมาก จึงไม่ควรมีโฆษณาส่งเสริมการขายได้โดยเสรี การโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มีผลกระทบโดยตรงต่อพฤติกรรมในการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะการปลูกฝังค่านิยมให้แก่เด็กและเยาวชนผ่านทางสื่อโฆษณาประเภทต่าง ๆ ทำให้เยาวชนจดจำถูกกระตุ้นให้สนใจในเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และทุกคนในสังคมเข้าถึงการรับรู้เครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยง่าย ด้วยวิธีการสื่อสารใหม่ ๆ จึงจำเป็นต้องควบคุมและจำกัดการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ซึ่งองค์การอนามัยโลกได้แนะนำให้มาตรการการควบคุมการโฆษณาเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์เป็นหนึ่งในมาตรการที่ควรดำเนินการมากที่สุดหรือมีความคุ้มค่าสูง โดยมีผลงานทางวิชาการสนับสนุนจำนวนมากถึงประโยชน์ของการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ด้วยวิธีการควบคุมการโฆษณา

ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ) ระบุถึงปัญหาในการควบคุมสถานที่การโฆษณาประชาสัมพันธ์เครื่องตี้มแอลกอฮอล์การโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งซึ่งนำไปสู่การคิดว่าเป็นเครื่องตี้มธรรมดาทั่วไปตามปกติและเป็นที่ยอมรับในสังคม นอกจากนี้ การโฆษณายังเป็นการส่งเสริมทัศนคติของประชาชนในสังคมให้มองเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ไปในทางที่ตี้มมากกว่าในทางลบ การโฆษณาเป็นการชักนำและชี้ชวนให้ผู้ที่ไม่เคยตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หันมาเริ่มตี้มและทำให้ผู้ที่ตี้มเป็นประจำอยู่แล้วตี้มในปริมาณที่เพิ่มมากขึ้น การโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มุ่งเน้นถึงความต้องการตี้มโดยละเอียดพิถีพิถันต่อความเสี่ยงทางด้านสุขภาพส่วนบุคคลและสาธารณสุข อันจะทำให้เป้าหมายในการป้องกันโรคล้มเหลว ซึ่งโทรทัศน์เป็นหลักแหล่งสำคัญสำหรับการโฆษณา นับเป็นระบบการเสริมสร้างวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลในการโน้มน้าวใจและมีทัศนคติต่อประชาชนส่วนใหญ่ที่มีการตอบสนองต่อการโฆษณา ดังนั้น การห้ามโฆษณาอย่างสิ้นเชิงจะมีประสิทธิผลในการป้องกันวัยรุ่น เยาวชน จากการริเริ่มตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่มีผลมาจากการโฆษณาประชาสัมพันธ์ รวมถึงความเชื่อในเรื่องคุณประโยชน์ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ การใช้กลยุทธ์ทางการตลาดที่ส่งเสริมให้มีการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในชุมชนเป็นอีกบทบาทหนึ่งของบริษัทผู้ผลิต ซึ่งมักจะแอบแฝงการโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดการจดจำตราสินค้า เกิดการยอมรับในตราสินค้า และเกิดการบริโภคมากขึ้น ไม่ว่าจะด้วยการจัดกิจกรรมในแหล่งวัยรุ่น เช่น ในบริเวณสถานศึกษาในรูปแบบการเตือนให้ตี้มอย่างมีสติ แต่แอบแฝงการโฆษณาในบริเวณรอบ ๆ สถานที่แสดงคอนเสิร์ตหรือโดยการจัดให้มีบูทเชิญชวนในห้างสรรพสินค้า หรือในเรื่องของการส่งเสริมขายของสินค้าแต่ละชนิด เพื่อหลีกเลี่ยงการโฆษณาในเวลาที่ถูกกฎหมายกำหนด ซึ่งถือว่ามีผลและมีส่วนต่อการสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพอีกด้วย

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 32 ได้กำหนดมาตรการ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นตี้มโดยตรงหรือโดยอ้อม ซึ่งการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใด ๆ โดยผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ทุกประเภทให้กระทำได้เฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม

โดยไม่มีการปรากฏภาพของสินค้าหรือบรรจุมูลภัณฑ์ของเครื่องตีแมลงกอลนั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏของภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตีแมลงกอล หรือสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตีแมลงกอลนั้นเท่านั้น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแมลงกอล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้ร่วมกันเข้าชื่อเสนอนั้น ให้ยกเลิกความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแมลงกอล พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา 32 ห้ามผู้ใดโฆษณาหรือทำการสื่อสารการตลาดเครื่องตีแมลงกอล เว้นแต่การโฆษณาที่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อน ซึ่งการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ผู้อนุญาตอาจกำหนดเงื่อนไขเฉพาะในการโฆษณาและจำกัดการใช้สื่อโฆษณาก็ได้

ทั้งนี้ กรมการปกครอง กรมการขนส่งทางบก กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมควบคุมโรค คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความเห็นว่า มีความเหมาะสมที่จะต้องมีการขออนุญาตก่อนการโฆษณาเครื่องตีแมลงกอล และรวมถึงการตรวจสอบภายหลังการโฆษณาที่จะส่งผลดีในระยะยาว และรัฐสามารถจัดเก็บค่าธรรมเนียมการโฆษณาได้ และควรกำหนดข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการรายงาน การติดตาม การประเมินผลของมาตรการควบคุม และควรกำหนดกรอบการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่เพื่อให้เกิดความโปร่งใสเป็นธรรม ตรวจสอบได้

ข้อเสนอแนะ เห็นควรกำหนดมาตรการทางกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องตีแมลงกอลสำหรับผู้จำหน่ายเครื่องตีแมลงกอลในวิธีการหรือลักษณะที่กฎหมายบัญญัติห้ามไว้ ต้องกำหนดไว้ในลักษณะที่ชัดเจนไม่ให้เกิดปัญหาการลักลั่นหรือตีความกฎหมายในลักษณะที่เข้าข่ายความผิด และควรส่งเสริมให้ผู้บริโภคหรือผู้ผลิต หรือนำเข้าเครื่องตีแมลงกอลจากต่างประเทศให้มีทัศนคติที่ดี และรับผิดชอบต่อสังคม ในกรณีของการทำยอดการจำหน่ายโดยใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อดึงดูดทั้งหลายทั้งรายเก่าและรายที่เพิ่งริเริ่มตีแมลงกอลให้มีความสนใจอยากลิ้มลองผลิตภัณฑ์เครื่องตีแมลงกอลที่บริษัททำธุรกิจอยู่นั้น รวมถึงรัฐต้องช่วยกันกวดขันอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ลงโทษต่อผู้ผลิต นำเข้า หรือประกอบการสถานบริการและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องตีแมลงกอลให้มีความเด็ดขาด ตามมาตรการของกฎหมายอย่างจริงจัง

เห็นควรแก้ไขบทบัญญัติในประเด็นการห้ามโฆษณาเครื่องตีแมลงกอลครอบคลุมถึงการโฆษณาโดยใช้ตราสินค้าที่เหมือนหรือคล้ายเครื่องตีแมลงกอลในการโฆษณาสินค้าประเภทอื่น หรือการทำกิจกรรมรวมทั้งเผยแพร่ข่าวสารกิจกรรม โดยอาจกำหนดข้อยกเว้นบางประการ เช่น การห้ามให้การอุปถัมภ์ให้การสนับสนุนบุคคลหรือหน่วยงาน กรณีที่กำหนดให้ยกเว้นหากเป็นการช่วยเหลือตามมนุษยธรรมในกรณีที่เกิดสาธารณภัยร้ายแรง เพื่อเปิดช่องให้สามารถเข้าช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยร้ายแรงได้

ประการที่ห้า ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดโทษ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแมลงกอล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะเป็นผู้เสนอ) มีหลักการยกเลิกบรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจ

เปรียบเทียบปรับ กล่าวคือ เมื่อร่างพระราชบัญญัติมีหลักการและเหตุผลในการยกเลิกระบบคณะกรรมการต่าง ๆ ดังนั้น อำนาจในการเปรียบเทียบปรับของคณะกรรมการควบคุมจึงยกเลิกไปโดยปริยาย

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญญ์ เจริญชัย กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ) เสนอให้มีการแก้ไขบทกำหนดโทษ มาตรา 26 มาตรา 32 เนื่องจากโทษค่าปรับมีอัตราสูงเกินไป ไม่สอดคล้องกับความเสียหายที่ก่อขึ้น ซึ่งตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 26 เป็นมาตรการที่กำหนดให้เฉพาะผู้ผลิต หรือผู้นำเข้าปฏิบัติเท่านั้น ซึ่งผู้ผลิตและนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นผู้ที่มีความจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ก่อนดำเนินการผลิตหรือนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ต้องมีการดำเนินการต่าง ๆ เช่น การขออนุญาต ผลิตหรือนำเข้า มีองค์ความรู้ และความรับผิดชอบมากกว่าบุคคลทั่วไป บทกำหนดโทษจึงควรมีอัตราสูงกว่าบุคคลทั่วไป

กรณีกระทำความผิดตามมาตรา 32 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 การกำหนดโทษอัตราโทษปรับควรกำหนดในอัตราที่สามารถยับยั้งการกระทำความผิดลงได้ หากกำหนดในอัตราน้อยลงอาจเกิดผลในทางลบได้ เช่น การจ้างให้ผู้อื่นทำการโฆษณาแทนโดยผู้จ้างหรือเจ้าของแบรนด์ จะรับผิดชอบค่าปรับแทนทั้งหมด เนื่องจากประโยชน์ที่ได้รับจากการโฆษณามีมากกว่าจำนวนค่าปรับ ทำให้การควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเกิดปัญหาการบังคับใช้ จึงไม่ควรแก้อัตราโทษตามมาตรา 38

ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ) ได้กำหนดหลักการในมาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่กำหนดว่า ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “มาตรา 38 ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

นอกจากนั้น ยังได้กำหนดหลักการในมาตรา 16 ให้ยกเลิกความในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่กำหนดว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “มาตรา 43 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

จะเห็นว่า มาตรา 26 ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เป็นมาตรการที่กำหนดให้เฉพาะผู้ผลิต หรือผู้นำเข้าปฏิบัติเท่านั้น ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จะต้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ทั้งการขออนุญาต ผลิตหรือนำเข้า มีองค์ความรู้ และความรับผิดชอบมากกว่าคนทั่วไป จึงควรกำหนดอัตราโทษสูงกว่าบุคคลทั่วไป

สำหรับกรณีบทกำหนดโทษกรณีการกระทำความผิดตามมาตรา 32 ของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 นั้น เห็นว่า อัตราโทษปรับควรกำหนดในอัตราที่สามารถยับยั้งการกระทำความผิดลงได้ หากกำหนดอัตราโทษที่น้อยลงอาจเกิดผลกระทบในทางลบได้ เช่น การจ้างให้ผู้อื่นทำ

การโฆษณาแทน โดยผู้ว่าจ้างหรือเจ้าของแบรนด์จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าปรับทั้งหมด เนื่องจากประโยชน์ที่ได้รับจากการโฆษณามีมากกว่าจำนวนค่าปรับ ทำให้การควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดปัญหาการบังคับใช้

ข้อเสนอแนะ ไม่ควรแก้ไขอัตราโทษตามมาตรา 26 มาตรา 32 เนื่องจากอัตราโทษเดิมมีความเหมาะสมกับฐานความผิด อย่างไรก็ตาม นอกจากมีการกำหนดโทษทางอาญาแล้ว เห็นควรมีการกำหนดมาตรการทางปกครอง เช่น การกำหนดโทษปรับทางปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ) ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง เห็นควรนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เช่น ห้ามจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ห้ามดำเนินการใด ๆ ตามระยะเวลาที่กำหนด หรือมาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

กล่าวโดยสรุป พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 บังคับใช้มาเป็นระยะเวลาเวลานาน ซึ่งบทบัญญัติบางมาตราไม่สอดคล้องกับบริบททางสังคม โดยเฉพาะการขาย โฆษณา การใช้บุคคลผู้มีชื่อเสียงแนะนำเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ทำให้เด็กและเยาวชนเข้าถึงสื่อเหล่านั้นได้ง่ายมากขึ้นและเกิดความคุ้นชินว่าการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติในสังคม และเกิดพฤติกรรมเลียนแบบซึ่งบทบัญญัติของกฎหมายยังไม่ครอบคลุมถึงบริบททางสังคมดังกล่าว เกิดเป็นช่องว่างทางกฎหมายให้ผู้ประกอบการธุรกิจเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ใช้โอกาสเหล่านั้นแสวงหาประโยชน์ จนส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าว มุ่งเน้นเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ให้ครอบคลุมถึงการโฆษณาทางสื่อสังคมออนไลน์และการนำตราผลิตภัณฑ์เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ไปใช้ในผลิตภัณฑ์อื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการขายทั้งทางตรงและทางอ้อม

ส่วนที่ 3

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คืออะไร

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง เครื่องดื่มทุกประเภทที่มีส่วนผสมของเอทิลแอลกอฮอล์ (ETHYL ALCOHOL) ซึ่งเอทิลแอลกอฮอล์คือแอลกอฮอล์ธรรมชาติที่ได้จากการหมักของพืชและผลไม้ชนิดต่าง ๆ เช่น ข้าว อุ่น ฯลฯ ทั้งนี้ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ผสมอยู่ตั้งแต่ 0.5-8 ดีกรี จะถูกจัดว่าเป็นเครื่องดื่มประเภทสุรา ทั้งนี้ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั่วไป ประกอบด้วย

1.1 เหล้า ซึ่งเป็นเครื่องดื่มที่ได้จากการกลั่น โดยใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติ เช่น ข้าว ข้าวสาลี กากน้ำตาล หรืออ้อย และมีปริมาณแอลกอฮอล์ประมาณร้อยละ 40-50

1.2 เบียร์ ซึ่งเป็นเครื่องดื่มที่ได้จากการหมักส่วนผสมจากธัญพืช เช่น ข้าวบาร์เลย์ ข้าวสาลี ข้าวไรย์ หรือข้าว และมีปริมาณแอลกอฮอล์ประมาณร้อยละ 3-6

1.3 ไวน์ ซึ่งเป็นเครื่องดื่มที่ได้จากการหมักน้ำตาลจากผลไม้ เช่น องุ่น หรือลูกพลัม และส่วนใหญ่จะมีปริมาณแอลกอฮอล์ตั้งแต่ร้อยละ 5-14 โดยขึ้นอยู่กับประเภทของไวน์แต่ละชนิด

2. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์พื้นบ้าน ประกอบด้วย

2.1 กระแช่หรือน้ำตาลเมา ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ทำมาจากน้ำตาลโตนด ที่เกิดจากการหมักน้ำตาลที่ได้จากการปาดจั่นมะพร้าว งวงตาล งวงระกำ และมีปริมาณแอลกอฮอล์ประมาณร้อยละ 10

2.2 สาโท ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทไวน์ ทำจากข้าวเหนียวหมักสา และมีปริมาณแอลกอฮอล์ประมาณร้อยละ 8

2.3 น้ำข้าว ซึ่งเกิดจากการหมักข้าวเหนียวและแป้งเหล้า และมีปริมาณแอลกอฮอล์ประมาณร้อยละ 4

2.4 อุ ซึ่งทำมาจากปลายข้าวและแอลกอฮอล์ผสมแป้งข้าวหมัก แล้วนำไปหมักในไห และมีปริมาณแอลกอฮอล์ประมาณร้อยละ 10¹

2. พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551²

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนที่ 33 ก หน้า 34 วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2551 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป โดยมีสาระสำคัญ 5 ประการคือ

¹ สำนักงานส่งเสริมสุขภาพ. สุราคือยาเสพติด : ทุกวันที่ดื่ม โอกาสตายมากกว่ารอด ดับชีวิต ดับฝัน ดับวันพรุ่งนี้.

สืบค้น 20 ตุลาคม 2566 จาก <https://resourcecenter.thaihealth.or.th/files/7/Manual/Final%2%B8%94.pdf>

² สรุปสาระสำคัญ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 โดย กลุ่มพัฒนาภาคีเครือข่าย สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 9 นครราชสีมา. สืบค้น 20 ตุลาคม 2566 จาก <http://103.40.150.229/DPC5/60-conclude-low3.pdf>

1. การควบคุมสถานที่ห้ามดื่มห้ามขาย ประกอบด้วย มาตรา 27 ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในสถานที่ หรือ บริเวณ และมาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ หรือ บริเวณ โดยมีรายละเอียดดังนี้

มาตรา 27 ห้ามขาย	มาตรา 31 ห้ามดื่ม
(1) วัดหรือสถานที่ปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา	(1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา <u>เว้นแต่</u> เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา
(2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา	(2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาล และร้านขายยา <u>ยกเว้น</u> ที่พักส่วนบุคคล
(3) สถานที่ราชการ ยกเว้น ร้านค้าหรือสโมสรร	(3) สถานที่ราชการ ยกเว้น ที่พักส่วนบุคคล หรือ สโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี
(4) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก	ไม่ห้ามดื่ม
(5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ	(4) สถานศึกษา ยกเว้นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสรร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณีหรือสถานศึกษา ที่สอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(6) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	(5) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
(7) สวนสาธารณะของทางราชการ	(6) สวนสาธารณะของทางราชการ
(8) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	(7) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
<p>- สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (เพิ่มเติม)</p> <ol style="list-style-type: none"> ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทางตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ห้ามผู้ใดขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บริเวณสถานีขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ห้ามผู้ใดขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบริเวณสถานีรถไฟ หรือในขบวนรถที่อยู่บนทางรถไฟ ตามกฎหมายว่าด้วยจัดวางการรถไฟและทางหลวง ห้ามผู้ใดขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบริเวณทางเรือโดยสารสาธารณะหรือบนเรือโดยสารสาธารณะประจำทาง ห้ามผู้ใดขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐยกเว้น บริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้า หรือสโมสรร ห้ามผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสรร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี ห้ามผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทางในขณะที่ขับขี่หรือในขณะที่โดยสารอยู่ในรถหรือบนรถ ห้ามผู้ใดขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ประกอบกิจการโรงงาน 	

2. การควบคุมด้านวันเวลาที่จำหน่าย โดยมีรายละเอียดตามมาตรา 28 ซึ่งห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 กำหนดวันห้ามขาย ได้แก่ วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษาและ วันออกพรรษา

2.2 กำหนดเวลาห้ามขาย โดยห้ามผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในเวลาอื่น นอกจากตั้งแต่เวลา 11.00 น. ถึงเวลา 14.00 น. และตั้งแต่เวลา 17.00 น. ถึงเวลา 24.00 น. ยกเว้นกรณีการขายในอาคาร ทำอากาศยานนานาชาติและการขายในสถานบริการซึ่งเป็นไปตามกำหนดเวลาเปิดปิดของสถานบริการ ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

3. การควบคุมอายุและพฤติการณ์ของผู้ซื้อ โดยห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคล ซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์หรือบุคคลซึ่งมีอาการมีเมาครองสติไม่ได้

4. การควบคุมวิธีการหรือลักษณะการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยมีรายละเอียดตามมาตรา 31 ซึ่งห้ามผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือลักษณะ ดังต่อไปนี้

4.1 ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ

4.2 การเร่ขาย

4.3 การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย

4.4 ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการ การชิงโชค การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำ หีบห่อหรือสลากหรือ สิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ

4.5 โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการ อย่างอื่น แล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่ เป็นการบังคับซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยทางตรงหรือทางอ้อม

5. การควบคุมการโฆษณา โดยมีรายละเอียดตามมาตรา 32 ซึ่งห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจ ให้ผู้อื่นตี้มโดยตรงหรือโดยอ้อม การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใด ๆ โดยผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ทุกประเภทให้กระทำได้เฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม โดยไม่มีการปรากฏภาพ ของสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์นั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏของภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์หรือสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าเป็น การโฆษณาที่มีต้นกำเนิดจากต่างประเทศกฎหมายอนุโลมยกเว้นให้ (เป็นการถ่ายสดเข้ามาจากต่างประเทศ หากมีการบันทึกเทปไว้แล้วมีการถ่ายทอดอีกครั้งต้องดำเนินการห้ามโฆษณาตามมาตราดังกล่าว)

ในส่วนของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีอำนาจในการ

1. เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ สถานที่ผลิต นำเข้า หรือ ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ สถานที่เก็บเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ในเวลาทำการของสถานที่นั้น รวมถึง เข้าตรวจสอบยานพาหนะเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติฉบับนี้

2. ยึดหรืออายัดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

3. มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

3. มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของต่างประเทศ³

3.1 การควบคุมการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของสาธารณรัฐฝรั่งเศส

สาธารณรัฐฝรั่งเศส มีรัฐบัญญัติว่าด้วยการต่อต้านการบริโภคสุราและเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยรัฐบัญญัติดังกล่าวมีหลักการที่สำคัญเฉพาะในส่วนของการตี้มแอลกอฮอล์ 4 ประการ คือ

- 1) การให้ความรู้และข้อมูลแก่ผู้บริโภคถึงอันตรายที่เกิดจากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์
- 2) การลดอัตราการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์
- 3) การลดปริมาณการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์
- 4) การป้องกันเยาวชนไม่ให้เข้าถึงเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

ทั้งนี้ การโฆษณาและประชาสัมพันธ์เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ มีเงื่อนไขว่าจะต้องระบุข้อความที่บอกถึงผลกระทบต่อสุขภาพแก่ผู้บริโภคด้วย โดยหลักการที่สำคัญของการควบคุมการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของสาธารณรัฐฝรั่งเศสคือการโฆษณา จะต้องดำเนินการได้เฉพาะกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดให้กระทำเท่านั้น ถ้าเป็นกรณีนอกเหนือจากที่ถูกกฎหมายกำหนด ถือว่าไม่ถูกกฎหมายและไม่สามารถโฆษณาได้

หลักการดังกล่าวได้บัญญัติรวมไว้ในประมวลกฎหมายสาธารณสุข โดยมาตรา L3323-2 มีสาระสำคัญคือ ห้ามการโฆษณาหรือการประชาสัมพันธ์เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่กรณีตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น และการโฆษณาดังกล่าวนั้น จะกระทำได้เฉพาะเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ผลิตและจำหน่ายโดยถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้น

ประเภทและลักษณะของสื่อที่กฎหมายอนุญาตให้มีการโฆษณาหรือการประชาสัมพันธ์ได้ มีดังต่อไปนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์ ยกเว้นกรณีสื่อสิ่งพิมพ์ดังกล่าวมีกลุ่มเป้าหมายเป็นเยาวชน ตามที่กำหนดในมาตรา 1 วรคหนึ่งแห่งรัฐบัญญัติว่าด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเยาวชน

2. สื่อวิทยุกระจายเสียง เฉพาะประเภทรายการ และช่วงเวลาตามที่กำหนดในรัฐกฤษฎีกาที่ผ่านความเห็นชอบของสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์การกำหนดช่วงเวลาสำหรับโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์เครื่องตี้มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่า 1.2 ดีกรี ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมทางสื่อวิทยุกระจายเสียง โดยมาตรา R3323-1 แห่งประมวลกฎหมายสาธารณสุขบัญญัติให้กระทำได้เฉพาะช่วงเวลาตามที่กำหนด ดังนี้

- วันพุธระหว่างเวลา 00.00 นาฬิกา ถึง 07.00 นาฬิกา
- วันอื่น ๆ ระหว่างเวลา 00.00 นาฬิกา ถึง 17.00 นาฬิกา

³ มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ของกฎหมายต่างประเทศและประเทศไทย. สืบค้น 20 ตุลาคม 2566 จาก

<http://dspace.spu.ac.th/bitstream/123456789/6874/8/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%203.pdf>

3. สื่อในรูปของใบปลิวหรือแผ่นโฆษณา ป้ายโฆษณา แผ่นพับหรือใบปลิวขนาดเล็ก หรือในรูปวัตถุใด ๆ ภายในบริเวณสถานที่จำหน่ายที่มีลักษณะพิเศษ ตามเงื่อนไขที่กำหนดในรัฐกฤษฎีกา ที่ผ่านความเห็นชอบของสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐ บทบัญญัติมาตรา R3323-1 แห่งประมวลกฎหมายสาธารณสุข ได้กำหนดประเภทของสถานที่จำหน่ายที่มีลักษณะพิเศษ ดังนี้

- สถานที่จำหน่ายซึ่งผู้ประกอบการได้รับใบอนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด ในมาตรา L3331-1 ถึงมาตรา L3331-3 แห่งประมวลกฎหมายสาธารณสุข ยกเว้นกรณีสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

- สถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มชั่วคราว ตามที่กำหนดในมาตรา L3334-1 ถึงมาตรา L3334-2 แห่งประมวลกฎหมายสาธารณสุข

- สถานที่ที่เกษตรกรใช้ในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยตรงเป็นการถาวร โดยขนาดของแผ่นป้ายโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ในบริเวณสถานที่จำหน่ายที่มีลักษณะพิเศษดังกล่าวข้างต้นจะต้องมีขนาดไม่เกิน 0.35 ตารางเมตร ตามที่กำหนดในมาตรา R3323-3 แห่งประมวลกฎหมายสาธารณสุข

4. การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์โดยการส่งข้อความ ใบแสดงสินค้า แค็ตตาล็อก หรือโบรชัวร์ ซึ่งจัดทำโดยผู้ผลิต ผู้นำเข้า ตัวแทนจำหน่าย หรือผู้เก็บรักษาสินค้า จะต้องแสดงเงื่อนไขในการจำหน่ายและรายละเอียดได้เฉพาะตามรายการที่กำหนดไว้ในมาตรา L3323-4 ประกอบด้วยปริมาณแอลกอฮอล์ แหล่งกำเนิด ชื่อเฉพาะ ส่วนผสม ชื่อและที่อยู่ของผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือผู้จำหน่าย วิธีการผลิต เงื่อนไขในการจำหน่าย วิธีการบริโภค และเครื่องหมายการค้า นอกจากนี้ ยังอาจระบุถึงข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งผลิต แหล่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์

5. การโฆษณาบนยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระบุได้เฉพาะชื่อของผลิตภัณฑ์ และที่อยู่ของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย เท่านั้น ห้ามระบุข้อความหรือข้อมูลอื่น ๆ ทั้งสิ้น

6. การโฆษณาหรือการประชาสัมพันธ์ภายในบริเวณสถานที่จัดงานแสดงสินค้า หรืองานประเพณี สามารถกระทำได้เฉพาะเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของท้องถิ่นตามเงื่อนไขที่กำหนดในรัฐกฤษฎีกา

7. การประชาสัมพันธ์หรือแนะนำข้อมูลเกี่ยวกับการผลิต การเก็บรักษาและศาสตร์เกี่ยวกับไวน์ ภายในบริเวณพิพิธภัณฑ์หรือที่เก็บรวบรวมประวัติความเป็นมาของเครื่องดื่มประจำท้องถิ่น มหาวิทยาลัย สมาคมทางศาสนา หรือสถานศึกษาที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับไวน์เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ การชิมไวน์ตามประเพณี ตามเงื่อนไขที่กำหนดในรัฐกฤษฎีกา

8. การให้วัตถุหรือสิ่งของซึ่งระบุชื่อหรือเครื่องหมายการค้าของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ว่าจะมีการคิดมูลค่าหรือไม่ เพื่อวัตถุประสงค์ในการขายตรง แก่ผู้บริโภคหรือผู้จัดจำหน่าย หรือเมื่อมีการเที่ยวชมสถานที่ผลิตเครื่องดื่มนั้น

9. สื่อทางอินเทอร์เน็ตทั่วไป ยกเว้นสื่ออินเทอร์เน็ตที่นำเสนอเนื้อหาที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเยาวชน และสื่อของสมาคมหรือองค์กรด้านการศึกษา ซึ่งไม่อนุญาตให้มีการโฆษณาหรือการประชาสัมพันธ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างเด็ดขาด

3.2 การควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเครือรัฐออสเตรเลีย

ในระดับประเทศ การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกประเภทต้องปฏิบัติตาม Australian Association of National Advertisers (AANA) Advertiser Code of Ethics และ Alcoholic Beverages Advertising Code ในขณะเดียวกัน การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์ ต้องอยู่ภายใต้ Commercial Television Industry Code of Practice

ในส่วนของภาครัฐ เช่น รัฐนิวเซาท์เวลส์ มีการตรากฎหมายควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Alcoholic Beverages Advertising Prohibition Bill 2010) โดยมีการกำหนดห้ามการโฆษณาหรือการทำการส่งเสริมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และลดปัจจัยที่จะกระตุ้นให้ประชาชนหันมาบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น

ทั้งนี้ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเป็นกฎหมายที่แต่ละรัฐบัญญัติขึ้น ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการทำงานเหมือนกัน แตกต่างกันไปเพียงรายละเอียดปลีกย่อย เช่น อัตราค่าปรับ เวลาเปิด-ปิดของสถานที่ที่ได้รับอนุญาต หรือการอนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น โดยสามารถสรุปภาพรวมของกฎหมายทุกฉบับได้ดังนี้

1. การขอใบอนุญาตจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1.1 ใบอนุญาต (Liquor Licence) ประกอบด้วย

- On-Licence คือใบอนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระหว่างวันและเวลาที่กำหนดเพื่อบริโภคในสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- Off-Licence คือใบอนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันและเวลาที่กำหนดเพื่อบริโภคนอกสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- Club Licence คือใบอนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบันเทิงตามเวลาที่กำหนด โดยจำหน่ายแก่สมาชิกผู้ใช้บริการตามทีระบุไว้ในใบอนุญาต เพื่อบริโภคทั้งในและนอกสถานที่

- Special Licence คือใบอนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มในสถานที่และเวลาตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

1.2 การอนุญาต (Liquor Permit) ประกอบด้วย

- On-Permit เป็นการอนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่ม เพื่อการบริโภคในสถานที่ ในเวลาที่อนุญาตตามเงื่อนไข

- Off-Permit เป็นการอนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่ม เพื่อการบริโภคนอกสถานที่ ในเวลาที่อนุญาตตามเงื่อนไข

- Special Permit เป็นการอนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่ม เพื่อการบริโภคนอกสถานที่ตามเวลาที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

2. การควบคุมสถานที่วันและเวลาจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 โรงแรม ร้านอาหาร สถานบันเทิง ที่ต้องการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อการบริโภคภายในสถานประกอบการ ต้องขอใบอนุญาตจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2.2 บ้านพักอาศัย ที่ทำการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ต้องขอใบอนุญาตจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

2.3 สถานบันเทิงที่จำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่ลูกค้า สามารถจำหน่ายได้ตามเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ยกเว้น วันอาทิตย์ วัน Good Friday วัน Christmas และวันส่งท้ายปีเก่า ที่มีการกำหนดเวลาแตกต่างจากในใบอนุญาต

2.4 ร้านค้าปลีกที่ได้รับการอนุญาต สามารถจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ตามเวลาที่กำหนด ยกเว้นในวัน Good Friday วัน Christmas ซึ่งจะมีเวลาแตกต่างไปจากเดิม

2.5 ร้านค้าส่งที่ได้รับการอนุญาต สามารถจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ตามเวลาที่กำหนดและสามารถจำหน่ายหรือจัดหาตัวอย่างเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้บริโภค แต่ต้องมีปริมาณไม่น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด

2.6 ผู้ผลิตที่ได้รับอนุญาตให้จำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เพื่อการบริโภค ได้รับอนุญาตให้ขายตรงเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในเวลาใด ๆ ก็ได้ แต่ในการส่งสินค้าจะต้องเป็นไปตามเวลาที่กำหนด โดยห้ามส่งสินค้าในวัน Good Friday และวัน Christmas

3. การห้ามจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลตามที่กฎหมายกำหนด โดยกฎหมายไม่อนุญาตให้จำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่บุคคลดังต่อไปนี้

3.1 ผู้ที่มีเมมาสุรา

3.2 ผู้บริโภคที่อายุยังไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนด ได้แก่ บุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีห้ามซื้อครอบครอง และบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยสิ้นเชิง โดยสถานที่ที่จำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่บุคคลนั้นต้องรับผิดชอบตามกฎหมายด้วย ทั้งนี้ บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี อาจครอบครองเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้เฉพาะในกรณีเพื่อการทำงาน และการครอบครองเพื่อการฝึกงานในหลักสูตรวิชาที่อยู่ภายใต้การควบคุมของสถาบันการศึกษาที่ได้รับอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะ

4. การจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ทางอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์เครื่องรับส่งเอกสารหรือทางไปรษณีย์ โดยกฎหมายอนุญาตให้ผู้ที่มิใช่ใบอนุญาตสามารถเสนอขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ทางอินเทอร์เน็ตได้ แต่ต้องแสดงข้อความชัดเจนที่ระบุว่าการขายหรือจัดการเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้แก่หรือในนามของบุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปี เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ทั้งนี้ ผู้ซื้อจะต้องแสดงวัน เดือน ปีเกิด เพื่อยืนยันว่ามีอายุเกินกว่า 18 ปี นอกจากนี้ ผู้ขายจะต้องมีระบบการจัดส่งสินค้าที่รัดกุม โดยห้ามส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้เยาว์เป็นอันขาด เว้นแต่มีการร้องขอจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้เยาวชนผู้นั้นเป็นผู้รับมอบสินค้าแทน

5. การจำกัดพื้นที่ในการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยการบริโภคแอลกอฮอล์สามารถทำได้เฉพาะในสถานที่ที่กฎหมายกำหนด เช่น ร้านอาหารที่ได้รับใบอนุญาต ทั้งนี้ การตี้มแอลกอฮอล์ในสถานที่สาธารณะถือว่าเป็นความผิด

6. การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ต้องปฏิบัติตามมาตรการต่อไปนี้

6.1 ต้องไม่ชักจูงให้บริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เกินขนาด ไม่ชักจูงให้ผู้เยาว์ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี บริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ไม่มีฉากที่แสดงให้เห็นถึงการสนับสนุนพฤติกรรมที่รุนแรง แต่แสดงให้เห็นได้เพียงการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เท่านั้น

6.2 ต้องไม่ปรากฏภาพเด็กหรือวัยรุ่นในงานโฆษณา เว้นแต่เป็นฉากสถานการณ์ทั่วไป เช่น การร่วมรับประทานอาหารกับครอบครัว เป็นต้น

6.3 ห้ามแนะนำการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือแสดงออกว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจสร้างหรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์หรือสภาวะ รวมถึงการบำบัดหรือทำให้เกิดการรู้สึกผ่อนคลายทางอารมณ์

6.4 ห้ามโฆษณาภาพการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในขณะที่มีการขับขี่ยานพาหนะหรือทำกิจกรรมใด ๆ ที่เป็นอันตราย เนื่องจากกิจกรรมเหล่านั้น ต้องหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการบริโภคแอลกอฮอล์

6.5 ห้ามการโฆษณาที่มีการทำให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

6.6 ผู้ค้าปลีกต้องแสดงข้อมูลเกี่ยวกับราคาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ สามารถทำได้เฉพาะในช่วงเวลาที่เป็นช่วงรายการสำหรับผู้ใหญ่เท่านั้น

4. ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ชนกธิดา ศิริวัตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานี วรรณภัทร ได้ทำการศึกษารณีการบังคับใช้กฎหมายการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่ามีประเด็นปัญหาทั้งในส่วนของบทบัญญัติที่ทำให้มีการตีความกฎหมายแตกต่างกัน การกำหนดกรอบของกฎหมายไว้อย่างกว้าง ๆ ทำให้เกิดปัญหาในการนำมาปฏิบัติ อีกทั้งยังมีช่องว่างของกฎหมายที่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการทำการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามอำเภอใจ เช่น ไม่มีการกำหนดเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ชัดเจน ไม่มีการกำหนดคุณสมบัติของนักแสดงหรือพรีเซ็นเตอร์ ไม่มีการกำหนดห้ามรับการสนับสนุนหรือการให้ทุนอุปถัมภ์ หรือกำหนดเงื่อนไขของการรับทุนดังกล่าวให้ชัดเจน ไม่มีการกำหนดห้ามการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางอ้อม เป็นต้น ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายในเรื่องดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรกำหนดเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังนี้

1. ให้ยกเลิกมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เนื่องจากการบัญญัติกฎหมายเพียงมาตราเดียวย่อมไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีหลากหลายรูปแบบ

2. มีการกำหนดบทบัญญัติของกฎหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนด “ห้ามผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” และ “ห้ามผู้ใดแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม” แยกออกจากกัน

3. กำหนดข้อยกเว้นสำหรับการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นการถ่ายทอดสดหรือรายการสดจากต่างประเทศเท่านั้น

4. มีการกำหนดบทบัญญัติของกฎหมายให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

4.1 กำหนดประเภทของสื่อให้ชัดเจน รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับสื่อแต่ละประเภทให้เหมาะสมควรมีการกำหนดประเภทของสื่อที่จะนำมาใช้ในการโฆษณา โดยไม่ควรมีการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสื่อที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กและเยาวชน หรือสื่อที่เด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงได้

4.2 กำหนดช่วงเวลาของการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้สอดคล้องกับสื่อแต่ละประเภท

4.3 กำหนดเนื้อหาของโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ชัดเจน

4.4 กำหนดเกี่ยวกับการให้ทุนอุปถัมภ์ของธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยกำหนดให้ธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถให้ทุนอุปถัมภ์หรือสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ได้ แต่จะต้องไม่นำไปโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม รวมถึงห้ามแจ้งการเป็นผู้สนับสนุนกิจกรรม

4.5 กำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่จะมาเป็นนักแสดงในการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปีบริบูรณ์ รวมถึงห้ามใช้บุคคลที่มีชื่อเสียงในการประชาสัมพันธ์

4.6 กำหนดห้ามการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางอ้อม⁴

5. อำนาจหน้าที่และองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

5.1 คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

อำนาจหน้าที่และองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมประกอบด้วย (1) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ (2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง (3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง (4) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (5) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (6) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (7) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (8) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (9) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (10) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการ โดยให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นเลขานุการ และให้อธิบดีกรมควบคุมโรคและผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ กฎหมายได้กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติมีที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าวด้วย โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการด้านภาษี รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

⁴ ชนกธิดา ศิริวัตร และธานี วรรณัทธ. การห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 : ศึกษากรณีการบังคับใช้กฎหมาย. สืบค้น 20 ตุลาคม 2566 จาก <https://grad.dpu.ac.th/upload/content/files/%E0% A12560/vol5-2-13.pdf>

(2) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงาน

(3) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

5.2 คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ประกอบด้วย (1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ (2) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง (3) ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง (3) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการคนที่สาม (4) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (5) ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (6) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (7) ปลัดกระทรวงพาณิชย์ (8) ปลัดกระทรวงยุติธรรม (9) ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม (10) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (11) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (12) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (13) ปลัดกรุงเทพมหานคร (14) ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (15) ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวน 3 คน (16) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน โดยให้อธิบดีกรมควบคุมโรค เป็นกรรมการ และเลขาธิการ อธิบดีกรมสรรพสามิตเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เป็นผู้ช่วยเลขาธิการ

ในส่วนของกรรมการซึ่งมาจากผู้แทนองค์กรเอกชน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 3 ปี โดยกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการด้านภาษี รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการ

(2) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับบรรจุกัญท์ ฉลากพร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ผลิต หรือนำเข้า

(3) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดเวลาขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ สถานที่ห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ วิธีหรือลักษณะการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ต้องห้าม สถานที่หรือบริเวณห้ามบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และสิ่งอื่นใดที่ใช้เป็นการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

(4) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

(5) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการหรือรัฐมนตรีในการออกประกาศหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายนี้ แล้วแต่กรณี

(6) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

(7) จัดให้มีหรือส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่เยาวชนและประชาชน โดยทั่วไปให้เข้าใจถึงโทษและพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(8) เชิญข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งเอกสารหรือข้อมูล เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายนี้

(9) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายนี้ หรือตามมติคณะกรรมการ

5.3 คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด

5.3.1 คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครประกอบด้วย

(1) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ (2) ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นรองประธานกรรมการ (3) ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล (4) ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ (5) ผู้แทนกรมสรรพสามิต (6) หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร (7) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม (8) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จำนวน 1 คน (9) ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา (10) ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ (11) ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (12) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน และ (13) ผู้อำนวยการสำนักอนามัย เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร จะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักอนามัยไม่เกิน 2 คนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

5.3.2 คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด ประกอบด้วย (1) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ (2) รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการ (3) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด (4) สรรพสามิตพื้นที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง จำนวน 1 คน (5) หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด (6) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง จำนวน 1 คน (7) ประชาสัมพันธ์จังหวัด (8) พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (9) ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด (10) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง จังหวัดละไม่เกิน 4 คน เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน และ (11) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดไม่เกิน 2 คนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ทั้งนี้ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 3 ปี โดยกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้ว อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ โดยคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษา หรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการควบคุม

(2) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุม การผลิต การนำเข้า การขาย การโฆษณา และการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการ ในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพ ผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(3) กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนไปเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์

(4) กำหนดแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการในการลดและเลิก การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(5) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายเพื่อลด และเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการควบคุม

(6) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุมมอบหมาย โดยในการปฏิบัติ หน้าที่ตามกฎหมายนี้ กฎหมายกำหนดให้กรรมการและอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย อาญา⁵

6. มาตรการการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มประเทศอาเซียน

มาตรการเชิงนโยบายในการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มประเทศอาเซียน ประกอบด้วย 9 มาตรการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การควบคุมการลงทุนจากต่างชาติ

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นับได้ว่าเป็นวัฒนธรรมในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อย่างยาวนาน โดยอาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ผสมผสานกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของ ประชาชนในพื้นที่บริเวณนี้ จนไม่สามารถแยกออกจากสังคมได้ ดังนั้น ประเทศส่วนใหญ่จึงยอมให้มีการบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ อย่างไรก็ตาม หากรัฐบาลยินยอมให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยปราศจาก การควบคุมด้านการลงทุนธุรกิจจากต่างชาติแล้ว อาจส่งผลเสียต่อประเทศ คือ จำนวนผู้บริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย และประเทศอาจเสียดุลทางการค้าเนื่องจากการ นำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากต่างชาติโดยปราศจากมาตรการทางภาษี

มาตรการควบคุมการลงทุนจากต่างชาติจึงเป็นมาตรการที่เลือกใช้ในประเทศกลุ่มอาเซียนด้วยเช่นกัน โดยแต่ละประเทศมีวิธีการที่แตกต่างกัน ยกตัวอย่าง เช่น มาเลเซียจัดตั้งหน่วยงานที่ชื่อว่า The Confederation of Malaysian Brewers Berhad (CMBB) เพื่อควบคุมการลงทุนเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากต่างชาติ ส่งผลให้ ธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่างชาติของมาเลเซียถูกจำกัดแค่เพียง 2 บริษัทเท่านั้น คล้ายคลึงกับอินโดนีเซีย

⁵ นางสาวสุทธิมาตร จันทร์แดง. (มีนาคม-เมษายน 2552). พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551. สืบค้น 19 ตุลาคม 2566 จาก

https://www.senate.go.th/assets/portals/93/fileups/272/files/S%E0%B9%88ub_Jun/6new/new29.pdf

ที่จำกัดการลงทุนจากบริษัทต่างชาติ โดยจะอนุญาตให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนได้โดยกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน IT-MB กับกรมการค้าต่างประเทศของอินโดนีเซีย อย่างไรก็ตาม อาจสังเกตได้ว่ารัฐบาลในประเทศกลุ่มอาเซียนอื่น ๆ ยังคงไม่มีมาตรการควบคุมการลงทุนจากบริษัทต่างชาติอย่างชัดเจน

2. การควบคุมการนำเข้า

สำหรับประเทศในกลุ่มอาเซียนนั้นส่วนใหญ่การนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เฉพาะเพื่อการบริโภคในประเทศ และเพื่อการบริโภคส่วนตัวส่วนใหญ่จะได้รับการยกเว้น ซึ่งจะพิจารณาจากการนำเข้าในปริมาณที่เหมาะสม เช่น ในบรูไนอนุญาตให้นำเข้าได้ครั้งละไม่เกินกว่า 2 ขวดหรือหากเป็นกระป๋องสามารถนำเข้ามาได้ไม่เกิน 12 กระป๋อง และการนำเข้ามาแต่ละครั้งต้องไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง หรือ 2 วัน จึงจะสามารถนำเข้ามาใหม่ได้อีก (Laws of Brunei, Chapter 37 Excise) เช่นเดียวกับฟิลิปปินส์ที่อนุญาตให้นำเข้ามาได้โดยไม่เสียภาษีในปริมาณไม่เกิน 2 ขวด หรือไม่เกินกว่า 1 ลิตร มาตรการของบางประเทศควบคุมโดยการใช้ใบอนุญาต เช่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กำหนดให้นิติบุคคลที่ได้รับการอนุมัติจากรัฐบาลเท่านั้น ส่วนประเทศไทยการนำเข้ามาเพื่อจำหน่ายต้องเสียภาษีศุลกากรและต้องยื่นใบอนุญาตด้วย

3. มาตรการทางภาษี

ประเทศในกลุ่มอาเซียนจะมีระบบภาษีที่เกี่ยวข้องกับกลไกราคาสินค้าทั่วไป มีอยู่ด้วยกัน 4 ประเภทคือ ภาษีสรรพสามิต ภาษีศุลกากรหรือภาษีนำเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value added Tax) และภาษีประเภทอื่น ๆ ซึ่งสำหรับภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นเป็นภาษีที่รัฐบาลในแต่ละประเทศเรียกเก็บจากประชาชนในสินค้าและบริการทุกประเภทอยู่แล้ว จึงไม่อาจจะนับรวมเป็นมาตรการหนึ่งในการควบคุมการเข้าถึงเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้ ดังนั้น มาตรการทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในกลุ่มประเทศอาเซียน สามารถจำแนกได้เป็น 3 ประเภทหลัก ดังนี้

1) ภาษีสรรพสามิต เป็นภาษีที่จัดเก็บจากผู้ผลิตหรือจัดจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยตรง ประเทศในกลุ่มอาเซียนที่รัฐไม่อนุญาตให้จัดจำหน่าย คือ บรูไนจึงไม่มีการจัดเก็บภาษีประเภทนี้ ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ มีการจัดเก็บภาษีประเภทนี้ โดยมีวิธีการกำหนดอัตราภาษี วิธีการคำนวณ และการจัดเก็บภาษีแตกต่างกัน บางประเทศ เช่น อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ กำหนดอัตราภาษีเป็นจำนวนเงินตามชนิดของเครื่องตี้ม ขณะที่อีกหลายประเทศกำหนดอัตราภาษีเป็นร้อยละตามมูลค่าเครื่องตี้ม เช่น ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สำหรับประเทศไทยกำหนดอัตราภาษีด้วยการจัดเก็บเป็นจำนวนเงินตามปริมาณและอัตราร้อยละตามมูลค่า

2) ภาษีศุลกากร หรือภาษีนำเข้าเป็นภาษีที่จัดเก็บเฉพาะสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นกลไกในการปกป้องอุตสาหกรรมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในประเทศ จนกลายเป็นเครื่องมือในการกีดกันทางการค้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์นำเข้าจากต่างประเทศด้วย

3) ภาษีอื่น ๆ ซึ่งเป็นมาตรการของแต่ละประเทศที่ต้องการเรียกเก็บจากผู้บริโภค โดยมีการเรียกภาษีชนิดนี้แตกต่างกันในแต่ละประเทศ เช่น มาเลเซีย เรียกภาษีประเภทนี้ว่า ภาษีสินค้าและบริการ (Goods and Services Tax: GST) กัมพูชาเรียกว่าภาษีเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และบุหรี่ย (Public Lighting Tax: PLT) ในขณะที่เวียดนามเรียกภาษีประเภทนี้ว่าภาษีการบริโภคสินค้าพิเศษ (Special Consumption Tax)

4. การควบคุมความปลอดภัยในผู้บริโภคร

รัฐบาลในกลุ่มประเทศอาเซียนส่วนหนึ่งมักจัดตั้งหน่วยงานเพื่อเข้ามาดูแลให้การคุ้มครองผู้บริโภครที่ดื่มแอลกอฮอล์เฉพาะ เช่น ประเทศมาเลเซียจัดตั้งหน่วยงานที่ชื่อว่า The Confederation of Malaysian Brewers Berhad (CMBB) ที่คอยดูแลและให้ใบอนุญาตแก่ผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประเทศสิงคโปร์จัดตั้งเป็นคณะกรรมการส่งเสริมสุขภาพแห่งชาติ (Health Promotion Board: HPB) เพื่อทำหน้าที่รณรงค์ให้ลดการบริโภครเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และประเทศไทยที่จัดตั้งคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อกำกับงานด้านนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่เยาวชนและประชาชน อย่างไรก็ตาม ยังมีบางประเทศที่ไม่มีการตั้งหน่วยงานหลักในการควบคุมความปลอดภัยผู้บริโภครเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และบางประเทศอยู่ในระหว่างการพัฒนาให้มีหน่วยงานเฉพาะด้านเพื่อควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น กัมพูชาที่อยู่ระหว่างการจัดตั้งหน่วยงานที่ชื่อว่า The National Center for Health Promotion (NCHP) เป็นต้น

5. การจำกัดอายุผู้บริโภคร

หลายประเทศในอาเซียนใช้มาตรการจำกัดอายุของผู้บริโภครเพื่อป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนเข้าถึงการบริโภครเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนวัยอันควร กล่าวคือ การบริโภครเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเด็กและเยาวชนจะส่งผลกระทบต่อสมองและสุขภาพได้ รวมทั้งเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดการเสียชีวิตหรือทุพพลภาพในขณะขับขี ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้น มาตรการจำกัดอายุและการควบคุมการดื่มในขณะขับขีมักจะออกมาควบคู่กันเสมอ ซึ่งส่วนใหญ่จะกำหนดอายุขั้นต่ำในการบริโภครอยู่ที่ 18 ปี และหลายประเทศที่อยู่ระหว่างการแก้ไขกฎหมายเพื่อกำหนดอายุขั้นต่ำของผู้ดื่มอยู่ที่ 21 ปี เช่น มาเลเซีย กัมพูชา เป็นต้น ถึงแม้ว่าอย่างไรก็ตาม บางประเทศยังไม่มีกำหนดอายุขั้นต่ำของผู้บริโภคร คือ เมียนมา

ประเทศ	การจำกัดอายุผู้บริโภคร
บรูไน	กำหนดอายุขั้นต่ำของผู้บริโภครที่ 17 ปี และต้องไม่ไข่มุสลิม
กัมพูชา	อยู่ระหว่างการออกนโยบายแอลกอฮอล์แห่งชาติ (The National Alcohol Policy Act) ซึ่งจะกำหนดอายุขั้นต่ำที่ 21 ปี
อินโดนีเซีย	อนุญาตให้จำหน่ายเฉพาะผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป และต้องจำหน่ายในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต (The Presidential Regulation No. 20/2014)
สปป. ลาว	กำหนดอายุขั้นต่ำของผู้บริโภครที่ 18 ปี (Law on the Protection of the Rights and Interests of Children 2006)
มาเลเซีย	กำหนดอายุขั้นต่ำของผู้บริโภครที่ 18 ปี และอยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยนอายุขั้นต่ำที่ 21 ปี
เมียนมา	ยังไม่มีกฎหมายจำกัดอายุผู้บริโภครอย่างชัดเจน
ฟิลิปปินส์	กำหนดอายุขั้นต่ำของผู้บริโภครที่ 18 ปี (Anti-Underage Drinking Act 2013)
สิงคโปร์	กำหนดอายุขั้นต่ำของผู้บริโภครที่ 18 ปี (Customs (Liquors Licensing) Regulations Revised Edition 2009)

ประเทศ	การจำกัดอายุผู้บริโภค
ไทย	จำกัดอายุของผู้ซื้อไม่ต่ำกว่า 20 ปี (พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551) และห้ามเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี ซื้อ ขายเป็นบริโภค และห้ามเข้าไปยังพื้นที่ดื่ม (พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546)
เวียดนาม	กำหนดอายุขั้นต่ำสำหรับผู้ซื้อเบียร์ ไวน์ และสุรากลั่นทั้งการนั่งดื่มในร้านและซื้อกลับบ้านไว้ที่ 18 ปี

6. การควบคุมการค้าปลีก

ร้านค้าปลีกถือได้ว่าเป็นช่องทางสำคัญที่ผู้บริโภคสามารถจะเข้าถึงสินค้าได้ง่ายที่สุด กล่าวคือ หากยิ่งเอื้อประโยชน์ในการจัดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากเท่าใด ปริมาณการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น หลายประเทศจึงวางมาตรการเพื่อควบคุมร้านค้าปลีก ซึ่งรวมถึงการจำกัดจำนวนร้านค้าปลีก เวลาในการจัดจำหน่าย วันจำหน่าย การกำหนดพื้นที่จำหน่าย หรือแม้แต่การสงวนอาชีพการค้าปลีกไว้เฉพาะพลเมืองในประเทศ เช่น สเปน, ลาว เป็นต้น

ประเทศ	การควบคุมการค้าปลีก
บรูไน	ห้ามจำหน่ายปลีกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดอย่างเด็ดขาด
กัมพูชา	อยู่ระหว่างการออกกฎหมายเพื่อควบคุมการค้าปลีก เช่น ห้ามจำหน่ายระหว่างเวลา 24.00-06.00 นาฬิกา การห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่สาธารณะ
อินโดนีเซีย	The Presidential Regulation No.74/2013 กำหนดห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลุ่ม A ซึ่งมีปริมาณแอลกอฮอล์ไม่เกินร้อยละ 5 ยกเว้นในพื้นที่เกาะบาห์ลี และในเมืองใหญ่ เช่น จาการ์ตา สุราบายา จะอนุญาตให้จำหน่ายได้แต่ต้องเสียภาษีในอัตราสูง และ The Presidential Regulation No. 20/2014 กำหนดการจัดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งที่ผลิตในประเทศและนำเข้าจะทำได้เฉพาะผู้ได้รับอนุญาตเท่านั้น
สเปน, ลาว	การค้าปลีกถูกสงวนไว้เฉพาะคนลาว (Notification regarding Reserved Activities for Lao Nationals No.0369/MOIC.DGI)
มาเลเซีย	กำหนดให้ร้านค้าปลีกต้องมีใบอนุญาตจำหน่ายก่อนจึงจะจำหน่ายได้ (Malaysia's 1976 Excise Act)
เมียนมา	รัฐบาลพม่าควบคุมเฉพาะร้านค้าปลีกที่นำเข้าแอลกอฮอล์มาจากต่างประเทศ
ฟิลิปปินส์	การค้าปลีกต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่และต้องเสียภาษีสรรพสามิต
สิงคโปร์	การปลีกถูกควบคุมโดย Liquor Control (Supply and Consumption) Act 2015 ซึ่งกำหนดมาตรการการค้าปลีก เช่น ช่วงเวลาการจัดจำหน่าย เป็นต้น

ประเทศ	การควบคุมการค้าปลีก
ไทย	ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องกำหนดเวลาห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2558 โดยอนุญาตให้จำหน่ายได้ใน 2 ช่วงเวลา คือ ระหว่างเวลา 11.00-14.00 นาฬิกา และ 17.00-24.00 นาฬิกา ห้ามจำหน่ายในวันสำคัญทางศาสนา และห้ามจำหน่ายหลังเวลา 18.00 นาฬิกา ก่อนวันเลือกตั้งจนถึงวันหลังเลือกตั้ง (พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง พ.ศ. 2550)
เวียดนาม	ผู้ค้าปลีกต้องขึ้นทะเบียนก่อนจำหน่ายและมีเงื่อนไขในการจำหน่ายเช่น ต้องมีพื้นที่จัดเก็บเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่น้อยกว่า 150 ตารางเมตร (Government Decree No.94/2012/ND-CP on Liquor Production and Trading)

7. การควบคุมการดื่มในขณะขับขี่

การควบคุมระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด (Blood Alcohol Concentration: BAC) นับว่าเป็นวิธีการหลักในการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในขณะขับขี่ยานพาหนะ เพื่อเป็นการตรวจสอบผู้ขับขี่ว่ามีสติและการรับรู้เพียงพอที่จะขับขี่ยานพาหนะให้ไปถึงจุดหมายด้วยความปลอดภัยได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งหากตรวจพบว่าผู้ขับขี่มีค่า BAC เกินกว่าที่กำหนด เจ้าหน้าที่ของแต่ละประเทศมักจะควบคุมตัวไว้เพื่อป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุ ที่อาจจะนำไปสู่การบาดเจ็บหรือสูญเสียชีวิตได้ อย่างไรก็ตาม ในประเทศกลุ่มอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ พบว่า มีเพียงประเทศอินโดนีเซียเท่านั้น ที่ยังไม่มีกฎหมายเพื่อควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในขณะขับขี่ ซึ่งรัฐบาลอินโดนีเซียอยู่ระหว่างการร่างกฎหมายนี้

ประเทศ	การควบคุมการดื่มในขณะขับขี่
บรูไน	กำหนดให้ผู้ขับขี่มีค่า BAC ไม่เกิน 80 mg%
กัมพูชา	กำหนดให้ผู้ขับขี่มีค่า BAC ไม่เกิน 50 mg% และห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี ดื่มในขณะขับขี่ยานพาหนะด้วย (The Cambodia Land Traffic Law 2010)
อินโดนีเซีย	ยังไม่มีกฎหมายควบคุมการดื่มในขณะขับขี่แต่มีคำแนะนำจากภาครัฐว่าไม่ควรมีระดับแอลกอฮอล์ในร่างกายในขณะขับขี่รถสาธารณะ
สปป. ลาว	กำหนดให้ผู้ขับขี่มี BAC ไม่เกิน 80 mg%
มาเลเซีย	กำหนดให้ผู้ขับขี่มีค่า BAC ไม่เกิน 80 mg% ซึ่งหากฝ่าฝืนจะถูกยึดใบอนุญาตขับขี่ในความผิดครั้งแรก และหากกระทำความผิดในครั้งต่อไปอาจถูกปรับเป็นเงิน 2,000 ริงกิตหรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ
เมียนมา	กำหนดให้ผู้ขับขี่มีค่า BAC ไม่เกิน 70 mg% หากฝ่าฝืนจะต้องถูกปรับและถูกยึดใบอนุญาตขับขี่ รวมทั้งยังห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วขับขี่ยานพาหนะด้วย

ประเทศ	การควบคุมการดื่มในขณะขับขี่
ฟิลิปปินส์	<p>The Implementing Rules and Regulations Republic Act No. 1 0 5 8 6 กำหนดค่า BAC ของผู้ขับขี่ใน 2 กลุ่ม คือ (1) ค่า BAC ไม่เกิน 50 mg% สำหรับรถส่วนบุคคล และ (2) ค่า BAC ไม่เกิน 0 mg% สำหรับรถบรรทุกและรถสาธารณะ สำหรับบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนมีรายละเอียด ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ผู้ฝ่าฝืนแต่ไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน อาจมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน ปรับ 20,000-80,000 เปโซ และยึดใบขับขี่ 12 เดือน 2) ผู้ฝ่าฝืนและทำให้เกิดการบาดเจ็บจะถูกลงโทษตามกฎหมายอาญา และปรับ 100,000-200,000 เปโซ และยึดใบขับขี่ 12 เดือน 3) ผู้ขับขี่ที่ฝ่าฝืนและทำให้ผู้อื่นเสียชีวิตจะถูกลงโทษตามกฎหมายอาญา ปรับ 300,000-500,000 เปโซ และยึดใบขับขี่ 12 เดือน
สิงคโปร์	<p>กำหนดให้ผู้ขับขี่ต้องมีค่าแอลกอฮอล์ในลมหายใจไม่เกิน 35 ไมโครกรัมเปอร์เซ็นต์ (μg) และกำหนดค่า BAC ไม่เกิน 80 mg% สำหรับความผิดครั้งแรกจะถูกปรับ 1,000-5,000 SGD หรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หากมีความผิดครั้งที่สองจะถูกปรับ 3,000-10,000 SGD หรือจำคุกไม่เกิน 12 เดือน และยึดใบอนุญาตขับขี่ 12 เดือน สำหรับความผิดครั้งที่สามผู้กระทำความผิดจะถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ตลอดชีพ และปรับเป็นเงิน 30,000 SGD</p>
ไทย	<p>กฎกระทรวงฉบับที่ 16 พ.ศ. 2537 กำหนดค่า BAC ไว้คือ (1) ค่า BAC ไม่เกิน 50 mg% สำหรับรถส่วนบุคคล (2) ค่า BAC ไม่เกิน 20 mg% สำหรับผู้ที่มีอายุไม่ถึง 20 ปี และ (3) ค่า BAC ไม่เกิน 20 mg% สำหรับผู้ที่ไม่ได้มีใบอนุญาตขับขี่หรือผู้ขับขี่ซึ่งได้รับใบอนุญาตขับขี่ชั่วคราว นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการจราจรทางบก พ.ศ. 2522 กำหนดโทษเบื้องต้นของความผิดจากมีเมาสุราขณะขับขี่พาหนะ คือ จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับ 5,000-20,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ไม่น้อยกว่า 6 เดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ รวมทั้งการยึดรถในชั้นศาล ไม่เกิน 7 วัน</p>
เวียดนาม	<p>Government Decree No. 46/2016/ND-CP on Administrative Penalties for Road Traffic Offences and Rail Transport Offences กำหนดบทลงโทษคือ (1) ผู้มีค่า BAC น้อยกว่า 50 mg% จะถูกปรับ 2-3 ล้านด่ง (2) ผู้มีค่า BAC ระหว่าง 50-80 mg% จะถูกปรับ 7-8 ล้านด่ง และ (3) ผู้มีค่า BAC ที่เกินกว่า 80 mg% จะถูกปรับ 16-18 ล้านด่ง และอาจถูกยึดใบอนุญาตขับขี่เป็นเวลา 22-24 เดือน</p>

8. การควบคุมการโฆษณา

มาตรการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มประเทศอาเซียนมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับบริบทด้านวัฒนธรรม สังคม รวมทั้งการเป็นเจ้าของกิจการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของรัฐ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ทั้งนี้ สามารถจัดกลุ่มประเทศ ตามมาตรการควบคุมการโฆษณาที่คล้ายกันได้ ดังนี้

1) กลุ่มประเทศที่ห้ามการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างเด็ดขาด ได้แก่ บรูไน มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่มีพลเมืองส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งต้องห้ามอย่างเด็ดขาด ความเข้มแข็งของสังคมมุสลิมในกลุ่มประเทศเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันให้รัฐบาลออกข้อห้ามการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสื่อทุกประเภท

2) กลุ่มประเทศที่เข้มงวดเรื่องการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ไทย และ สปป. ลาว ซึ่งเป็นสังคมที่มีพลเมืองส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และมีอัตราการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชากรค่อนข้างสูง รัฐบาลประเทศเหล่านี้ จึงพยายามควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อลดผลกระทบจากการบริโภคด้วยการออกกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการเฉพาะ

3) กลุ่มประเทศที่ใช้จรรยาบรรณในการโฆษณาเป็นกลไกในขณะที่ควบคุมโฆษณา ได้แก่ สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ ทั้งสองประเทศยังไม่มีกฎหมายเฉพาะในการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่การโฆษณาดำเนินไปภายใต้ข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณวิชาชีพของสมาคมนักโฆษณาแห่งประเทศนั้น ๆ

4) กลุ่มประเทศที่ยังไม่เข้มงวดเรื่องการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ กัมพูชา เมียนมา และเวียดนาม ซึ่งทั้งเมียนมาและเวียดนามยังไม่มีมาตรการหรือหน่วยงานควบคุมโดยเฉพาะ ประกอบกับวัฒนธรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีมายาวนานและเข้มแข็งกว่ากลไกทางศาสนา ทำให้แทบจะไม่มีมาตรการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ประเทศ	การควบคุมการโฆษณา
บรูไน	ไม่อนุญาตให้มีการโฆษณาทุกรูปแบบ
กัมพูชา	1) ให้โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีการเผยแพร่ทางโทรทัศน์และป้ายโฆษณาจะต้องมีคำเตือน เช่น “When drunk, not drive” หรือ “Drive, don't drink” เป็นต้น 2) ห้ามฉายภาพยนตร์ที่เป็นการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระหว่างเวลา 18.00-20.00 นาฬิกา
อินโดนีเซีย	กฎกระทรวงพาณิชย์ No.20/2014 ห้ามไม่ให้มีการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสื่อทุกชนิด และกฎหมายการประกอบกิจการกระจายเสียงของอินโดนีเซีย No. 32/2002 กำหนดห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งทางวิทยุและโทรทัศน์ ซึ่งหากผู้ฝ่าฝืนการโฆษณาทางวิทยุจะมีโทษจำคุก 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 500 ล้านรูเปียห์ และหากฝ่าฝืนโฆษณาทางโทรทัศน์จะมีโทษจำคุกสูงสุด 2 ปี หรือปรับ 5,000 ล้านรูเปียห์

ประเทศ	การควบคุมการโฆษณา
สปป. ลาว	The Law on alcohol control 2015 กำหนดรายละเอียดในการโฆษณา เช่น (1) ต้องเป็นการให้ความรู้แนวคิดสร้างสรรค์ต่อสังคม (2) ต้องมีค่าเตือนด้านสุขภาพ (3) ต้องไม่มีลักษณะส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาด (4) ต้องไม่มีลักษณะชวนเชื่อให้มีการบริโภค (5) ต้องไม่แสดงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือ (6) ต้องไม่แสดงเครื่องหมายการค้า
มาเลเซีย	มีระเบียบว่าด้วยการโฆษณาในมาเลเซีย โดยมีตัวอย่างเช่น การโฆษณาต้องไม่แนะนำว่ามีสรรพคุณเป็นยาอายุวัฒนะ หรือช่วยส่งเสริมให้เล่นกีฬาได้เป็นอย่างดี เป็นต้น
เมียนมา	ยังไม่มีกฎหมายที่ว่าด้วยการควบคุมการโฆษณาเป็นการเฉพาะ แต่มีคำประกาศจากรัฐบาลพม่า ซึ่งกำหนดห้ามโฆษณาเบียร์ ไวน์ และบุหรี่ ในหนังสือพิมพ์หรือในวารสารต่าง ๆ
ฟิลิปปินส์	มีกฎหมายควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนเท่านั้น
สิงคโปร์	พระราชบัญญัติกิจการกระจายเสียง (Broadcasting Act) และข้อตกลงจริยธรรมการโฆษณา (Code of Practice) ได้ควบคุมการโฆษณาของสิงคโปร์ เช่น ไม่ควรมีเด็กในโฆษณา หรือห้ามโฆษณาสื่อไปยังเยาวชนโดยตรงหรือกระตุ้นให้เริ่มดื่ม
ไทย	มีพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และกฎกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการแสดงภาพ สัญลักษณ์เพื่อประกอบการโฆษณา หรือประชาสัมพันธ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2553 เพื่อควบคุมการโฆษณา เช่น ห้ามมิให้โฆษณาโดยการอวดอ้างสรรพคุณ หรือห้ามลดราคาเพื่อการส่งเสริมการขาย เป็นต้น
เวียดนาม	Law on advertising/Law No. 16/2012/QH13 กำหนดห้ามการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ตั้งแต่ร้อยละ 15 ขึ้นไป ผ่านสื่อมวลชนทุกประเภท แต่สำหรับเครื่องดื่มที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ต่ำกว่า ได้กำหนดข้อห้ามเช่น ห้ามใช้คำโฆษณาที่มีหมายความว่า “ที่สุด” “ดีที่สุด” “เป็นที่หนึ่ง” “มีเอกลักษณ์เฉพาะ”

9. การควบคุมเชิงพื้นที่

การสงวนพื้นที่สำคัญของประเทศเพื่อไม่ให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นมาตรการที่ทุกประเทศในกลุ่มอาเซียนนิยมใช้กัน โดยพื้นที่ที่ได้รับสงวนส่วนใหญ่ ได้แก่ สถานที่ราชการ ศาสนสถาน สถานศึกษา หรือสวนสาธารณะ ซึ่งพื้นที่เหล่านี้หากอนุญาตให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ อาจส่งผลให้การดำเนินการหรือความสามารถในการควบคุมสติสัมปชัญญะของประชาชนลดน้อยลง ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท ผลการปฏิบัติงานตกต่ำในกรณีที่เป็นหน่วยงานราชการ หรือขัดต่อศีลธรรมและความสงบอันดีในกรณีที่เป็นศาสนสถาน โดยแต่ละประเทศมีมาตรการเข้มงวดในประเด็นดังกล่าวแตกต่างกัน ซึ่งสามารถจัดกลุ่มได้ดังนี้

1) ประเทศที่มีการควบคุมเชิงพื้นที่อย่างเด็ดขาดประเทศในกลุ่มนี้ คือ บรูไนซึ่งมีกฎหมายซาโราะห์ ซึ่งไม่อนุญาตให้ทั้งผู้ที่เป็นมุสลิมและผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม รวมทั้งนักท่องเที่ยวบริโภคในพื้นที่สาธารณะ

2) ประเทศที่มีการควบคุมเชิงพื้นที่ ประเทศในกลุ่มนี้ คือ ไทย สปป.ลาว เมียนมา สิงคโปร์ ซึ่งมาตรการทางกฎหมายอย่างชัดเจนในการสงวนพื้นที่สำคัญ

3) ประเทศที่มีการควบคุมเชิงพื้นที่ขึ้นอยู่กับท้องถิ่น ประเทศในกลุ่มนี้คืออินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ซึ่งการควบคุมของประเทศเหล่านี้ขึ้นอยู่กับกฎหมายของรัฐท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4) ประเทศที่อยู่ระหว่างการจัดทำมาตรการควบคุมเชิงพื้นที่ ประเทศในกลุ่มนี้ คือ กัมพูชา และเวียดนาม⁶

7. การศึกษากฎหมายและนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่างประเทศ

โครงการวิจัยเรื่อง “ศึกษากฎหมายและนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่างประเทศ เพื่อเสนอแก้ไขปรับปรุง พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551” ได้ศึกษาทบทวนปัญหาในการปรับใช้และการตีความพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และศึกษากฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของต่างประเทศ เพื่อพัฒนาข้อเสนอแนะแนวในการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 สรุปกรณีศึกษาต่างประเทศ 4 ประเทศ ได้แก่ ประเทศนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย แคนาดา และนอร์เวย์ ซึ่งคณะผู้วิจัยพบว่า กฎหมายและนโยบายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแต่ละประเทศมีความก้าวหน้าในหลายเรื่องสรุปได้ดังนี้

1. ประเทศนิวซีแลนด์

กฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิวซีแลนด์มีมาตรการที่น่าสนใจที่ควรนำมาปรับใช้ในการเสนอแก้ไขปรับปรุงกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของไทย ได้แก่ หน้าที่ของผู้ถือใบอนุญาตเกี่ยวกับธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ผู้รับอนุญาต ผู้จัดการร้าน พนักงาน) หน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการขอใบอนุญาตของร้านที่จำหน่ายหรือจัดหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สำคัญ คือ ผู้จัดการร้านมีหน้าที่ที่จะกำหนดแนวปฏิบัติของร้านค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดอันตรายจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (reduction of alcohol-related harm) การห้ามขายหรือจัดหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้ที่มีอาการมึนเมา การห้ามขายหรือจัดหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยไม่มีใบอนุญาต ความผิดกรณียินยอมให้ผู้ที่มีอาการมึนเมา รวมถึงการกำหนดความผิดของผู้รับอนุญาตหรือผู้จัดการร้านในกรณีอื่น ๆ ความผิดเกี่ยวกับการส่งเสริมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยปราศจากความรับผิดชอบ และประเด็นการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการพิจารณาออกใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนิวซีแลนด์ โดยหน่วยงานท้องถิ่นมีอำนาจออก “นโยบายแอลกอฮอล์ท้องถิ่น” (local alcohol policies)

2. ประเทศแคนาดา

มลรัฐออนแทรีโอมีระบบการออกใบอนุญาตเพื่อควบคุมการจำหน่ายและการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหมู่ประชาชนทั่วไป โดยมีการผสมผสานระหว่างการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยร้านค้าของรัฐกับร้านค้าของเอกชนทั่วไป และมีมาตรการที่เกี่ยวข้องทั้งในเรื่องของการจำกัดอายุของผู้ซื้อ ข้อกำหนดการให้บริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมไปถึงมาตรการที่เป็นการกำหนดราคาขั้นต่ำต่อหน่วยเอาไว้ด้วย

⁶ อัครวิทย์ ศาสนพิทักษ์, สุกัลยา คงประดิษฐ์, จินดา อารังอาจริยกุล. (กรกฎาคม-ธันวาคม 2563). การสังเคราะห์มาตรการการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มประเทศอาเซียน. สืบค้น 19 ตุลาคม 2566 จาก <https://cas.or.th/?p=9765>

มลรัฐบริติชโคลัมเบีย มีกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับมลรัฐและท้องถิ่น โดยกลไกหลักที่สำคัญ คือ การควบคุมผ่านระบบของการออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กำหนดให้มีประเภทใบอนุญาตที่หลากหลายตามลักษณะการประกอบกิจการแต่ละประเภท ข้อที่น่าสนใจ คือ การทำหน้าที่ขององค์กรที่กำกับดูแลให้การดำเนินการเป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งก็คือ Liquor and Cannabis Regulation Branch (LCRB) รวมทั้งได้จัดทำคู่มือเพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายสำหรับผู้ประกอบกิจการแต่ละประเภทไว้โดยละเอียด ทำให้ผู้ประกอบการสามารถทราบถึงภาระหน้าที่ตามกฎหมายของตนได้อย่างชัดเจน

3. ประเทศนอร์เวย์

ประเทศนอร์เวย์ให้ความสำคัญกับกฎหมายและนโยบายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง และมีหน่วยงานรับผิดชอบคือ Norwegian Directorate for Health and Social Affairs (Helsedirektoratet) ซึ่งทำหน้าที่กำกับดูแล ติดตามผล และปรับปรุงเนื้อหาในประเด็นที่เกี่ยวข้องโดยตลอด มีกลไกการกระจายอำนาจไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการตัดสินใจ กำหนดแผนเพื่อการบริหารจัดการปัญหาเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งถือเป็นมาตรการสำคัญที่ประเทศนอร์เวย์นำมาใช้เพื่อให้การจัดการปัญหาเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บรรลุเป้าหมายได้ กฎหมาย Alcohol Act กำหนดให้มีการจัดทำนโยบายแอลกอฮอล์ระดับท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดแผนปฏิบัติการด้านนโยบายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำหรับประเด็นการโฆษณาเกี่ยวกับการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใด ๆ จะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเสียก่อน ซึ่งการโฆษณาสามารถยื่นขอคำอนุญาตผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ รวมถึงการโฆษณา ณ ร้านค้าที่จำหน่ายเครื่องดื่มฯ มีมาตรการห้ามการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะที่เป็นการจูงใจให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น

4. เครือรัฐออสเตรเลีย

มลรัฐวิกตอเรียมีกฎหมายควบคุมโฆษณาหรือส่งเสริมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ประสิทธิภาพ ตามกฎหมายชื่อ Liquor Control Reform Act 1998 มีมาตรการสำคัญ คือ การห้ามโฆษณาหรือส่งเสริมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีการจัดทำ “แนวปฏิบัติเรื่องการโฆษณาหรือส่งเสริมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีความรับผิดชอบ” ของคณะกรรมการ VCGLR มีบทบัญญัติคุ้มครองเยาวชนหลายประการ รวมถึงการห้ามโฆษณาในบริเวณใกล้โรงเรียน

มลรัฐนิวเซาท์เวลส์มีกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2 ฉบับ คือ Liquor Act 2007 และ Gaming and Liquor Administration Act 2007 มีการออกกฎหมายเกี่ยวกับการประกาศเรื่องเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่อาจเป็นอันตราย (undesirable liquor products) แล้ว เพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ (the public interest) ส่งผลทำให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตาม เช่น การห้ามจำหน่ายหรือจัดหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ถูกประกาศให้เป็น undesirable liquor products การขออนุญาตโฆษณา จะมีหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องหลายองค์กร โดยผู้ยื่นคำขอโฆษณามีหน้าที่ขออนุญาตและแจ้งให้แก่บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบหน่วยงานสามารถออกคำสั่งห้ามหรือจำกัดการส่งเสริมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่เหมาะสม (undesirable promotion of liquor) สำหรับการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางอินเทอร์เน็ตหรือสื่อชนิดอื่น ๆ สามารถทำได้ตามกฎหมาย แต่ผู้ขายจะต้อง

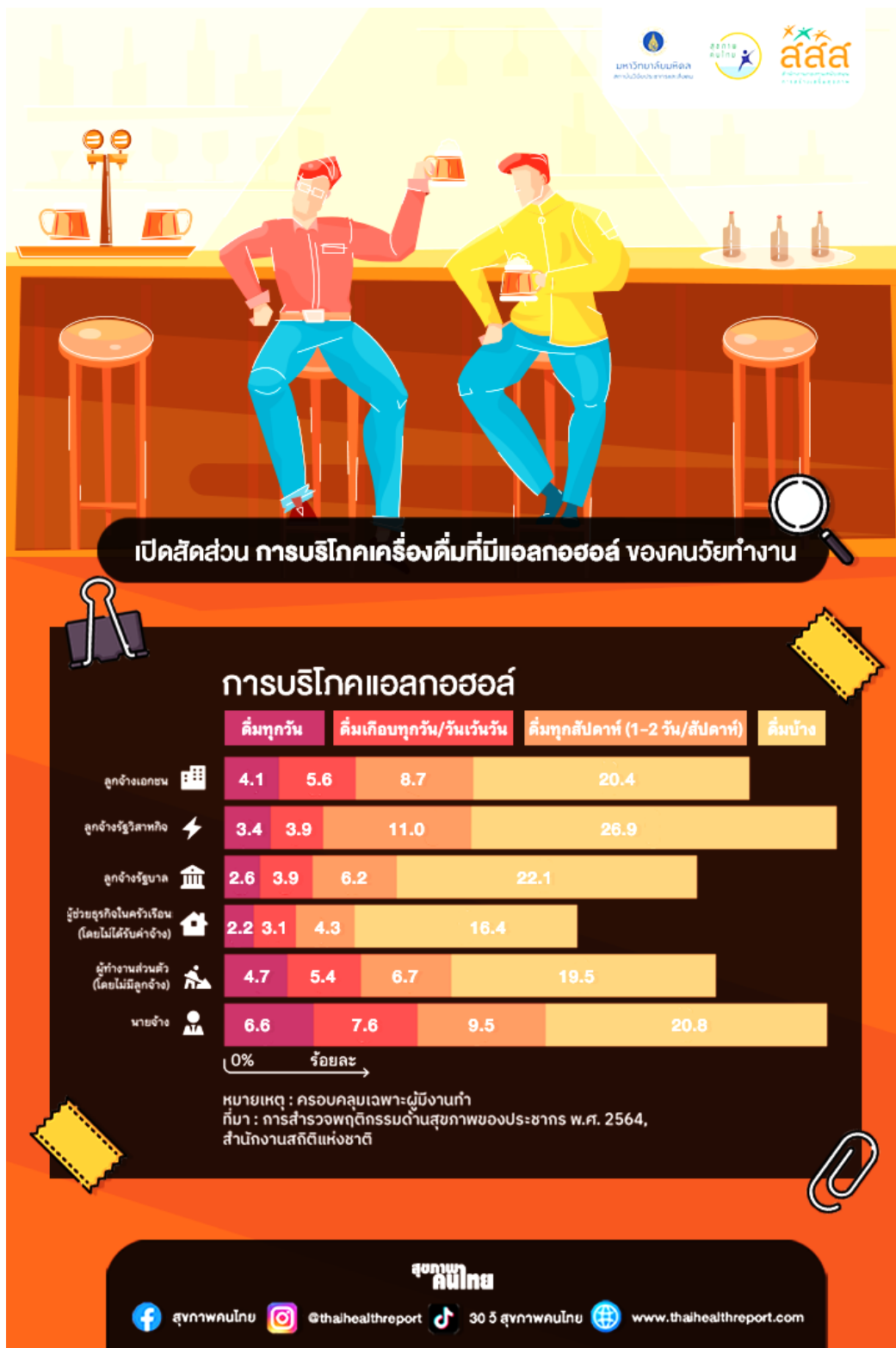
มีใบอนุญาตเฉพาะตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น และจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอน เงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด มีมาตรการเกี่ยวกับการกำหนดหน้าที่ของผู้รับอนุญาตที่ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ทางอินเทอร์เน็ต หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ จะต้องกำหนดให้มีวิธีการตรวจสอบข้อมูลของผู้ซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ มีมาตรการคุ้มครองเด็ก เยาวชน เช่น ความผิดเกี่ยวกับการขายหรือจัดหาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้แก่เด็ก หรือหน้าที่ของผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ (responsible adult) จะต้องไม่อนุญาตให้เด็กบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ณ สถานที่ขายที่ได้รับใบอนุญาต⁷

8. สถานการณ์การบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย

การตี้มเครื่องตี้มที่มีแอลกอฮอล์มีความแตกต่างกันตามสถานภาพการทำงาน จากการสำรวจ พฤติกรรมด้านสุขภาพของประชากรปี พ.ศ. 2564 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า “ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ นายจ้าง และลูกจ้างเอกชน ตี้มเครื่องตี้มที่มีแอลกอฮอล์อย่างน้อยทุกสัปดาห์” เป็นสัดส่วนที่สูงที่สุด จากภาพรวม พบว่า “การบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของลูกจ้างรัฐวิสาหกิจมีสัดส่วนการตี้มอย่างน้อย สัปดาห์ละครั้งมากที่สุดถึงร้อยละ 45.2” รองลงมา คือ กลุ่มนายจ้างที่มีสัดส่วนร้อยละ 44.5 และกลุ่มลูกจ้าง เอกชนที่มีสัดส่วนร้อยละ 38.8 ตามลำดับ โดยสัดส่วนวัยทำงาน “กลุ่มผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือนเป็นกลุ่มผู้ที่มี การบริโภคเครื่องตี้มที่มีแอลกอฮอล์อย่างน้อยสัปดาห์ละครั้งน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 26” เท่านั้น สัดส่วนของ วัยทำงานที่บริโภคเครื่องตี้มที่มีแอลกอฮอล์ทุกวันพบว่า “กลุ่มนายจ้างเป็นสัดส่วนที่ตี้มทุกวันมากที่สุด ถึงร้อยละ 6.6” รองลงมา คือ กลุ่มผู้ที่ทำงานส่วนตัวมีสัดส่วนร้อยละ 4.7 และกลุ่มลูกจ้างเอกชนร้อยละ 4.1 ตามลำดับ โดยสัดส่วนที่ตี้มทุกวันน้อยที่สุด คือ กลุ่มผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือนที่ตี้มทุกวันร้อยละ 2.2 นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มคนวัยทำงานอื่น ๆ ที่มีการบริโภคเครื่องตี้มที่มีแอลกอฮอล์ในสัดส่วนที่แตกต่างกันออกไป โดยคาดว่า มีปัจจัยหลายอย่างในที่ทำงานที่มีผลต่อการบริโภคแอลกอฮอล์ ดังนั้น สถานประกอบการหรือที่ทำงาน จึงควรมีนโยบายสนับสนุนในการสร้างเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจให้กับคนทำงาน เพื่อลดพฤติกรรม เสี่ยงทางสุขภาพของคนทำงานได้มากยิ่งขึ้น⁸

⁷ ไพศาล ลิ้มสถิตย์ และ จุมพล แดงสกุล. กฎหมายและนโยบายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ต่างประเทศ และข้อเสนอในการแก้ไขปรับปรุง พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551. สืบค้น 19 ตุลาคม 2566 จาก <https://cas.or.th/wp-content/uploads/2021/10/%E0%B8%A5%9E%E0%B8%A5.pdf>

⁸ คณะทำงานจัดทำรายงานสุขภาพคนไทย. (กันยายน 2566). เปิดสัดส่วน การบริโภคเครื่องตี้มที่มีแอลกอฮอล์ของคนวัยทำงาน. สืบค้น 19 ตุลาคม 2566 จาก https://www.thaihealthreport.com/th/articles_detail.php?id=215

ภาพที่ 1 เปิดสัดส่วนการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของคนวัยทำงาน

ที่มา: เปิดสัดส่วน การบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของคนวัยทำงาน, โดย คณะทำงานจัดทำรายงานสุขภาพคนไทย, 2566. สืบค้นจาก

https://www.thaihealthreport.com/th/articles_detail.php?id=215

9. รายละเอียดและมุมมองที่สำคัญบางประการของกฎหมายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ฉบับประชาชน

9.1 เพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการ

มาตรา 5 เสนอให้มีตัวแทนจากผู้ประกอบการที่ผลิตและจัดจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการผลิตเข้าไปเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการนโยบายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ซึ่งทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ออกมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เช่น การกำหนดวันเวลา สถานที่ในการห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ต่าง ๆ เพื่อให้การออกนโยบายในการควบคุมดูแลหรือการตีความกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

9.2 ลดอำนาจคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

มาตรา 6 เสนอให้ยกเลิกอำนาจหน้าที่บางประการตามกฎหมาย ได้แก่ อำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับบรรจุกัญท์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า อำนาจในการเชิญข้าราชการ พนักงาน หน่วยงานรัฐ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น รวมถึงขอให้ยกเลิกอำนาจในการเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดเวลาขาย สถานที่ห้ามขาย วิธีหรือลักษณะการขาย โดยให้คงเหลือเฉพาะอำนาจหน้าที่หลัก ๆ คือ การเสนอนโยบายในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ทั้งมาตรการด้านภาษีและด้านต่าง ๆ กำหนดหลักเกณฑ์ในการบำบัดฟื้นฟูผู้ตี้มแอลกอฮอล์ เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการหรือรัฐมนตรีในการออกประกาศหรือระเบียบให้สอดคล้องกับกฎหมายฉบับนี้

9.3 ผ่อนคลายเรื่องสถานที่ เวลา วิธีการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

มีการเสนอให้แก้ไขข้อห้ามที่ไม่จำเป็น ทั้งในเรื่องการห้ามขายในเวลาที่กำหนดในมาตรา 10 โดยต้องเป็นวันที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีผู้นับถือศาสนาที่หลากหลาย ดังนั้นการยกเลิกมาตรการการกำหนดวันและเวลาห้ามจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่เหมาะสมประชาชนทุกคน โดยอ้างอิงตามวันสำคัญทางศาสนา จึงเป็นการเหมาะสมอย่างยิ่งและไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญในส่วนที่เป็นสิทธิเสรีภาพในการนับถือศาสนาของประชาชนไทย รวมถึง มีการเสนอให้ยกเลิกข้อห้ามเกี่ยวกับวิธีหรือลักษณะการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในมาตรา 11 เช่น ยกเลิกการห้ามขายโดยใช้เครื่องอัตโนมัติ รวมถึงเสนอให้การแจกหรือแถมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นรูปแบบหนึ่งในกลยุทธ์ทางการตลาดที่ผู้ประกอบการผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์สามารถทำได้ ตลอดจนยกเลิกอำนาจในการกำหนดวิธีและลักษณะการขายของรัฐมนตรีตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่มีข้อกังขาและไม่มีขอบเขตที่ชัดเจน

9.4 การโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

ในส่วนของการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์สามารถกระทำได้ แต่ต้องไม่อวดอ้างสรรพคุณอันเป็นเท็จ ซึ่งต่างจากกฎหมายเดิมที่กำหนดไว้ในมาตรา 32 ว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณ หรือชักจูงใจให้ผู้อื่นโดยตรงหรือโดยอ้อม” เนื่องจากผู้เสนอกฎหมายเห็นว่าข้อความดังกล่าวไม่ชัดเจน เจ้าหน้าที่สามารถตีความได้กว้างเกินไปจนสร้างภาระที่เกินสมควรให้กับผู้ประกอบการธุรกิจและผู้บริโภค อีกทั้งยังเป็นการสร้างกำแพงที่มีผลกีดกันทางการค้า ทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยได้รับความเดือดร้อน โดยที่ผู้ประกอบการรายใหญ่ยังสามารถดำเนินธุรกิจได้ตามปกติ โดยผลกระทบที่เห็นได้ชัดจากกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ เครื่องตี้มแอลกอฮอล์บางชนิด เช่น คราฟต์เบียร์ เป็นสินค้าที่ไม่ได้มีช่องทางการจัดจำหน่ายอย่างเสรีเหมือนกับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดย

ผู้ประกอบการรายใหญ่ ทำให้ช่องทางหลักในการจัดจำหน่ายตามบาร์ ร้านอาหาร หรือร้านคราฟต์เบียร์ต่าง ๆ ขาดช่องทางการในสื่อสารอย่างถูกกฎหมาย ส่วนผู้บริโภคก็ไม่มีช่องทางในการเข้าถึง กลายเป็นอุปสรรคด้านการสื่อสารทางการตลาดของธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ หากมีการถ่ายรูปเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แล้วนำเสนอในสื่อสังคมออนไลน์ ก็มีความเสี่ยงที่จะมีความผิดตามมาตรา 32 เนื่องจากกฎหมายเปิดกว้างให้เจ้าหน้าที่ตีความว่าเข้าข่ายการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่ ซึ่งบางครั้งการที่ประชาชนทั่วไปมีการถ่ายภาพที่ติดผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ว่าจะโดยตั้งใจหรือไม่ อาจกลายเป็นความผิดตามกฎหมายฉบับนี้ เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการแสดงออกอย่างอิสระเสรี

9.5 ปรับลดบทลงโทษ

มีการปรับบทลงโทษให้ลดลง เพื่อความสมเหตุสมผลกับความเสียหายที่ก่อขึ้น เช่น เสนอให้ลดโทษความผิดฐานฝ่าฝืนมาตรา 32 หรือเรื่องการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากเดิมที่กำหนดให้จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน 500,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เป็นจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ⁹

⁹ กฎหมายคุ้มครองเหล้าฉบับประชาชน สดอำนางเจ้าหน้าที่ เพิ่มโอกาสธุรกิจรายย่อย. (6 กรกฎาคม 2564). สืบค้น 20 ตุลาคม 2566 จาก <https://ilaw.or.th/node/5904>

iLaw

กฎหมายควบคุมเหล้าฉบับประชาชน
ลดอำนาจเจ้าหน้าที่ เพิ่มโอกาสธุรกิจรายย่อย

เพิ่ม การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการ

ให้มีตัวแทนผู้ประกอบการ ผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
เข้าไปเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการนโยบาย
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

ลด อำนาจคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ยกเลิก

- อำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ ฉลาก
- อำนาจเชิญบุคคลมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น
- อำนาจการเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดเงื่อนไขการขาย
- อำนาจออกกฎหรือคำสั่งต่อผู้ประกอบการอย่างไม่จำกัดขอบเขต

ผ่อนคลายเป็นเรื่องสถานที่
เวลา วิธีการขาย
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สามารถโฆษณาได้
แต่ต้องไม่อวดอ้าง
สรรพคุณอันเป็นเท็จ

ปรับลดโทษ เพื่อความสมเหตุสมผล

ภาพที่ 2 กฎหมายควบคุมเหล้าฉบับประชาชน

ที่มา: กฎหมายควบคุมเหล้าฉบับประชาชน ลดอำนาจเจ้าหน้าที่ เพิ่มโอกาสธุรกิจรายย่อย, โดย iLaw, 2564.

สืบค้นจาก <https://ilaw.or.th/node/5904>

10. ความจำเป็นของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

กฎหมายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มีความจำเป็น เนื่องจากผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ มีสารออกฤทธิ์อันตรายอยู่ 3 กลุ่ม คือ

(1) สารก่อมะเร็งและสารที่ก่อให้เกิดความพิการทั้งทางร่างกายและสมองในเด็กที่อยู่ในครรภ์มารดา

(2) สารที่ออกฤทธิ์กดประสาททำให้ขาดสติสัมปชัญญะและความยับยั้งชั่งใจ ส่งผลให้เกิดการก่ออาชญากรรมและความรุนแรงต่าง ๆ ตามมา

(3) สารเสพติดหรือยาเสพติด ที่มีฤทธิ์ไม่รุนแรงแต่จะส่งผลต่อสุขภาพร่างกายในระยะยาว และส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม หากขาดการเฝ้าระวังและการป้องกันที่มีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ การควบคุมที่มีประสิทธิภาพ ภาครัฐต้องดำเนินมาตรการ ดังต่อไปนี้

(1) การจำกัดการเข้าถึงทางกายภาพ (การควบคุมสถานที่ ระยะเวลาในการจำหน่าย และการประกอบกิจกรรมของบุคคลแต่ละกลุ่ม)

(2) การจำกัดการเข้าถึงทางเศรษฐกิจ (การออกมาตรการทางภาษี)

(3) การจำกัดการเข้าถึงทางจิตวิทยา (การกำหนดมาตรการการสื่อสารทางการตลาด)

โดยทุกมาตรการต้องดำเนินการไปพร้อมกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายฉบับนี้กับรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เป็นกฎหมายที่ตราขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน โดยให้ตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รวมทั้งกำหนดมาตรการในการป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 32 เป็นมาตรการหนึ่งในการควบคุมการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ให้กระทำได้ภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด ด้วยเหตุที่อิทธิพลจากการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ มีผลกระทบโดยตรงต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของประชาชน แม้ว่าการห้ามโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จะมีผลกระทบต่อการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของผู้ประกอบอาชีพดังกล่าว ซึ่งหากฝ่าฝืนมีความผิดและมีโทษทางอาญาอันเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพ อยู่บางส่วนก็ตาม แต่ก็เป็นการจำกัดเสรีภาพภายในขอบเขตตามที่รัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจกระทำได้ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นการจัดระเบียบการประกอบอาชีพ และเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค จึงเป็นการจำกัดเสรีภาพเพียงเท่าที่จำเป็น ซึ่งการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เพื่อการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์ยังสามารถกระทำได้ มิได้กระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญแห่งเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพของบุคคลแต่อย่างใด โดยมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับบุคคลที่ขายสินค้าประเภทนั้น และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง อันเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ¹⁰

โดยร่างกฎหมายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ฉบับประชาชน ฉบับที่ภาคีเครือข่ายป้องกันและลดผลกระทบจากเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เสนอ มีสาระสำคัญ คือ การยึดเจตนารมณ์เดิมของกฎหมาย

¹⁰ สมาน พุตระกูล. (2 กันยายน 2563). *ทำไมจึงต้องมี “พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์”*. สืบค้น 20 ตุลาคม 2566 จาก <https://cas.or.th/?p=7740>

ไว้อย่างเคร่งครัด ทั้งในเรื่องการป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ ปกป้องเด็กและเยาวชน การคุ้มครองสุขภาพของประชาชน และการลดผลกระทบทางสังคม เพิ่มกลไกการมีส่วนร่วมของประชาชน ปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ในส่วนของการโฆษณาผลิตภัณฑ์ ได้เพิ่มข้อกำหนดในการห้ามใช้ตราเสมือนเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาโฆษณา รวมถึงเพิ่มมาตรการในการควบคุมการทำกิจกรรม CSR ของธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยอนุญาตให้บริจาคได้เพียงอย่างเดียว แต่ไม่อนุญาตให้ประชาสัมพันธ์ได้ และเพิ่มสิทธิในการเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่งกับร้านค้าหรือผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแก่บุคคลที่กฎหมายห้ามไว้อีกด้วย

ทั้งนี้ ร่างแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ จะแตกต่างจากร่างของกลุ่มธุรกิจที่มุ่งส่งเสริมมากกว่าควบคุม โดยภาคีเครือข่ายป้องกันและลดผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นว่า การแก้ไขกฎหมายต้องเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น เข้มงวดขึ้น ไม่ใช่ผ่อนปรนและทำให้ปัญหาทางสังคมเพิ่มพูนขึ้น โดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ใช้มานานแล้ว ไม่ทันกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีการใช้สื่อสมัยใหม่ การมีผู้ผลิตรายใหม่มากขึ้น โดยเฉพาะผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้ารายใหญ่ ซึ่งหลายครั้งมีการละเมิดกฎหมายแต่ไม่สามารถเอาผิดได้ เนื่องจากตัวกฎหมายเองมีข้อจำกัดที่ไม่ได้รับการแก้ไข¹¹

11. มุมมองต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของภาคีเครือข่ายป้องกันและลดผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

นายธีรภัทร์ คหะวงศ์ ผู้ประสานงานภาคีเครือข่ายป้องกันและลดผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กล่าวว่าเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 คือ การป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ คุ้มครองสุขภาพประชาชน และลดผลกระทบทางสังคม สำคัญนอกจากมีกลไกรับผิดชอบระดับนโยบายและปฏิบัติ รวมทั้งมีสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้ว กฎหมายได้กำหนดสถานที่ห้ามขาย ห้ามขายให้ผู้ที่ยังต่ำกว่า 20 ปีและคนเมาครองสติไม่ได้ การจำกัดวิธีการขาย และห้ามส่งเสริมการขาย การควบคุมการโฆษณา รวมถึงการบำบัดฟื้นฟูผู้ที่ติดสุราด้วย ส่งผลให้ลดจำนวนนักดื่มและจำกัดการดื่มให้อยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสม รวมทั้งการจำกัดการเข้าถึง ทำให้เพิ่มพื้นที่ปลอดภัยต่อสังคมโดยรวม ถึงอย่างไรก็ตาม 15 ปีที่ผ่านมา แม้กฎหมายจะมีข้อดีหลายอย่าง แต่ก็พบปัญหาในทางปฏิบัติที่ทุกฝ่ายต้องหาทางป้องกันแก้ไขต่อไป เช่น ธุรกิจแอลกอฮอล์ใช้ตราสัญลักษณ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปโฆษณาสินค้าประเภทอื่นเช่นน้ำดื่ม โซดาหรือที่เรียกกันว่าตราเสมือน ทำให้คนนึกถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ดี การขาดแนวปฏิบัติหรือเกณฑ์พิจารณาลักษณะผู้ซื้อที่เข้าข่ายเมาครองสติไม่ได้ การขายให้เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี ที่ยังพบได้ทั่วไปในร้านค้ารายย่อยและผับบาร์ รวมทั้งการเข้าถึงการบำบัดฟื้นฟูของผู้ติดสุรายังมีข้อจำกัดอยู่พอสมควร ด้วยเหตุนี้ จึงต้องมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ทันกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป แต่ยังคงรักษาเจตนารมณ์เดิมไว้อย่างเคร่งครัด ไม่ทำให้กฎหมายอ่อนแอลง ซึ่งแง่มุมนี้ก็มีความสอดคล้องกับแนวคิดของกลุ่มผู้ผลักดันสุราก้าวหน้า ที่ต้องการลดทุนผูกขาด

¹¹ ภาคปชช. เข้ายื่น 1 แสนรายชื่อ แก่ กม.คุมเหล้า ยึดเจตนาปกป้องสังคม ชัดร่างขากลุ่มธุรกิจ มุ่งส่งเสริมแทนควบคุม. (20 ตุลาคม 2564). สืบค้น 20 ตุลาคม 2566 จาก <https://www.thecoverage.info/news/content/2555>

การจัดการเรื่องตราเสมือนซึ่งเป็นความฉ้อฉลที่ทุนสุรารายใหญ่ได้เปรียบ รวมทั้งการอบรมผู้ขายให้มีทักษะมากขึ้น¹²

เมื่อปี พ.ศ. 2560 พบว่า ประเทศไทยมีผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 28.40 ลดลงจากปี พ.ศ. 2557 ที่มีผู้ดื่ม ร้อยละ 32.29 เป็นผลมาจากพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 แต่กลุ่มที่ยังน่าเป็นห่วงคือเด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี ที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากถึง 2,282,523 คน คิดเป็นร้อยละ 23.91 หรือ 1 ใน 4 ของเยาวชนทั้งหมด จึงต้องมีการแก้ไขพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยต้องกำหนดมาตรการควบคุมการโฆษณาแฝง ควบคุมกิจกรรมการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของธุรกิจสุรา ไม่ควรเปิดช่องให้โฆษณาได้เสรีหรือให้มีการขายในสถาบันอุดมศึกษา รวมถึง ไม่ควรยกเลิกเวลาห้ามขาย เพราะถ้าขายได้ตลอด 24 ชั่วโมงปัญหาจะยิ่งรุนแรงขึ้น¹³

12. โทษทางปกครองของผู้ประกอบการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในต่างประเทศ

ในประเทศฝรั่งเศส ผู้ประกอบการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีหน้าที่หลายประการ อาทิเช่น ดำเนินการขอใบอนุญาตให้ถูกกับประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จะจำหน่าย การห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่และเวลาที่ห้ามจำหน่าย การห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย รวมไปถึงจนถึงเรื่องการห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลที่กฎหมายห้ามจำหน่าย ซึ่งการกระทำผิดหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้นั้นย่อมส่งผลให้เกิดความรับผิดทางกฎหมายตามมาอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ ทั้งนี้ ความรับผิดของผู้ประกอบการนั้นได้กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายสาธารณสุข โดยกำหนดโทษปรับ จำคุก และปิดสถานประกอบการชั่วคราวหรือถาวร ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง สำหรับมาตรการของตำรวจและการลงโทษทางปกครองที่ดำเนินการโดยนายกเทศมนตรีหรือนายอำเภอ นั้น ได้ดำเนินการอย่างเป็นอิสระจากผลการพิจารณาคดีใด ๆ ดังนั้น ความรับผิดของผู้ประกอบการเดียวกัน เพื่อข้อเท็จจริงเดียวกัน อาจใช้บทลงโทษต่างกันก็ได้ โดยมาตรการการลงโทษแบ่งออกเป็นสองส่วน ดังนี้

1. มาตรการลงโทษตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายสาธารณสุข และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง มาตรการลงโทษตามกฎหมายดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นมาตรการลงโทษทางอาญา เนื่องจากกฎหมายมองว่าการกระทำผิดของผู้ประกอบการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น เป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยของชุมชนถึงขนาดที่รัฐต้องเข้าดำเนินการป้องกันและปราบปราม เนื่องจากรัฐมีอำนาจในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ซึ่งความผิดของผู้ประกอบการนั้น เป็นความผิดเพราะกฎหมายห้าม กล่าวคือเป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้เป็นความผิดในตัวเอง แต่เป็นความผิด เพราะกฎหมายห้ามหรือ กฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด และหากฝ่าฝืนไม่กระทำตามจะต้องถูกลงโทษโดยอำนาจของรัฐ

¹² จตุรงค์ กอบแก้ว. (24 กุมภาพันธ์ 2566). 15 ปี พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แก้ปัญหาได้จริงไหม มองหลากมุม แสงจตุธรรมสงวนจุดต่าง. สืบค้น 13 ธันวาคม 2566 จาก <https://www.salika.co/2023/02/24/thailand-alcohol-control-laws/>

¹³ นักวิชาการชี้คุมเหล้าเดิมใช้ไม่เต็มที่ ด้านสภาเด็กฯ วอนจัดสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัยเด็ก. (14 ธันวาคม 2564). สืบค้น 13 ธันวาคม 2566 จาก <http://ujunctionnews.com/archives/29204>

2. มาตรการลงโทษทางปกครองการกำหนดโทษทางปกครองสำหรับผู้ประกอบการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีขึ้นสำหรับการกระทำที่ฝ่าฝืนข้อห้ามตามกฎหมาย หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องกระทำ และข้อห้ามมิให้กระทำการ หรือบังคับให้ต้องกระทำการนั้น เนื่องจากโทษทางปกครองดังกล่าวที่กำหนดให้ผู้ประกอบการได้รับนั้นไม่ใช่โทษร้ายแรงถึงระดับผิดศีลธรรม หรือความสงบเรียบร้อยของสังคม ความมั่นคงของรัฐ ผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายที่มีโทษทางปกครองไม่ใช่อาชญากร แต่เป็นโทษจากการกระทำที่ผิดกฎระเบียบในสังคม ซึ่งถึงแม้ว่าโทษทางปกครองจะมีโทษปรับ แต่โทษปรับทางปกครองดังกล่าวนี้จะกำหนดเป็นจำนวนเงินที่แน่นอน หรืออาจให้ดุลพินิจแก่เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายในการกำหนดจำนวนเงินค่าปรับทางปกครองที่ไม่เกินที่กฎหมายกำหนดไว้ก็ได้ โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 มาตรการการลงโทษทางปกครองตามประมวลกฎหมายสาธารณสุขประมวลกฎหมายสาธารณสุขกำหนดโทษปรับ โทษจำคุก และปิดสถานประกอบการดื่มชั่วคราวหรือถาวรในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการสั่งปิดกิจการและถ้าผู้ประกอบการไม่ทำตามก็จะมีโทษปรับและจำคุกเพิ่มเติมการสั่งปิดกิจการไม่ว่าจะเป็นการปิดชั่วคราว หรือถาวร ล้วนเป็นมาตรการที่ออกแบบมาเพื่อลงโทษการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับ มาตรการนี้ไม่เพียงแต่มุ่งไปที่การหยุดการรบกวน หรือหยุดความเสี่ยงที่เกิดจากการดำเนินงานของสถานประกอบการที่มีปัญหาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการจำกัดความเสี่ยงอันอาจเกิดจากสถานประกอบการนั้น ๆ ด้วย

2.2 มาตรการการลงโทษทางปกครองตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับโรงแรมขนาดเล็กและสถานประกอบการขายเครื่องดื่มโทษทางปกครองในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับใบอนุญาต เช่น การยกเลิกใบอนุญาต การปฏิเสธการให้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต หรือการดำเนินงานและก็มีเรื่องของการสั่งปิดกิจการดังเช่นในประมวลกฎหมายสาธารณสุขอีกด้วย โดยใช้มาตรการยกเลิกใบอนุญาตตามกฎหมาย ปฏิเสธการให้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาตหรือการสั่งปิดสถานประกอบการชั่วคราวหรือถาวร และการส่งคำเตือนให้แก่ผู้ประกอบการกรณีที่ได้กระทำความผิดไม่ร้ายแรงมาก¹⁴

13. การดำเนินคดีและการร่วมรับผิดชอบกับผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผู้เมาและขับชี่ยานพาหนะ

สถิติการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรที่ผ่านมามีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ เกิดความสูญเสียต่อทรัพย์สิน ชีวิต ร่างกาย เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจหลายแสนล้านบาท และมีการคาดการณ์กันว่า หากไม่มีมาตรการบังคับใช้กฎหมายที่ตีพอ มูลค่าความเสียหายจะสูงถึงสามแสนล้านบาท ซึ่งกว่าครึ่งของอุบัติเหตุจราจรที่เกิดขึ้น มีสาเหตุมาจากเมาแล้วขับ แม้พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2550 จะเพิ่มอำนาจให้เจ้าพนักงานตำรวจมีอำนาจเรียกคนขับตรวจวัดแอลกอฮอล์ได้ และมีการกำหนดโทษให้สูงขึ้นกับผู้เมาขับ ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี และตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่ห้ามสถานบริการและร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำหน่ายสุราให้แก่บุคคลบางประเภทหรือห้ามขายในบางช่วงเวลา และบางสถานที่ก็ตาม แต่ปัญหาการเสียชีวิตจากเหตุจราจรอันเนื่องมาจากเมาขับก็ยังคงมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น

¹⁴ อรัชมน พิเชฐวรกุล และพรพล เทศทอง. (กรกฎาคม 2563). ความรับผิดชอบผู้ประกอบการธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสังคม. สืบค้น 13 ธันวาคม 2566 จาก <https://cas.or.th/wp-content/uploads/2020/09/%E0%B8% %A3.pdf>

ปัญหาสำคัญประการหนึ่ง คือเจ้าของสถานบริการและร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยังไม่ตระหนักถึงโทษของการเมาขับ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่ต้องรับผิดชอบต่อตนเอง ไม่เกี่ยวกับสถานบริการหรือร้านที่จำหน่ายเครื่องดื่ม จึงทำให้เจ้าของร้านปล่อยปละละเลย และไม่คำนึงถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อสังคมโดยรวม ทั้งนี้ ยังรวมถึงผู้จัดงานเลี้ยง ที่มีบริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวาระต่าง ๆ

ดังนั้น หากมีมาตรการทางกฎหมายที่บังคับใช้กับสถานบริการ ร้านค้าที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และผู้จัดงานเลี้ยง ที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดกรณีเมาแล้วขับ ก่อเหตุอันตรายต่อทรัพย์สิน ชีวิต ร่างกาย ของบุคคลอื่น ให้เจ้าของสถานบริการ หรือเจ้าของร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงผู้จัดงานเลี้ยงต้องรับผิดชอบร่วมกับนักดื่มที่เมาแล้วขับในฐานะเป็นผู้สนับสนุนให้เกิดการกระทำความผิด และต้องรับโทษทั้งในความผิดอาญาและความผิดทางแพ่งด้วย เพื่อสร้างความตระหนักและความรับผิดชอบร่วมกันต่อสังคม เพื่อให้เจ้าของสถานบริการและร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้จัดงานเลี้ยงต้องระมัดระวัง แสดงความรับผิดชอบไม่ให้ผู้ดื่มไปกระทำการที่อาจก่อให้เกิดความสูญเสียกับผู้อื่น

ทั้งนี้ กฎหมายจราจรทางบกในประเทศต่าง ๆ รวมถึงประเทศไทย ได้กำหนดมาตรการป้องกันในระดับต้น ๆ เช่น บุคคลผู้กระทำความผิดโดยตรงเป็นผู้ขับรถในขณะที่เมาสุรา โดยในแต่ละประเทศกำหนดปริมาณแอลกอฮอล์ที่ตรวจพบในเลือดไว้ต่างกัน ซึ่งเป็นบทสันนิษฐานของกฎหมายว่าขับที่ขับในขณะที่เมาสุราหรือไม่ ส่วนบุคคลที่นั่งร่วมมากับผู้ขับที่เมาสุรา มีกำหนดให้รับโทษไว้เช่นกัน แต่ในประเทศไทย มีเพียงข้อห้ามให้บุคคลที่โดยสารมากับรถ ดื่มสุราในรถ

สำหรับผู้จัดจำหน่ายและให้บริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามสถานบริการต่าง ๆ จะถูกควบคุมโดยกฎหมายแยกต่างหากจากกฎหมายจราจรทางบก สำหรับประเทศไทยมีบทบัญญัติที่ควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพระราชบัญญัติสุรา โดยมุ่งเน้นควบคุมผู้ผลิตและจำหน่ายเป็นสำคัญ แต่ยังขาดความเชื่อมโยง ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้ขับที่รถยนต์ แล้วผู้ขับที่รถยนต์เมาสุราไปก่อเหตุความเสียหายขึ้น แต่สำหรับในประเทศญี่ปุ่น ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก ได้ห้ามให้สุราหรือสนับสนุนการดื่มสุราแก่ผู้ขับที่นำรถมาจะกระทำความผิดขับรถในขณะที่เมาสุราไว้โดยตรง หากผู้ประกอบการฝ่าฝืนจะมีโทษตามกฎหมาย

หากประเทศไทยจะกำหนดมาตรการทางกฎหมายให้ครอบคลุมถึงผู้ขายเหล้า ผู้จัดเลี้ยง ให้ต้องรับผิดชอบร่วมกับผู้ขับที่ ต้องคำนึงถึงกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน เปรียบเทียบกับกฎหมายของต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น หรือกฎหมายในมลรัฐกลางแห่งของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่กำหนดโทษเจ้าของสถานบริการหรือร้านค้าที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แก่บุคคลบางประเภท เช่น ผู้เยาว์ หรือผู้อยู่ในอาการเมินเมาจนขาดสติ และหากบุคคลเหล่านั้น ขับที่รถในขณะที่เมาสุราไปก่อเหตุอันตรายขึ้น สามารถสืบค้นกลับไปว่า ผู้เยาว์หรือผู้เมาสุราจนขาดสติเหล่านั้น ไปดื่มหรือซื้อสุรามามากที่ใด เพื่อดำเนินคดีกับเจ้าของร้าน ในความผิดฐานจำหน่ายสุราให้กับบุคคลต้องห้าม

ดังนั้นแนวทางการพิจารณาปรับปรุงกฎหมาย หรือรณรงค์ผลักดันให้เจ้าของสถานบริการหรือร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต้องระมัดระวังในการจำหน่ายสุราแก่นักดื่มที่ต้องขับที่รถในขณะที่เดินทาง และต้องมีมาตรการที่ทำให้เจ้าของสถานบริการหรือร้านค้าที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้เมาแล้วขับ ในความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อทรัพย์สิน ชีวิต ร่างกาย ของเหยื่อต่อไป โดยมีบทสันนิษฐาน

ของกฎหมายว่า เจ้าของสถานบริการ ผู้จัดเลี้ยงหรือร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้ขับขีที่เมาแล้วขับรถไปก่อเหตุอันตรายต่อทรัพย์สิน ชีวิต ร่างกาย ของบุคคลอื่น เจ้าของหรือผู้ประกอบการนั้น ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้เมาแล้วขับด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่มีส่วนผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือมีส่วนสนับสนุนทั้งทางตรง ทางอ้อม สามารถพิสูจน์ได้ว่าได้พยายามแล้วที่จะว่ากล่าว ตักเตือน ห้ามปราม ป้องปราม ผู้ที่เมาแล้วขับ รวมไปถึงได้แสดงเจตนาความรับผิดชอบในฐานะผู้จำหน่ายหรือผู้จัดเลี้ยง ด้วยมาตรการต่าง ๆ ที่พิสูจน์ได้ว่า มีความห่วงใย ความรับผิดชอบ ความตระหนักในภัยอันตรายจากการเมาแล้วขับ เช่น มีการแจ้งเตือนแก่ผู้ดื่มให้ทราบถึงสถานะในขณะนั้น มีบริการเครื่องตรวจวัดแอลกอฮอล์ มีบริการโทรเรียกรถแท็กซี่ มีบริการโทรเรียกผู้ขับรถรับส่ง มีบริการรถขนส่ง มีบริการสถานที่นอนพัก มีบริการรับฝากรถ เป็นต้น¹⁵

นายแพทย์อัมมัตฟาห์มี ตาและ อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กล่าวว่า การตรวจพบแอลกอฮอล์เกินมาตรฐาน ที่ระดับ 100-199 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ถือว่าเป็นระดับแอลกอฮอล์ในเลือดที่สูงมาก เมื่อมาขับรถจึงอันตรายหนักมาก เพราะฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ทำให้ร่างกายตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมช้าลง ระบบกล้ามเนื้อทำงานไม่สัมพันธ์กับอารมณ์ จึงไม่ควรขับรถเด็ดขาด โดยเสนอให้บทลงโทษกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเมาแล้วขับ เพราะทำที่สุดแล้วหากกฎหมายเอื้อให้เกิดผู้ผลิต ผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นในตลาด ย่อมทำให้การขาย การดื่ม เพิ่มขึ้นจากเดิมที่สำคัญการเปิดให้ผลิตเพื่อดื่มเองได้ทั่วไปนั้นอันตรายอย่างมาก เพราะจะควบคุมเส้นทางการผลิตและการบริโภคได้ยากขึ้น ด้วยเหตุนี้ สิ่งที่รัฐบาลควรดำเนินการ คือการผลักดันให้มีกฎหมายการรับผิดชอบต่อร่วมกันระหว่างผู้กระทำผิดและผู้ขาย (Dram shop liability) เช่นมาตรการที่ดำเนินการในบางประเทศ เช่น ญี่ปุ่น ซึ่งหากมีการดื่มแล้วขับ ทุกคนที่อยู่ในรถต้องได้รับโทษเหมือนกันทั้งหมด รวมถึง การควบคุมจุดจำหน่าย การทำให้ผู้ขายต้องผ่านการฝึกอบรม พร้อมเสนอให้พิจารณาเรื่องการเอาผิดทุกคนที่เกี่ยวข้องในคดีดื่มแล้วขับ ตั้งแต่ คนขาย คนดื่ม และคนที่นั่งรถ ถึงอย่างไรก็ตาม การลงโทษผู้ผลิต ให้รับผิดชอบต่อความสูญเสียไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ถ้ามีมาตรการทางกฎหมายเพื่อดำเนินการในส่วนนี้ จะเป็นกติกานใหม่ที่เปลี่ยนแปลงสังคมไปในทิศทางที่ดีขึ้น¹⁶

¹⁵ มุลนิธิเมาไม่ขับ. (9 มีนาคม 2558). เอกสารโครงการเวทีเสวนาชายเหล่าให้เมาแล้วขับ ต้องรับผิดชอบด้วย 11 มี.ค. 2558. สืบค้น 13 ธันวาคม 2566 จาก <https://www.ddd.or.th/Contents/view/3212>

¹⁶ เสนอเอาผิด ‘คนขาย-คนดื่ม-คนโดยสาร’ เมาแล้วขับ หวังลดสูญเสียบนถนน. (28 ตุลาคม 2565). สืบค้น 13 ธันวาคม 2566 จาก <https://theactive.net/news/publichealth-20221028/>

การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในต่างประเทศ

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
สิงคโปร์	<p>1. ห้ามบริโภคสุราในสถานที่สาธารณะตั้งแต่เวลาสี่ทุ่มครึ่งถึงเจ็ดโมงเช้าในวันถัดไป ทุก ๆ วัน</p> <p>2. ภายในเขตควบคุมสุราทั้ง 2 แห่งของสิงคโปร์ คือเขต Geylang และเขต Little India มีมาตรการควบคุมการบริโภคสุราในวันหยุดสุดสัปดาห์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ โดยในวันหยุดสุดสัปดาห์ จะมีการห้ามบริโภคสุราในสถานที่สาธารณะตั้งแต่เวลาเจ็ดโมงเช้าของวันเสาร์ ถึงเจ็ดโมงเช้าของวันจันทร์ และในวันหยุดนักขัตฤกษ์ จะมีการห้ามบริโภคสุราในสถานที่สาธารณะตั้งแต่เวลาหนึ่งทุ่มของคืนวันหยุด จนถึงเจ็ดโมงเช้าของวันถัดไป</p> <p>3. ประชาชนทั่วไปสามารถบริโภคสุราที่บ้าน หรือตามสถานที่ที่ได้รับอนุญาต เช่น ร้านอาหาร ร้านกาแฟ หรือบาร์ ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตแต่ละแบบ</p>	<p>สามารถทำได้ โดยต้องคำนึงถึง</p> <p>1. ไม่ควรนำเสนอภาพเด็กในโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ถึงอย่างไรก็ตาม หากเป็นการปรากฏตัวในฐานะส่วนหนึ่งของครอบครัว สามารถทำได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า ต้องมีการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เด็กที่ปรากฏในสื่อไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเด็ดขาด</p> <p>2. โฆษณาไม่ควรมุ่งเป้าไปที่คนหนุ่มสาวหรือส่งเสริมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้เยาว์ โดยบุคคลที่นำเสนอหรือแสดงการบริโภค เครื่องดื่มต้องมีอายุมากกว่า 18 ปีขึ้นไป</p> <p>3. การโฆษณาไม่ควรเน้นไปที่สรรพคุณของ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในการกระตุ้นประสาท ระวังประสาท หรือการผ่อนคลายความเครียด</p>	<p>สามารถทำได้ ยกเว้นการจำหน่าย แอลกอฮอล์แก่ผู้มีอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องได้รับการยืนยันจากผู้ซื้อ ว่าบุคคลดังกล่าว มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี¹⁹</p>

¹⁹ E-commerce sites must take steps to ensure liquor is not sold to people under 18 as part of updated rules. (18 November 2023). สืบค้น 4 มกราคม 2567 จาก <https://www.channelnewsasia.com/singapore/sale-liquor-alcohol-e-commerce-sites-buyers-under-18-underage-drinking-3930756>

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
	<p>4. ประชาชนทั่วไปสามารถบริโภคสุราคบคู่ไปกับการรับประทานอาหารปิ้งย่างบริเวณอุทยานแห่งชาติ หากมีใบอนุญาตโดยคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติที่ถูกต้อง</p> <p>5. สำหรับงานเลี้ยงสร้างสรรค์ที่จัดขึ้นในที่สาธารณะ ในช่วงระหว่างเวลาที่มีการห้ามบริโภคสุรา ผู้จัดงานต้องทำการยื่นขอใบอนุญาตให้มีการบริโภคสุรจากตำรวจ ในกรณีทำงานดังกล่าว มีการแจกจ่ายหรือจำหน่ายสุรา เพื่อบริโภคในบริเวณสถานที่จัดงาน</p> <p>6. ไม่อนุญาตให้จำหน่ายสุราแบบซื้อกลับบ้าน ตั้งแต่เวลาสี่ทุ่มครึ่งถึงเจ็ดโมงเช้าในวันรุ่งขึ้น ถึงอย่างไรก็ตามอาจมีการอนุญาตให้ขยายเวลาการขายปลีกเป็นรายกรณี โดยการพิจารณาขอขยายเวลาการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะพิจารณาว่าพื้นที่ดังกล่าว มีความเสี่ยงที่จะเกิดความวุ่นวายขึ้นหรือไม่ รวมถึงผู้จำหน่ายมีมาตรการเพิ่มเติม</p>	<p>4. การโฆษณาไม่ควรสื่อให้เห็นว่าการเกิดความมึนเมาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่น่าทำตามหรือการดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้หากบุคคลนั้น ๆ มีความจำเป็นต้องเข้าสังคม</p> <p>5. การโฆษณาไม่ควรดำเนินการในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในชีวิตจริง เนื่องจากสุ่มเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและภัยพิบัติต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนที่อยู่อาศัย เช่น การโฆษณาในบริเวณโรงงานอุตสาหกรรม การโฆษณาบริเวณสระว่ายน้ำ หรือการโฆษณาที่ผู้แสดงบริโภคเครื่องดื่มในขณะที่ทำการขับขี่หรือเดินทางบนท้องถนน เป็นต้น</p> <p>6. ห้ามโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์ในช่วงระยะเวลาของรายการสำหรับเด็กและเยาวชนโดยเด็ดขาด¹⁸</p>	

¹⁸ Singapore Code of Advertising Practice 3rd Edition. (February 2008). สืบค้น 4 มกราคม 2567 จาก https://asas.org.sg/Portals/0/SCAP%202008_1.pdf

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
	<p>อย่างไร เพื่อลดผลกระทบทางสังคมที่จะตามมาจากการจัดหาและการบริโภคสุราที่ยาวนานขึ้น</p> <p>7. การจำหน่ายและจัดส่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่สถานที่ที่ได้รับอนุญาต เช่น ร้านอาหาร ร้านกาแฟ หรือบาร์ สามารถดำเนินได้ตามเวลาและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตแต่ละแบบ</p> <p>8. ภายในเขตควบคุมสุราทั้ง 2 แห่งของสิงคโปร์ คือเขต Geylang และเขต Little India การจำหน่ายสุราแบบซื้อกลับบ้าน จะเริ่มตั้งแต่วันที่หนึ่งทุ่มของวันเสาร์ วันอาทิตย์ วันหยุดนักขัตฤกษ์ และคืนก่อนวันหยุดนักขัตฤกษ์เท่านั้น</p> <p>นอกจากนี้ การละเมิดข้อบังคับดังกล่าวในบริเวณที่เป็นพื้นที่ของเขตควบคุมสุรา จะมีโทษหนึ่งเท่าครึ่งของบริเวณที่เป็นพื้นที่ทั่วไป¹⁷</p>		
ญี่ปุ่น	<p>ในประเทศญี่ปุ่น การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในที่สาธารณะนั้น เป็นสิ่งถูกกฎหมาย โดยมี การบริโภคในสวนสาธารณะ สถานีรถไฟ และภายในระบบขนส่งมวลชน โดยมีการกำหนด</p>	<p>ไม่มีกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ มีการควบคุมโดยสมัครใจเท่านั้น โดยคณะกรรมการผู้เป็นตัวแทนจากภาคอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์</p>	<p>การขายผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ลูกค้าทั่วไป ผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบการสถานบันเทิง ผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ จำเป็นต้องได้รับใบอนุญาต</p>

¹⁷ Ministry of Home Affairs. (31 March 2015). **Liquor Control (Supply and Consumption) Act to Take Effect from 1 April 2015**. สืบค้น 4 มกราคม 2567 จาก <https://www.mha.gov.sg/mediaroom/press-releases/liquor-control-supply-and-consumption-act-to-take-effect-from-1-april-2015/>

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
	<p>อายุขั้นต่ำในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ที่ 20 ปี โดยบุคคลที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี ห้ามซื้อขายหรือบริโภคแอลกอฮอล์โดยเด็ดขาด ถึงอย่างไรก็ตาม การกระทำที่ส่งผลให้สังคมไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ถือว่าผิดกฎหมายและมีบทลงโทษ โดยสถานประกอบการเอกชน สามารถกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการบริโภคแอลกอฮอล์ได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ สามารถสรุปได้ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ญี่ปุ่นมีกฎระเบียบและข้อบังคับสำหรับการบริโภคแอลกอฮอล์ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน โดยมีการอนุญาตให้บริโภคในที่สาธารณะและในระบบขนส่งมวลชน แต่ต้องเคารพสถานที่และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เป็นการก่อแ้วนหรือสร้างอันตรายให้แก่ผู้อื่นและสภาพแวดล้อมโดยรวม 2. สถานประกอบการร้านอาหารและบาร์ในประเทศญี่ปุ่น ไม่จำเป็นต้องมีใบอนุญาตจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ต้องลงทะเบียนการจัดการด้านสุขอนามัยอาหาร เพื่อให้การบริหารจัดการร้านอาหารดำเนินการไปตามกฎระเบียบ 	<p>ซึ่งประกอบด้วยผู้ประกอบการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หลักเก้ากลุ่ม ได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับขอบเขตในการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์ตั้งแต่เวลา 05.00 น. ถึง 18.00 น. โดยมีข้อยกเว้นบางประการ เช่น โฆษณาเกี่ยวกับผลกระทบของการดื่ม ที่มุ่งเป้าไปที่เยาวชนและสตรีมีครรภ์ รวมถึงโฆษณาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงภาพลักษณ์ขององค์กร เช่น การเน้นย้ำถึงความมุ่งมั่นในการรับผิดชอบต่อสังคม 2. อนุญาตให้มีการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระหว่างรายการโทรทัศน์และรายการวิทยุ เฉพาะช่วงเวลาของรายการที่มีผู้ชมร้อยละ 70 เป็นผู้อยู่ในช่วงวัยของการดื่ม หรือเป็นผู้มีอายุ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป 3. ห้ามใช้ตัวละคร ตัวการ์ตูน หรือดารา นักแสดงที่โด่งดังในหมู่เด็ก เยาวชน และวัยรุ่น มาเป็นตัวแทนในการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 	<p>ขายปลีกสุรา (Alcohol Beverage Retail License) เสียก่อน จึงจะทำได้ โดยใบอนุญาตดังกล่าว สามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใบอนุญาตขายปลีกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั่วไป ซึ่งเป็นใบอนุญาตให้จำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดให้กับลูกค้าทั่วไป ผู้ประกอบการร้านอาหาร และผู้ประกอบการสถานบันเทิง 2. ใบอนุญาตขายปลีกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ ซึ่งเป็นใบอนุญาตให้จำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ญี่ปุ่นบางประเภทและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นำเข้าทุกชนิด แก่ลูกค้าผู้ซื้อสินค้าผ่านระบบออนไลน์เท่านั้น <p>ใบอนุญาตทั้ง 2 ชนิดนี้ ใช้เวลาดำเนินการภายใน 2 เดือนนับจากที่มีการยื่นขอใบอนุญาต โดยมีค่าลงทะเบียน เป็นเงินจำนวน 30,000 เยน²²</p>

²² Licenses and Permits for Alcohol Business in Japan. สืบค้น 5 มกราคม 2567 จาก <https://www.oak-admin.jp/alcohol-beverage-seller-license-in-japan>

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
	<p>ข้อบังคับของหน่วยงานสาธารณสุข ถึงอย่างไรก็ตาม ภายใต้กฎหมายการดำเนินงานบาร์ตอนตึก สถานประกอบการที่มีความประสงค์จะให้บริการ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หลังเวลาเที่ยงคืนจนถึงรุ่งเช้าของวันดังกล่าว ต้องลงทะเบียนกับสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องเสียงและการป้องกันเสียงรบกวน</p> <p>3. การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในญี่ปุ่นมีกฎระเบียบและข้อบังคับที่สถานประกอบการ ต้องปฏิบัติตาม โดยต้องขอใบอนุญาตขายปลีกสุรา หากต้องการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้านขายของชำ ร้านสะดวกซื้อและร้านค้าปลีกต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นว่า สถานประกอบการเหล่านี้มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์และรักษามาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ ตามเกณฑ์ที่รัฐบาลกำหนดไว้²⁰</p>	<p>4. ต้องมีค่าเตือนสำหรับสตรีมีครรภ์และมารดา ที่ให้นมบุตร เกี่ยวกับผลกระทบของการบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อตัวอ่อนในครรภ์หรือทารกผู้บริโภคคนมาจากเต้าของมารดา</p> <p>5. ต้องมีค่าเตือนสำหรับเยาวชน เช่น สามารถดื่มได้หลังจากเมื่อมีอายุ 20 ปีขึ้นไป และการดื่มสำหรับเยาวชนเป็นสิ่งต้องห้ามตามกฎหมาย เป็นต้น</p> <p>6. ห้ามดาราที่เป็นสตรีมีครรภ์ปรากฏในโฆษณา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์²¹</p>	

²⁰ Public Drinking Laws In Japan: Can You? สืบค้น 4 มกราคม 2567 จาก <https://akasakaazabu.com/can-you-drink-in-public-in-japan/>

²¹ Advertising and Marketing in Japan. (9 March 2021). สืบค้น 4 มกราคม 2567 จาก

https://www.aplawjapan.com/archives/pdf/Getting_the_Deal_Through_Advertising_and_Marketing_2020.pdf

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
เกาหลีใต้	แม้จะมีการกำหนดอายุขั้นต่ำในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ที่ 19 ปี (โดยเริ่มนับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ของปีที่บุคคลผู้นั้น มีอายุ 19 ปี) แต่ไม่ถูกบังคับใช้อย่างเคร่งครัด โดยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีจำหน่ายอย่างกว้างขวางในร้านขายของชำ ห้างสรรพสินค้า และร้านสะดวกซื้อ การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในที่สาธารณะนั้น เป็นสิ่งถูกกฎหมาย ถึงอย่างไรก็ตาม การซบซึ้นขณะมีเมมาถือเป็นสิ่งผิดกฎหมาย และมีบทลงโทษ โดยผู้ซบซึ้นที่ตรวจพบว่ามึระดับแอลกอฮอล์ในเลือดเท่ากับหรือมากกว่า 0.8 กรัมต่อลิตรในขณะที่ซบซึ้น จะถูกยกเลิกใบซบซึ้นทันที ²³	อนุญาตให้มีการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีปริมาณแอลกอฮอล์น้อยกว่าร้อยละ 17 ถึงอย่างไรก็ตาม ห้ามการโฆษณาตั้งแต่เวลา 07.00-22.00 น ทางสื่อโทรทัศน์ และตั้งแต่เวลา 17.00-08.00 น. ของวันรุ่งขึ้นทางสื่อวิทยุ โดยห้ามออกอากาศก่อนหรือหลังรายการที่มีเป้าหมายเป็นกลุ่มเยาวชน ทั้งนี้ ห้ามการโฆษณาหรือส่งเสริมการขายผ่านสื่อใด ๆ สำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ตั้งแต่ร้อยละ 17 ขึ้นไป ²⁴	ตั้งแต่วันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2563 ผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดำเนินกิจการร้านอาหาร ซูเปอร์มาร์เก็ต และร้านสะดวกซื้อสามารถขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้บริโภคผ่านระบบออนไลน์ ถึงอย่างไรก็ตาม ผู้บริโภคต้องเดินทางไปรับผลิตภัณฑ์ด้วยตนเอง ที่จำหน่าย เนื่องจาก บริการขนส่งผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่สามารถทำได้ ตามกฎหมาย ²⁵
ไต้หวัน	มีการกำหนดอายุขั้นต่ำในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ที่ 19 ปี โดยผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีที่ถูกจับกรณีบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาจถูกปรับทางปกครองไม่น้อยกว่า 3,000 เหรียญไต้หวัน	มาตรา 37 ของกฎหมายว่าด้วยการบริหารยาสูบและแอลกอฮอล์ กำหนดให้การโฆษณาและการส่งเสริมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่อาจ 1. ละเมิดศีลธรรมอันดีของประชาชน	การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์นี้ไม่สามารถทำได้ตามกฎหมาย ถึงอย่างไรก็ตาม มีการจำหน่ายผ่านช่องทางออนไลน์โดยกลุ่มธุรกิจสี่เทาอยู่บ้างเป็นครั้งคราว

²³ South Korea & Soju. สืบค้น 5 มกราคม 2567 จาก <https://www.alliancehousefoundation.org.uk/single-post/south-korea-soju>

²⁴ BMJ Global Health. Supplementary Information File 1. TikTok Community Guidelines, Advertising Policies, & Branded Content Policies Related to Alcohol. (2023). สืบค้น 5 มกราคม 2567 จาก <file:///D:/Users/parliament/Downloads/bmjgh-2023-January-8-1--inline-supplementary-material-1.pdf>

²⁵ Green light for South Korean retailers to sell liquor online. (11 March 2020). สืบค้น 5 มกราคม 2567 จาก <https://insideretail.asia/2020/03/11/green-light-for-south-korean-retailers-to-sell-liquor-online/>

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
	<p>และสูงสุด 30,000 เหรียญไต้หวัน ในขณะที่ผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี จะถูกปรับตามรัฐบัญญัติคุ้มครองสวัสดิภาพและสิทธิเด็กและเยาวชน ไม่น้อยกว่า 10,000 เหรียญไต้หวัน และไม่เกิน 100,000 เหรียญไต้หวัน ผู้ที่ขั้ขั้ขณะมีนเมาในไต้หวัน มีโทษจำคุกสูงสุดสามปีและปรับไม่เกิน 300,000 เหรียญไต้หวัน โดยการขั้ขั้ที่ถือว่ากระทำขณะมีนเมา ผู้ขั้ขั้จะต้องมีปริมาณแอลกอฮอล์ในลมหายใจ 0.25 มิลลิกรัมต่อลิตรขึ้นไป และมีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดร้อยละ 0.05 ขึ้นไป นอกจากนี้ หากการขั้ขั้ขณะมีนเมา เป็นเหตุให้บุคคลอื่นเสียชีวิต จะมีอัตราโทษสูงสุด 10 ปี และปรับไม่เกิน 2,000,000 เหรียญไต้หวัน ถึงอย่างไรก็ตาม ยังไม่มีกฎหมายควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในที่สาธารณะ โดยกฎระเบียบและข้อบังคับส่วนใหญ่ ขึ้นอยู่กับผู้คณะผู้บริหารของ</p>	<p>2. ส่งเสริมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะยิ่ง ในกลุ่มสตรีมีครรภ์</p> <p>3. เป็นอันตรายต่อเยาวชน</p> <p>4. บิดเบือนข้อเท็จจริงหรือมีเนื้อหาที่หลอกลวงหรือมีเนื้อหาที่สามารถตีความได้หลายทาง</p> <p>นอกจากนี้ โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกรายการ จะต้องมีฉลากที่เห็นได้ชัดเจนพร้อมคำเตือนว่า “ดื่มมากเกินไปเป็นอันตรายต่อสุขภาพ” โดยมีการกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับคำเตือนไว้ในมาตรา 14 ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องครอบคลุมร้อยละ 10 ของพื้นที่โฆษณา 2. พื้นที่ของคำเตือนต้องไม่เล็กกว่าร้อยละ 50 ของพื้นที่โฆษณาทั้งหมด 3. ในกรณีของการโฆษณาทางโทรทัศน์หรือการส่งเสริมการขายทางสื่อวิทยุทัศน์อื่น ๆ ต้องมีคำเตือนปรากฏบนหน้าจอเสมอ 	<p>ซึ่งมีการตรวจสอบอายุของผู้รับเพื่อให้แน่ใจว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองเยาวชนอย่างเคร่งครัด²⁸</p>

²⁸ Wine distribution channels and taxes in Taiwan. (10 November 2023). สืบค้น 8 มกราคม 2567 จาก <https://my.nzte.govt.nz/article/20231109-wine-distribution-channels-and-taxes-in-taiwan>

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
	สถานที่นั้น ๆ ว่าจะอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ดังกล่าว ²⁶	4. สีของคำเตือนจะต้องตัดกับสีพื้นหลังของโฆษณา ²⁷ 5. สำหรับโฆษณาที่มีเสียง เช่น ทางวิทยุ คำเตือนเรื่องสุขภาพจะต้องมองเห็นได้ชัดเจน ทั้งนี้ มาตรา 15 ระบุว่า การโฆษณาและฉลากต้องไม่ใช่ภาษาต่างประเทศหรือการออกแบบหรือรูปแบบฉลากเพื่อให้ผู้บริโภคเข้าใจผิด	
ฝรั่งเศส	1. ไม่มีกฎหมายห้ามดื่มในที่สาธารณะ 2. มีการกำหนดอายุขั้นต่ำในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ที่ 18 ปี ซึ่งบังคับใช้อย่างเข้มงวด และสถานประกอบการที่ให้บริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกแห่ง ต้องมีการตรวจสอบหลักฐานเพื่อยืนยันอายุของผู้ใช้บริการและผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างสม่ำเสมอ 3. ผู้ที่ขับขี่ยานพาหนะขณะมีเมามา โดยมีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดเท่ากับหรือสูงกว่า 0.5 กรัมต่อเลือดหนึ่งลิตร จะถูกปรับและจับกุมตาม	แม้ว่าการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะได้รับอนุญาตในฝรั่งเศส แต่ก็มีมาตรการควบคุมที่เข้มงวด โดยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่สามารถโฆษณาในสื่อทุกประเภทได้ และภาพที่ใช้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ 1. การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้รับการควบคุมในฝรั่งเศส ผ่านกฎหมาย Evin หรือกฎหมายหมายเลข 91-32 ลงวันที่ 10 มกราคม ค.ศ. 1991 โดยการโฆษณาเพื่อวัตถุประสงค์ใน	การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์สามารถกระทำได้ในฝรั่งเศส เฉกเช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ในสหภาพยุโรป ³¹ ทั้งนี้ ในอนาคต พลเมืองของสหภาพยุโรป จะได้รับ EU Digital Identity Wallet เพื่อเข้าถึงบริการออนไลน์โดยการจำหน่ายและการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ ถือว่าเป็นกิจกรรมประเภทหนึ่งที่ต้องอาศัยการยืนยันตัวบุคคล เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติหรืออายุ

²⁶ The Legal Drinking Age in Taiwan Explained. (7 December 2023). สืบค้น 5 มกราคม 2567 จาก <https://paleaetravel.com/legal-drinking-age-taiwan/>

²⁷ Laura Wen-yu Young. (2013). ADVERTISING LAW: Taiwan. สืบค้น 8 มกราคม 2567 จาก

https://www.wangandwang.com/storage/app/media/5f979b06db3da_Taiwan_Ad_Law.pdf

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
	<p>กฎหมาย โดยตำรวจสามารถตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขี่ได้เสมอ ทั้งนี้ นอกจากการขับชี่ยานพาหนะแล้ว การเดินทางด้วยเท้าบนท้องถนนขณะมีเมาก็ถือว่าเป็นการละเมิดข้อบังคับของกฎหมายเช่นกัน</p> <p>4. ห้ามขายหรือเสนอเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่เยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ไม่ว่าจะป็นในร้านขายเครื่องดื่ม ร้านค้า และสถานที่สาธารณะอื่น ๆ โดยการปล่อยปละละเลยให้เยาวชนที่อายุไม่ถึงเกณฑ์ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนมีเมาก็ถือเป็นการก่ออาชญากรรมอย่างหนึ่งในฝรั่งเศส</p> <p>5. ตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2534 การนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปในสถานที่ออกกำลังกาย และสนามกีฬาไม่สามารถทำได้²⁹</p>	<p>การส่งเสริมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้รับอนุญาต ภายใต้เงื่อนไข ต้องไม่เป็นการกระตุ้นให้ประชาชนบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์</p> <p>2. กฎหมาย Evin กำหนดประเภทสื่อที่ได้รับอนุญาตให้ออกอากาศโฆษณาเพื่อส่งเสริมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนี้</p> <p>2.1 สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ยกเว้นนิตยสารสำหรับเด็ก</p> <p>2.2 สื่อวิทยุ ในเวลาที่กำหนดโดยสภาแห่งรัฐ ซึ่งสอดคล้องกับช่วงเวลาของเด็กไม่น่าจะฟัง</p> <p>2.3 สื่อป้ายโฆษณา</p> <p>2.4 แผ่นพับทางไปรษณีย์ สิ่งพิมพ์ที่มีรายละเอียดของสินค้า และแผ่นพับสำหรับการโฆษณา</p> <p>2.5 เว็บไซต์ที่ไม่ได้มีเยาวชนเป็นกลุ่มเป้าหมาย หรือมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับวงการค้ากีฬา</p>	<p>ของผู้บริโภคว่าเข้าเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือยัง³²</p>

²⁹ Regulation about smoking, drinking alcohol and using drugs. (30 November 2023). สืบค้น 8 มกราคม 2567 จาก <https://www.france.fr/en/holiday-prep/regulation-about-smoking-drinking-alcohol-and-using-drugs>

³² The European Digital Identity Regulation. สืบค้น 8 มกราคม 2567 จาก <https://www.european-digital-identity-regulation.com/>

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
		<p>3. การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่สามารถกระทำได้ทางสื่อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้</p> <p>3.1 สื่อโทรทัศน์</p> <p>3.2 สื่อในโรงภาพยนตร์</p> <p>3.3 สื่อสิ่งพิมพ์ของกลุ่มเยาวชน</p> <p>3.4 เว็บไซต์ที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้เยาว์</p> <p>3.5 เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับวงการกีฬา</p> <p>4. สามารถโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อส่งเสริมเทศกาลงานประเพณีและงานแสดงสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มประจำท้องถิ่น และเพื่อส่งเสริมกิจกรรมในพิพิธภัณฑ์ มหาวิทยาลัย หรือกลุ่มภาครภาพ ถึงอย่างไรก็ตาม มีการกำหนดข้อจำกัดสำหรับการลงโฆษณาว่าสามารถทำได้มากน้อยแค่ไหน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การโฆษณาทางอ้อมหรือการโฆษณาชวนเชื่อ เพื่อสนับสนุนเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น การอ้างอิงถึงเครื่องดื่มผ่านการใช้ภาพกราฟิก การนำเสนอในรูปแบบเครื่องหมายองค์กร เครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายอื่น ๆ ที่ทำให้ผู้บริโภคคำนึงถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนั้น การใช้โปสเตอร์เพื่อ</p>	

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
		<p>โฆษณาทางไวน์ โดยมีแก้วไวน์เป็นองค์ประกอบ จึงสามารถกระทำได้ในขณะที่การใช้โปสเตอร์ ที่มีแก้วไวน์ แต่ที่ด้ามแก้วมีมือของบุคคลจับอยู่ ซึ่งถือว่าเป็นการบอกเป็นนัยเชิงยั่วให้ผู้บริโภค ต้มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น ไม่สามารถกระทำได้ เพราะขัดกับข้อห้ามเกี่ยวกับการโฆษณาทางอ้อม ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น</p> <p>5. การโฆษณาเพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ทั้งหมด ต้องมีข้อความเกี่ยวกับการป้องกันสุขภาพจากโทษของแอลกอฮอล์ ไม่ว่าจะเป็นการโฆษณาผ่านสื่อประเภทใดก็ตาม³⁰</p>	
เยอรมนี	<p>1. ตามกฎหมายของเยอรมนี มีการกำหนดอายุขั้นต่ำในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์ และไวน์ ไว้ที่ 16 ปี และกำหนดอายุขั้นต่ำในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภททั่วไป ไว้ที่ 18 ปี</p> <p>2. ผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกรายต้องตรวจสอบอายุของผู้บริโภคก่อนดำเนินการขาย</p>	<p>กฎระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมการตลาดและการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ปรากฏในเอกสาร 2 ฉบับคือ Jugendschutzgesetz และ Jugendmedienschutz-Staatsvertrag โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้</p> <p>1. การโฆษณาทางสื่อโทรทัศน์ ไม่ว่าจะเป็นการโฆษณาหรือการขายของทางโทรทัศน์ ต้องไม่</p>	<p>การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ สามารถกระทำได้ในเยอรมนี เฉกเช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ในสหภาพยุโรป ทั้งนี้ ในอนาคต พลเมืองของสหภาพยุโรป จะได้รับ EU Digital Identity Wallet เพื่อเข้าถึงบริการออนไลน์โดยการจำหน่ายและการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ ถือเป็น</p>

³⁰ Alcohol advertising: what you can and cannot do? (27 February 2023). สืบค้น 8 มกราคม 2567 จาก <https://adintime.com/en/blog/alcohol-advertising-what-you-can-and-cannot-do-n200>

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
	<p>การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวจะมีผลทางกฎหมาย</p> <p>3. ห้ามผู้บริโภคมที่มีอายุต่ำกว่าเกณฑ์ ซื้อหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอันขาด การละเมิดข้อบังคับมีโทษทางกฎหมาย³³</p> <p>4. กฎหมายอนุญาตให้เยาวชนที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไปสามารถบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์และไวน์ รวมถึงเครื่องดื่มที่มีลักษณะคล้ายไวน์ในที่สาธารณะได้ นอกจากนี้ เยาวชนที่มีอายุ 14 ปีขึ้นไป ยังสามารถบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ หากเป็นการบริโภคพร้อมกับผู้ปกครองตามกฎหมายอีกด้วย</p> <p>5. เวลาทำการของสถานบันเทิงส่วนใหญ่ถูกกำหนดโดยกฎหมายของแต่ละรัฐ ถึงอย่างไรก็ตาม ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา รัฐต่าง ๆ ในเยอรมนีได้มี</p>	<p>มุ่งเป้าไปที่เยาวชนและวัยรุ่น หรือมีการเผยแพร่ภาพและเสียงที่นำเยาวชนและวัยรุ่นมาบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์</p> <p>2. การโฆษณาทางสื่อวิทยุ ไม่ว่าจะเป็นการโฆษณาหรือการขายของผ่านช่องทางดังกล่าว ต้องไม่มุ่งเป้าไปที่เยาวชนและวัยรุ่น หรือมีการเผยแพร่เสียงที่สื่อถึงการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเยาวชนและวัยรุ่น</p> <p>3. การโฆษณาในโรงภาพยนตร์ ห้ามแสดงโฆษณาและโปรแกรมโฆษณาผลิตภัณฑ์ยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนเวลา 18.00 น.</p> <p>4. การโฆษณาทางสื่อออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็นการโฆษณาหรือการขายทางออนไลน์ ต้องไม่มุ่งเป้าไปที่เยาวชนและวัยรุ่น หรือมีการเผยแพร่ภาพและเสียงที่นำเยาวชนและวัยรุ่นมาบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์³⁵</p>	<p>กิจการประเภทหนึ่งที่ต้องอาศัยการยืนยันตัวบุคคล เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติหรืออายุของผู้บริโภคว่าเข้าเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือยัง³⁶</p>

³³ Germany Legal Drinking Age: Explained and Updated Regulations. (30 September 2023). สืบค้น 8 มกราคม 2567 จาก <https://dshmindia.com/germany-legal-drinking-age-explained-and-updated-regulations/>

³⁵ European Centre for Monitoring Alcohol Marketing. Inventory Alcohol Marketing Regulations. สืบค้น 8 มกราคม 2567 จาก https://eucam.info/wp-content/uploads/2016/09/alcohol-marketing-regulations_germany.pdf

³⁶ The European Digital Identity Regulation. สืบค้น 8 มกราคม 2567 จาก <https://www.european-digital-identity-regulation.com/>

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
	<p>การยกเลิกเวลาปิดทำการของสถานประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมาย</p> <p>6. การขับชี่ยานพาหนะขณะมีเมามา โดยผู้ขับชี่มีความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเลือด (BAC) เกิน 1.1 เปอร์เซ็นต์ อาจมีการเพิกถอนใบอนุญาตขับชี่เป็นการถาวร</p> <p>7. การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสาธารณะ เป็นสิ่งถูกกฎหมายและสามารถพบได้ทั่วไปในเยอรมนี ถึงอย่างไรก็ตาม ในระบบขนส่งสาธารณะ บางเครือข่าย มีข้อบังคับเกี่ยวกับการห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยกฎระเบียบเหล่านี้ เป็นไปตามข้อบังคับของหน่วยงานแต่ละแห่ง³⁴</p>		
สหราชอาณาจักร	<p>1. การขายและให้บริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานประกอบการ ขึ้นอยู่กับชั่วโมงที่ได้รับอนุญาตตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยผู้ส่วนใหญ่เปิดทำการตั้งแต่เวลา 11.00 น. และปิดประมาณ 22.00 น.-23.00 น. ในส่วนของบาร์และคลับ อาจขยายเวลาปิด</p>	<p>The UK Code of Non-broadcast Advertising and Direct & Promotional Marketing มีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้</p> <p>1. การสื่อสารการตลาดสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ควรกำหนดเป้าหมายไปที่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และไม่ควรรี้อเป็นนัย ยอมรับ</p>	<p>ในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์อย่างถูกกฎหมาย ต้องขอใบอนุญาตส่วนบุคคลและใบอนุญาตสถานที่ โดยใบอนุญาตส่วนบุคคลให้สิทธิ์แก่ผู้จำหน่ายในการจัดการและขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในขณะที่ใบอนุญาตสถานที่จะตั้งชื่อสถานที่ดำเนิน</p>

³⁴ Michael Schmitz. Drinking Beer in Germany: Drinking Age and Cultural Norms. สืบค้น 8 มกราคม 2567 จาก <https://smartergerman.com/blog/rules-facts-drinking-beer-germany/>

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
	<p>ไปจนถึงประมาณ 02.00 น.-05.00 น. ถึงอย่างไรก็ตาม ธุรกิจประเภทโรงแรม ได้รับการยกเว้นจากกฎระเบียบเหล่านี้ กรณีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้เข้าพักในสถานประกอบการของตน โดยสามารถจำหน่ายและให้บริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ลูกค้าได้โดยไม่จำกัดเวลา</p> <p>2. ในอังกฤษ เวลส์ และไอร์แลนด์เหนือ ลูกจ้างที่มีอายุระหว่าง 16 ถึง 17 ปี สามารถทำงานในสถานประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตและให้บริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ลูกค้าได้ ถึงอย่างไรก็ตาม การทำธุรกรรมทางการเงินจะต้องได้รับการอนุมัติ และการตรวจตราโดยพนักงานคนอื่นที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปก่อนเสมอ ในขณะที่ ในสกอตแลนด์ลูกจ้างที่มีอายุระหว่าง 16 ถึง 17 ปี ไม่สามารถทำงานในบาร์หรือผับที่จำหน่ายและให้บริการเพียงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างเดียวได้ ถึงอย่างไรก็ตาม ลูกจ้างที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี สามารถเสิร์ฟเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในฐานะพนักงานเสิร์ฟได้</p>	<p>สนับสนุน หรือส่งเสริมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์</p> <p>2. การสื่อสารการตลาดจะต้องรับผิดชอบต่อสังคม และต้องไม่มีสิ่งใดที่อาจชักจูงให้ผู้คนหันมาหมกมุ่นกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น การส่งเสริมการดื่มที่มากเกินไปหรือการดื่มจนมีอาการมึนเมา ควรระมัดระวังไม่แสวงหาผลประโยชน์จากเยาวชน ผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือผู้ที่มีความปัญหาด้านสุขภาพจิต</p> <p>3. การสื่อสารการตลาดต้องไม่อ้างหรือบอกเป็นนัยว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถเพิ่มความมั่นใจหรือความนิยมได้</p> <p>4. การสื่อสารการตลาดต้องไม่บอกเป็นนัยว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบสำคัญของความสำเร็จด้านความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือกิจกรรมทางสังคม ถึงอย่างไรก็ตาม การโฆษณาสามารถพรรณนาว่าการดื่ม</p>	<p>กิจการ ว่าเป็นสถานที่ที่สามารถจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้อย่างถูกกฎหมาย โดยใบอนุญาตทั้ง 2 ฉบับนี้ ต้องมีควบคู่กันไปเพื่อการดำเนินธุรกิจจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสหราชอาณาจักร ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งของขั้นตอนการสมัคร ผู้ประกอบการที่ขอใบอนุญาตต้องอธิบายว่าจะดำเนินกิจการอย่างไร ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การออกใบอนุญาตสี่ประการคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การป้องกันอาชญากรรมและความวุ่นวาย 2. การป้องกันความเดือดร้อนรำคาญต่อสาธารณะ 3. การปกป้องเด็กและเยาวชนจากอันตราย 4. ความปลอดภัยสาธารณะ³⁹

³⁹ Ross Darragh. (17 February 2023). **Selling alcohol online: What licences do you need and what do they cost?** สืบค้น 8 มกราคม 2567 จาก <https://startups.co.uk/websites/creating/selling-alcohol-online-licenses-need/>

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
	<p>หากผู้มาใช้บริการสั่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ควบคู่กับการสั่งมื้ออาหาร และเช่นเดียวกับพื้นที่ปกครองอื่น ๆ ในสหราชอาณาจักร การทำธุรกรรมทางการเงินจะต้องได้รับการอนุมัติและการตรวจตราโดยพนักงานคนอื่นที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปก่อนเสมอ</p> <p>3. อายุขั้นต่ำในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือ 18 ปี ถึงอย่างไรก็ตาม การให้บริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ที่มีอายุ 16 ถึง 17 ปี ในบางสถานการณ์สามารถทำได้โดยไม่ผิดกฎหมายโดยเยาวชนกลุ่มอายุดังกล่าว ได้รับอนุญาตให้ดื่มเบียร์ ไวน์ หรือไซเดอร์ในผับหรือร้านอาหารได้เมื่อเครื่องดื่มนั้นเสิร์ฟพร้อมกับมื้ออาหาร และทำการซื้อโดยผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป³⁷</p>	<p>แอลกอฮอล์อาจเป็นการทำเพื่อเข้าสังคมหรือเพื่อดับกระหายได้</p> <p>5. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะต้องไม่ถือเป็นเรื่องทำหาย การสื่อสารการตลาดจะต้องไม่แสดงบอกเป็นนัย ส่งเสริม หรืออ้างถึงพฤติกรรมก้าวร้าวหรือพฤติกรรมที่ไม่เชื่อฟัง ขาดความรับผิดชอบ หรือต่อต้านสังคม หรือเชื่อมโยงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับผู้คนหรือพฤติกรรมที่กล้าหาญ แข็งแกร่ง หรืออาจหาญ</p> <p>6. การสื่อสารการตลาดต้องไม่เชื่อมโยงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับคุณสมบัติด้านกิจกรรมทางเพศ หรือความสำเร็จทางเพศ หรือบอกเป็นนัยว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถเพิ่มความน่าดึงดูดใจแก่เพศตรงข้ามหรือคู่ขาได้</p> <p>7. การสื่อสารการตลาดต้องไม่บอกเป็นนัยว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้หรือเป็นสิ่งจำเป็นในการใช้ชีวิต หรือการดื่ม</p>	

³⁷ UK drinking and alcohol laws guide: How to get an alcohol licence. (2 June 2023). สืบค้น 8 มกราคม 2567 จาก <https://www.mitchellcooper.co.uk/uk-drinking-alcohol-laws-and-licence-guide>

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
		<p>แอลกอฮอล์สามารถเอาชนะความเบื่อหน่าย ความเหงา หรือช่วยปัญหาอื่น ๆ ได้</p> <p>8. การสื่อสารการตลาดต้องไม่บอกเป็นนัยว่า แอลกอฮอล์มีคุณสมบัติในการรักษาโรค แอลกอฮอล์ต้องไม่แสดงให้เห็นว่าสามารถ เปลี่ยนแปลงอารมณ์ สภาพร่างกาย หรือ พฤติกรรม โดยการสื่อสารทางการตลาดต้อง ไม่บอกเป็นนัยว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถ เพิ่มความสามารถทางจิตหรือทางกายภาพ เช่น การมีส่วนร่วมในความสำเร็จทางอาชีพ หรือการเล่นกีฬา เป็นต้น</p> <p>9. การสื่อสารการตลาดต้องไม่เชื่อมโยงเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์กับยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย</p> <p>10. การสื่อสารการตลาดต้องไม่บอกเป็นนัยว่า เครื่องดื่มอาจเป็นที่ต้องการเนื่องจากมีปริมาณ แอลกอฮอล์หรือฤทธิ์ที่ทำให้มึนเมา</p> <p>11. การสื่อสารการตลาดที่มีการส่งเสริมการขาย จะต้องไม่บอกเป็นนัย ยอมรับ หรือสนับสนุน การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มากเกินไป</p>	

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
		<p>12. การสื่อสารการตลาดต้องไม่นำเสนอการจัดการหรือให้บริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยขาดความรับผิดชอบ</p> <p>13. การสื่อสารการตลาดจะต้องไม่เชื่อมโยงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับกิจกรรมหรือสถานที่ที่การดื่มสุร่าจะไม่ปลอดภัยหรือไม่ฉลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะขับขี่ยานพาหนะ</p> <p>14. การสื่อสารการตลาดจะต้องไม่ดึงดูดใจ โดยเฉพาะกับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการสะท้อนหรือเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของเยาวชน ไม่ควรนำเสนอหรือนำเสนอตัวละครจริงหรือตัวละครสมมติที่มีแนวโน้มดึงดูดผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เริ่มหันมาดื่มแอลกอฮอล์</p> <p>15. บุคคลที่แสดงในโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต้องไม่เป็นผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี โดยผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี อาจปรากฏในสื่อการตลาดได้บ้าง เช่น ในบริบทของการเฉลิมฉลอง</p>	

ประเทศ	เวลาในการจำหน่าย	การโฆษณา/ส่งเสริมการขาย	การจำหน่ายออนไลน์
		<p>ในครอบครัว แต่จะต้องไม่มีภาพดื่มแอลกอฮอล์ในสื่อดังกล่าว</p> <p>16. การสื่อสารการตลาดอาจให้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเนื้อหาผลิตภัณฑ์ รวมถึงการเปรียบเทียบ แต่ต้องไม่กล่าวอ้างด้านสรรพคุณทางสุขภาพ หรือการควบคุมน้ำหนัก โดยกล่าวอ้างด้านโภชนาการที่ได้รับอนุญาตเพียงอย่างเดียวคือ การมีผลิตภัณฑ์แอลกอฮอล์ต่ำ ปริมาณแอลกอฮอล์ที่ลดลง และพลังงานที่ลดลง³⁸</p>	

³⁸ 18 Alcohol. สืบค้น 8 มกราคม 2567 จาก https://www.asa.org.uk/type/non_broadcast/code_section/18.html

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. 0 2242 5900 ต่อ 5730, 5740, 5750

Bureau of Academic Services

The Secretariat of the House of Representatives

Tel. 0 2242 5900 ext. 5730, 5740, 5750

พิมพ์ที่ : สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร